

แนวทางส่งเสริมราคาปาล์มน้ำมัน เพื่อให้เกิดเสถียรภาพอย่างยั่งยืน
ศึกษาเฉพาะกรณี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

โดย

นายพิริยะ ธานีรณานนท์
ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร
บริษัท บ้านสวยก रूप (สุราษฎร์ธานี) จำกัด (มหาชน)

นักศึกษาวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร
หลักสูตรการป้องกันราชอาณาจักร รุ่นที่ 62
ประจำปีการศึกษา พุทธศักราช 2562-2563

หนังสือรับรอง

วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ ได้อนุมัติให้เอกสารวิจัยส่วนบุคคล เรื่อง แนวทางส่งเสริมราคาปาล์มน้ำมัน เพื่อให้เกิดเสถียรภาพอย่างยั่งยืน ศึกษาเฉพาะกรณี จังหวัดสุราษฎร์ธานี ลักษณะวิชา การเศรษฐกิจ ของ นายพิริยะ ธานีรณานนท์ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร การป้องกันราชอาณาจักร รุ่นที่ 62 ประจำปีการศึกษา 2562-2563

พลโท

(พิสันห์ ปฐมอม)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร

สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ

บทคัดย่อ

เรื่อง แนวทางส่งเสริมราคาปาล์มน้ำมัน เพื่อให้เกิดเสถียรภาพอย่างยั่งยืน
: ศึกษาเฉพาะกรณี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ลักษณะวิชา การเศรษฐกิจ

ผู้วิจัย นายพิริยะ ธานีรณานนท์ หลักสูตร วปอ. รุ่นที่ 62

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาวิธีการซื้อขาย และการกำหนดราคาปาล์มน้ำมัน เพื่อศึกษา วิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรค รวมถึงการกำหนดราคาที่เหมาะสม สำหรับปาล์มน้ำมัน และเพื่อศึกษาหาแนวทางในการส่งเสริมราคาปาล์มน้ำมัน ได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ 3 ด้าน คือ (1) ด้านเนื้อหา คือ ข้อมูลปฐมภูมิ และข้อมูลทุติยภูมิ (2) ด้านพื้นที่ ประกอบด้วย 19 อำเภอในจังหวัดสุราษฎร์ธานี และ (3) ด้านประชากรนี้ คือ กลุ่มเกษตรกร ผู้ปลูกปาล์มน้ำมันในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 120 คน และกลุ่มผู้รับซื้อปาล์มน้ำมันในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 60 คน วิเคราะห์ผลการวิจัย โดยทำการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึก พบว่าด้านกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน ระบุว่า ถูกกดราคาจากผู้รับซื้อ และเห็นด้วยอย่างยิ่งในการนำน้ำมันปาล์มมาใช้เป็นพลังงาน โดยจะมีผลต่อการผลิต และการขายปาล์มน้ำมัน ด้านกลุ่มผู้รับซื้อปาล์มน้ำมันมีความเห็นว่าภาครัฐต้องมี พ.ร.บ.ปาล์มน้ำมัน สนับสนุนเรื่องพลังงานทดแทน กำหนดราคาประกันคุณภาพ ข้อเสนอแนะภาครัฐควรปรับปรุงสายพันธุ์ปาล์มน้ำมันให้เจริญพันธุ์เร็วขึ้น มีน้ำมันเปอร์เซ็นต์มากกว่า 60% โรงงาน ผู้รับซื้อปาล์มน้ำมัน ต้องติดตั้งระบบมิเตอร์ควบคุมปริมาณผลิตปาล์มน้ำมัน เพื่อจะได้ stock น้ำมันปาล์ม ที่แท้จริง ป้องกันการนำเข้าจากต่างประเทศ อีกทั้งมีการประมูลการขายน้ำมันปาล์ม ให้กับการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยอย่างเสรี ทั้งนี้ผลการวิจัยยังใช้เป็นฐานข้อมูล ประกอบการใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบาย หรือยุทธศาสตร์ชาติต่อไป

Abstract

Title Oil Palm Price Promotion Guideline for Sustainable Stability
:Surat Thani Province case study

Field Economics

Name Mr.Piriya Tanerananonth **Course** NDC **Class** 62

This research aimed to study trading processes and price determinant of oil palm, to analyze problems and obstacles, to indicate the reasonable pricing, and to study price promotion guideline of oil palm. There were three scopes in this research (1) content scope; consisted of primary and secondary data (2) area scope; consisted of 19 districts in Surat Thani province and (3) population scope; consisted of 120 oil palm agriculturists and 60 oil palm buyers in Surat Thani province. The in-deep interview was used as the methodology in this research. Findings indicated that the agriculturists had perception about they are undersold from buyers and they strongly agreed in using palm oil as fuel in which affect to production and trading processes. Furthermore, this research revealed that the oil palm buyers desired legal supporting by the government such as renewable energy supporting and pledging policy. The recommendations can be drawn from this research are public sector should improve oil palm genetic to be more reproductive and have more than 60 percent of oil and oil palm buyers should equip production control monitor system in terms of representing accurate in-stock oil palm and to prevent importing oil palm from oversea. In addition, should have free and fair auction with Electricity Generating Authority of Thailand. Moreover, the findings of this research also be used as database for determine national policy and strategy in the future.

คำนำ

ภาคใต้เริ่มปลูกปาล์มน้ำมันเพื่อการค้า เมื่อประมาณปี พ.ศ.2511 ในพื้นที่ จังหวัดสตูล และ จังหวัดกระบี่ การปลูกและอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันได้พัฒนาขึ้นอย่างต่อเนื่องในปี พ.ศ.2544 ส่งผลให้ ภาคใต้ จัดเป็นภาคที่ผลิตน้ำมันปาล์มมากที่สุด บริเวณพื้นที่ปลูกมากที่สุดคือจังหวัดกระบี่ จังหวัด สุราษฎร์ธานี จังหวัดชุมพร จังหวัดสตูลและจังหวัดตรัง ปัจจุบันเกิดกรณีราคาปาล์มน้ำมันตกต่ำทั่วโลก ซึ่งเป็นผลมาจากปริมาณผลผลิตปาล์มน้ำมันที่เพิ่มขึ้นในประเทศผู้ผลิตรายใหญ่ คือ ประเทศอินโดนีเซีย ประเทศ มาเลเซีย ขณะที่ความต้องการใช้ปาล์มน้ำมันลดลง เนื่องจากกระแสรักสุขภาพของผู้บริโภค และมาตรการของประเทศในสหภาพยุโรป ที่ประกาศเลิกใช้น้ำมันปาล์ม ที่มาจากการบุกรุกพื้นที่ป่ากลายเป็น เรื่องใหญ่ และเป็นจุดวิกฤติของเกษตรกร ผู้ปลูกปาล์มทันที งานวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิธีการซื้อขาย และการ กำหนดราคาปาล์มน้ำมัน เพื่อศึกษาวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรค รวมถึงการกำหนดราคา ที่เหมาะสม สำหรับปาล์มน้ำมัน และเพื่อศึกษาแนวทางในการส่งเสริมราคาปาล์มน้ำมัน ซึ่งจะช่วยให้ทราบถึงแนวทาง ส่งเสริมราคาปาล์มน้ำมัน เพื่อให้เกิดเสถียรภาพอย่างยั่งยืน ศึกษาเฉพาะกรณี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

(นายพีระ ธานีรณานนท์)

นักศึกษาระดับปริญญาโท ภาควิชาการเกษตร

หลักสูตร วปอ. รุ่นที่ 62

ผู้วิจัย

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้ นับเป็นผลงานที่ต้องใช้ความมานะ อดทน เป็นอย่างมาก เพื่อให้ผลงานสำเร็จ ออกมาได้อย่างมีคุณภาพ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อชาวเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน และกลุ่มผู้รับซื้อปาล์มน้ำมัน งานวิจัยนี้จะสำเร็จไม่ได้ ถ้าไม่ได้รับความอนุเคราะห์ในการให้คำปรึกษาอันเป็นประโยชน์ จากอาจารย์ ที่ปรึกษา คือ พลโท สิทธิชัย เกียรติไพบูลย์ ผู้วิจัยขอโน้มกราบขอบพระคุณด้วยความเคารพ มา ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอระลึกถึงพระคุณของ เจ้าหน้าที่วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักรทุกท่าน ที่ช่วยอำนวยความสะดวก ในการให้คำชี้แนะในการทำวิจัย เป็นผลสำเร็จ ลุล่วงไปด้วยดี

ผู้วิจัยขอระลึกถึงพระคุณของ ชาวเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน และกลุ่มผู้รับซื้อปาล์มน้ำมันทุกท่าน ที่อนุเคราะห์ให้ข้อมูลอันมีค่าในการทำวิจัย เป็นผลสำเร็จ ลุล่วงไปด้วยดี

(นายพีริยะ ธานีรณานนท์)

นักศึกษาวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร

หลักสูตร วปอ. รุ่นที่ 62

ผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
Abstract	ข
คำนำ	ค
กิตติกรรมประกาศ	ง
สารบัญ	จ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญแผนภาพ	ฅ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย	2
วิธีดำเนินการวิจัย	3
ข้อจำกัดของการวิจัย	4
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	4
คำจำกัดความ	4
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	5
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564)	13
ยุทธศาสตร์กระทรวงพาณิชย์ 20 ปี (พ.ศ.2559-2579)	17
ยุทธศาสตร์กระทรวงการเกษตรและสหกรณ์ 20 ปี	20
แนวคิดเกี่ยวกับการกำหนดราคา	21
แนวคิดเกี่ยวกับต้นทุน	25
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	28
กรอบแนวคิดของการวิจัย	34
สรุป	35

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3	
สภาพปัญหา สถานการณ์การปลูกปาล์มน้ำมัน และราคาปาล์มน้ำมัน	36
การปลูกปาล์มน้ำมันของประเทศไทย	36
สถานการณ์ราคาปาล์มน้ำมันในประเทศ	37
สถานการณ์ราคาปาล์มน้ำมันในต่างประเทศ	38
สภาพปัญหา	40
สรุป	40
บทที่ 4	
แนวทางส่งเสริมราคาปาล์มน้ำมันของเกษตรกร	42
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	43
ชุดที่ 1 แบบสอบถามสำหรับเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมันในจังหวัด	43
สุราษฎร์ธานี จำนวน 120 คน	
ชุดที่ 2 แบบสอบถามสำหรับเกษตรกรผู้รับซื้อปาล์มน้ำมันจำนวน 60 คน	51
สรุป	55
บทที่ 5	
สรุปและข้อเสนอแนะ	58
สรุป	58
ข้อเสนอแนะ	61
บรรณานุกรม	63
ภาคผนวก	66
แบบสอบถามสำหรับเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมันและผู้รับซื้อปาล์มน้ำมัน	67
ประวัติย่อผู้วิจัย	75

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
3-1	ราคาปาล์มน้ำมัน	39
3-2	ปาล์มน้ำมัน : เนื้อที่ขึ้นต้น เนื้อที่ให้ผลผลิต และผลผลิตต่อไร่ ปี 2561	39
4-1	ข้อมูลทั่วไปสำหรับเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน	43
4-2	ปัจจัยทางด้านการผลิตสำหรับเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน	44
4-3	ปัจจัยทางด้านการผลิตสำหรับเกษตรกร ผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน : ราคาที่เกษตรกรควรได้รับ	46
4-4	ปัจจัยทางด้านการผลิตสำหรับเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน : อำนาจต่อรองของเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน	47
4-5	ปัจจัยทางด้านการผลิต สำหรับเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน : การรวมกลุ่มเกษตรกรเพื่อแก้ปัญหาเรื่องราคาปาล์มน้ำมัน	48
4-6	ปัจจัยทางด้านการผลิต สำหรับเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน : ค่าใช้จ่ายในการขายผลปาล์มน้ำมัน	49
4-7	ปัจจัยทางด้านนโยบายของรัฐ มีผลกระทบต่อการผลิต และการตลาด(การขาย) ของเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน	50
4-8	ข้อมูลทั่วไปสำหรับผู้รับซื้อปาล์มน้ำมัน	52
4-9	ข้อมูลการรับซื้อปาล์มน้ำมัน	53

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่		หน้า
2-1	กรอบแนวคิดของการวิจัย	34

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปาล์มน้ำมัน มีต้นกำเนิดจากกาฬทวีป หรือทวีปแอฟริกา เมื่อ 199 ปีก่อน โดยมีการปลูกในประเทศต่างๆ บริเวณชายฝั่งตะวันออกของทวีป ต่อมาเริ่มมีผู้นำเข้ามาปลูก ในสวนพฤกษชาติโบเกอร์ บนเกาะชวาประเทศอินโดนีเซีย ซึ่งเป็นปาล์มน้ำมัน พันธุ์ดูรา (ถือเป็นต้นกำเนิดของพันธุ์ปาล์มในประเทศแถบอาเซียนในปัจจุบัน) พ.ศ.2484 เกิดปาล์มน้ำมันพันธุ์เทนอรา (T) ซึ่งเป็นพันธุ์ที่ผสมกันระหว่างพันธุ์ดูรา (D) และพันธุ์พิสิเฟอร์ (P) และยังมีลูกผสมใหม่เกิดขึ้นระหว่างพันธุ์ดูรากับเทนอรา (DxT) มีผลผลิตน้ำมันต่อขนาดพื้นที่ปลูกสูงกว่าพันธุ์ลูกผสมดูรา x เทนอรา (DxP) ได้รับความนิยม โดยประเทศที่ปลูกปาล์มน้ำมัน ได้แก่ ประเทศอินโดนีเซีย 50 ล้านไร่ ประเทศมาเลเซีย 35 ล้านไร่ ประเทศไทย 5.5 ล้านไร่ ปัจจุบันภาครัฐของไทย มีเป้าหมายจะปลูกปาล์มให้ได้ทั้งสิ้น 10 ล้านไร่ ภายในปี 2572 จากพื้นที่ที่มีศักยภาพทั้งสิ้น 20 ล้านไร่ (ปาล์มน้ำมัน, ออนไลน์, 2563) ปัจจุบันเกิดกรณีราคาปาล์มน้ำมันตกต่ำทั่วโลก ซึ่งเป็นผลมาจากปริมาณผลผลิตปาล์มน้ำมันที่เพิ่มขึ้นในประเทศผู้ผลิตรายใหญ่ คือ ประเทศอินโดนีเซีย และประเทศมาเลเซีย ขณะที่ความต้องการใช้ปาล์มน้ำมันลดลง เนื่องจากกระแสของการรักษาสุขภาพของผู้บริโภค และมาตรการของประเทศ ในสหภาพยุโรปที่ประกาศเลิกใช้น้ำมันปาล์ม ที่มาจากการบุกรุกพื้นที่ป่า กลายเป็นเรื่องใหญ่ และเป็นจุดวิกฤติของเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มทันที (ไทยรัฐ, ออนไลน์, 2562) โดยสหภาพยุโรปใช้มาตรการ “zero palm oil” เลิกใช้น้ำมันปาล์มในปี 2020 – 2021 และได้จำกัดการใช้น้ำมันปาล์มเพิ่มในการผลิตพลังงานทดแทน ส่งผลให้ “ปาล์มน้ำมัน” มีแนวโน้มราคาคิ่งลงอย่างต่อเนื่อง ปัจจุบันสวนปาล์มของไทยมีต้นทุนสูง ผลผลิตต่ำ โดยผลผลิตเฉลี่ยของไทยอยู่ที่ประมาณ 2.5-3 ตันต่อไร่ต่อปี แต่มาเลเซียทำได้ถึง 3.5 ตันต่อไร่ต่อปี ต้นทุนที่ต่ำ ทำให้มีการ “แอบลักลอบ” นำเข้าปาล์มจากมาเลเซีย เข้ามาซ้ำเติม “กดดัน” ราคาคิ่งลงไปอีกแต่หากมองไปยังประเทศผู้ผลิตน้ำมันปาล์มรายใหญ่ของโลกอย่างอินโดนีเซีย และมาเลเซีย รัฐบาลทั้ง 2 ประเทศ มีการพัฒนาการที่เป็นรูปธรรมอย่างชัดเจน ทั้งการส่งเสริมการผลิตตลาดส่งออก และการแปรรูปเพิ่มมูลค่า การแก้ปัญหาหระยะยาวของไทย หลายคนวิเคราะห์ สาเหตุที่ไม่คืบหน้าไปถึงไหนเพราะ “กลไก” การบริหารจัดการวัตถุดิบไปอยู่ในมือของ “นายทุน” โรงงานผลิตน้ำมันปาล์ม ไม่ต่างจากวงการอ้อย วงการเกษตรปศุสัตว์ที่บรรดาโรงงานรวมหัวกัน

“ฮั่วราคา”หรือไม่ เพราะเมื่อใดที่ผลผลิตในประเทศน้อย ราคาปาล์มในประเทศสูง โรงงานไม่สามารถปรับขึ้นราคาน้ำมันพืช ได้เกิน 42 บาท โรงงานจะเรียกร้องขอนำเข้าน้ำมันปาล์ม แต่หากนำเข้าได้ไม่มาก และต้องซื้อวัตถุดิบในประเทศราคาสูง แต่โรงงานยังอยู่กันได้สบาย เพราะขายโปรดักต์ที่ได้จากกระบวนการผลิต “ปาล์มสเตอรีน” (palm sterine-PS) สามารถต่อยอดสร้างมูลค่าเพิ่มไปทำเนยขาว(shortening) มาร์การีน(margarines) เนยเทียม ครีมเทียม เครื่องสำอาง สบู่ และยา ฯลฯ ได้อีกมากมาย(กฤษฎณา ไพฑูริย์,ออนไลน์,2563) การไม่มีเสถียรภาพของ ราคาปาล์ม น้ำมัน คือ จะมีการซื้อขายเป็นรายวัน ทำให้กลไกราคาขึ้นอยู่กับพ่อค้าคนกลาง (บางกอกบิสิเนส,ออนไลน์, 2563)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาวิธีการซื้อขาย และการกำหนดราคาปาล์มน้ำมัน
2. เพื่อศึกษา วิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรค รวมถึงการกำหนดราคาที่เหมาะสมสำหรับปาล์มน้ำมัน
3. เพื่อศึกษาหาแนวทางในการ ส่งเสริมราคาปาล์มน้ำมัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ ที่ใช้ในการศึกษา คือ พื้นที่ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ของประเทศไทย ประกอบด้วย 19 อำเภอ คือ (1) อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี (2) อำเภอกาญจนดิษฐ์ (3) อำเภอดอนสัก (4) อำเภอเกาะสมุย (5) อำเภอเกาะพะงัน (6) อำเภอไชยา (7) อำเภอท่าชนะ (8) อำเภอกีรีรัฐนิคม (9) อำเภอบ้านตาขุน (10) อำเภอพนม (11) อำเภอท่าฉาง (12) อำเภอบ้านนาสาร (13) อำเภอบ้านนาเดิม (14) อำเภอเคียนซา (15) อำเภอเวียงสระ (16) อำเภอพระแสง (17) อำเภอพุนพิน (18) อำเภอชัยบุรี และ (19) อำเภอวิภาวดี

2. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ กลุ่มเกษตรกร ผู้ปลูกปาล์มน้ำมันในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 120 คน และกลุ่มผู้รับซื้อปาล์มน้ำมันในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 60 คน

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย

3.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (primary data) ซึ่งได้เก็บข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามประกอบการสัมภาษณ์เชิงลึก กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมันในจังหวัดสุราษฎร์ธานี และกลุ่มผู้รับซื้อปาล์มน้ำมันในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

3.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data) ซึ่งได้ทำการรวบรวมข้อมูลของส่วนราชการ ที่เกี่ยวข้องคือ ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) ยุทธศาสตร์ กระทรวงพาณิชย์ 20 ปี (พ.ศ.2559-2579) ยุทธศาสตร์ กระทรวงการเกษตรและสหกรณ์ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) แนวคิดเกี่ยวกับการกำหนดราคา แนวคิดเกี่ยวกับต้นทุน และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

การศึกษาครั้งนี้มีระยะเวลา 6 เดือน ตั้งแต่เดือน ธันวาคม 2562 - พฤษภาคม 2563

วิธีดำเนินการวิจัย

ดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ดังนี้

1. การรวบรวมข้อมูล

1.1 ข้อมูลทุติยภูมิ ดำเนินการโดยการศึกษาจากยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) ยุทธศาสตร์ กระทรวงพาณิชย์ 20 ปี (พ.ศ. 2559-2579) ยุทธศาสตร์ กระทรวงการเกษตรและสหกรณ์ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) แนวคิดเกี่ยวกับการกำหนดราคา แนวคิดเกี่ยวกับต้นทุน และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2 ข้อมูลปฐมภูมิ ดำเนินการโดยการแจกแบบสอบถามพร้อมการสัมภาษณ์เชิงลึก กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมันในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 120 คน และกลุ่มผู้รับซื้อปาล์มน้ำมันในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 60 คน

2. การวิเคราะห์ข้อมูล

โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบ และสังเคราะห์ข้อมูลทฤษฎี หลักการ ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

3. การนำเสนอข้อมูล

ผู้วิจัยนำเสนอข้อมูลแบบรายงานวิจัยเชิงพรรณนา ความ เพื่อนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อจำกัดของการวิจัย

เนื่องจากปัจจุบันภาคใต้ของประเทศไทย มีพื้นที่เพาะปลูกปาล์มน้ำมัน และมีผลผลิต มากที่สุด ในประเทศไทย งานวิจัยฉบับนี้ผู้วิจัยขอกำหนดขอบเขตศึกษาในระยะเวลาอันสั้นเฉพาะ กลุ่มเกษตรกรที่ปลูก ปาล์มน้ำมัน และรับซื้อปาล์มน้ำมัน ใน จังหวัดสุราษฎร์ธานี เท่านั้น

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้มีความรู้ ความเข้าใจ วิธีการซื้อขาย และการกำหนดราคาปาล์มน้ำมัน
2. เข้าใจปัญหาและอุปสรรค รวมถึงการกำหนดราคาที่เหมาะสม สำหรับปาล์มน้ำมัน
3. รับทราบแนวทางในการส่งเสริมราคาปาล์มน้ำมัน ของเกษตรกร

คำจำกัดความ

ราคา	หมายถึง จำนวนเงินที่ใช้ในการแลกเปลี่ยนเพื่อให้ได้มาซึ่งผลิตภัณฑ์ (สินค้า และ/หรือบริการ) โดยผู้ซื้อและผู้ขายตกลงกัน ราคาเป็นปัจจัยหนึ่ง ของส่วนประกอบการตลาด ที่จะก่อให้เกิดความพึงพอใจ ต่อผู้บริโภค หากประเมินว่าผลิตภัณฑ์นั้นมีคุณค่า(Value) และก่อให้เกิดอรรถประโยชน์ (utility) เหมาะสมกับราคา หรือจำนวนเงินที่จ่ายไป
เสถียรภาพ	หมายถึง ความมั่นคง ความคงตัว ความไม่เปลี่ยนแปลง
ส่งเสริม	หมายถึง เกื้อหนุน ช่วยเหลือ สนับสนุนให้ดีขึ้น

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง แนวทางส่งเสริมราคาปาล์มน้ำมัน เพื่อให้เกิดเสถียรภาพอย่างยั่งยืน ศึกษาเฉพาะกรณี จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้วิจัยได้นำเสนอรายละเอียดของเนื้อหาตามลำดับ ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี
2. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12
3. ยุทธศาสตร์ กระทรวงพาณิชย์ 20 ปี
4. ยุทธศาสตร์ กระทรวงการเกษตรและสหกรณ์ 20 ปี
5. แนวคิดเกี่ยวกับการกำหนดราคา
6. แนวคิดเกี่ยวกับต้นทุน
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
8. กรอบแนวคิดของการวิจัย
9. สรุป

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทย ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติ เพื่อให้ประเทศไทยบรรลุ วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง

1. วิสัยทัศน์

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัย และการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติทางการทหาร เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตย ที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็น ประมุข สถาบันชาติศาสนา พระมหากษัตริย์ มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลาง และเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคง เป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่อง และโปร่งใส ตาม หลักธรรมาภิบาล

สังคมมีความปรองดอง และความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคง พอเพียงกับการดำรงชีพ มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัย และความปลอดภัย ในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืน จนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุข ได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วน มีคุณภาพชีวิต ตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจน เศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกัน ต้องมีความสามารถในการแข่งขัน กับประเทศต่าง ๆ ทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศ เพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายใน และภายนอกประเทศ ตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนา ที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ และการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้การรักษา และการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะ ต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถ ในการรับรองและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภค เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติ มีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้น และสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน และให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตาม หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

เป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาค้นในทุกมิติ และในทุกช่วงวันให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับ

สิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชน และประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผล การพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

1. ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
2. ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
3. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
4. ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
5. ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของ

ทรัพยากรธรรมชาติ

6. ประสิทธิภาพการบริหารจัดการ และการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

2. ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับการพัฒนาให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”และ เป้าหมายการพัฒนาประเทศ ข้างต้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศระยะยาว ที่จะทำให้ ประเทศไทย มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงจากปัจจัย ภายในและ ภายนอกประเทศในทุกมิติ ทุกรูปแบบ และทุกระดับ ภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการของ ประเทศได้รับการพัฒนากระดับไปสู่การใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมในการสร้างมูลค่าเพิ่ม และพัฒนา กลไกที่สำคัญ ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจใหม่ ที่จะสร้างและเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ เพื่อ ยกระดับฐานรายได้ของประชาชนในภาพรวมและกระจายผลประโยชน์ไปสู่ภาคส่วนต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม คนไทยได้รับการพัฒนาให้เป็นคนดี เก่ง มีวินัย คำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวม และมีศักยภาพในการคิด วิเคราะห์สามารถ “รู้รับ ปรับใช้” เทคโนโลยีใหม่ได้อย่างต่อเนื่อง สามารถเข้าถึง บริการพื้นฐาน ระบบ สวัสดิการ และกระบวนการยุติธรรมได้อย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่มีใครถูกทิ้ง ไว้ข้างหลัง

การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติจะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่าง การพัฒนาความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในรูปแบบ “ประชารัฐ” โดยประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ยุทธศาสตร์ชาติด้านการ สร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพ ทรัพยากรมนุษย์ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้าง โอกาส และความเสมอภาคทางสังคม ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการ บริหารจัดการภาครัฐ โดยแต่ละยุทธศาสตร์ มีเป้าหมายและประเด็นการพัฒนา ดังนี้

ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสภาวะแวดล้อมของประเทศ ให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกราช

อธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคาม และภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกัน และแก้ไขปัญหา ด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ปัญหาแบบบูรณาการ ทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้าน และมิตรประเทศทั่วโลก บนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล เพื่อเอื้ออำนวยประโยชน์ ต่อการดำเนินการ ของยุทธศาสตร์ชาติด้านอื่น ๆ ให้สามารถขับเคลื่อนไปได้ตามทิศทาง และเป้าหมายที่กำหนด

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนา ที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ บนพื้นฐานแนวคิด 3 ประการ ได้แก่ (1) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไป ที่รากเหง้าทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศ ในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของ เศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่ (2) “ปรับปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต และ (3) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคมนรุ่นใหม่ รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับ อนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีต และปรับปัจจุบัน พร้อมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐ ให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้ และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุน ในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลาง และลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์มีเป้าหมาย การพัฒนาที่สำคัญ เพื่อพัฒนาคนในทุกมิติ และในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติ ปัญญา มีพัฒนาการที่ดีรอบด้านและมีสุขภาพที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคม และผู้อื่น มัธยัสถ์อดออม โอบอ้อมอารีมีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มีทักษะการสื่อสาร ภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเอง อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ผู้การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นวัตกรรม ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่ และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมาย การพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชน ท้องถิ่น มาร่วม

ขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำ เพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจ และความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเองและการเตรียมความพร้อมของประชากรไทย ทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเอง และทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ เพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกัน ทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเป็นการดำเนินบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเส้นทางเศรษฐกิจสิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง 3 ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ เพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยืดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชน และประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาทหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับ หรือในการให้บริการ ในระบบเศรษฐกิจที่มีการแข่งขัน มีสมรรถนะสูง ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์ และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การนำนวัตกรรมเทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วม เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยม ความซื่อสัตย์สุจริต ความมัธยัสถ์ และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริต ประพฤติชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนี้ กฎหมายต้องมีความชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลด ความเหลื่อมล้ำ และเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และการอำนวยความสะดวกตามหลักนิติธรรม(ราชกิจจานุเบกษา,ออนไลน์,2563)

สำหรับงานวิจัย เรื่อง แนวทางส่งเสริมราคาปลัสมันน้ำมันเพื่อให้เกิดเสถียรภาพอย่างยั่งยืน ศึกษาเฉพาะกรณี จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยผู้วิจัยได้ตระหนักถึงการสร้างความสามารถในการแข่งขันของ

เกษตรกร เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ ซึ่งมีความสอดคล้องกับ ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ซึ่งได้กำหนดไว้ดังนี้

3. ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

3.1 การเกษตรสร้างมูลค่า ประเทศไทยเป็นหนึ่งในผู้เล่นสำคัญด้านการผลิตและการค้า สินค้าเกษตรในเวทีโลกด้วยพื้นฐานทางพืชเกษตรเขตร้อน และมีข้อได้เปรียบด้านความหลากหลายทางชีวภาพที่สามารถพัฒนาต่อยอดโครงสร้างธุรกิจการเกษตรด้วยการสร้างมูลค่าเพิ่ม เน้นเกษตรคุณภาพสูง และขับเคลื่อนการเกษตรด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรม ที่ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิตการผลิตทั้งเชิงปริมาณและมูลค่า และความหลากหลายของสินค้าเกษตร เพื่อรักษาฐานรายได้เดิม และสร้างฐานอนาคตใหม่ที่สร้างรายได้สูง ทั้งเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป และเกษตรอัจฉริยะ เพื่อให้เกษตรกรมีรายได้สูงขึ้น

3.2 เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ส่งเสริมการนำอัตลักษณ์พื้นถิ่น และภูมิปัญญาท้องถิ่นของไทยมาเป็นผลิตภัณฑ์การเกษตร รวมทั้งสินค้าที่ได้รับการรับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ โดยส่งเสริมการนำอัตลักษณ์พื้นถิ่น และภูมิปัญญาท้องถิ่นของไทยมาใช้ในการผลิตสินค้า และผลิตภัณฑ์การเกษตร ที่มีมูลค่าเพิ่มสูง เป็นสินค้าเกษตรใหม่ ให้รองรับความต้องการของตลาดยุคใหม่ เพื่อส่งเสริม เศรษฐกิจของท้องถิ่น และสร้างจุดเด่น ความแตกต่างของสินค้าเกษตรไทยในตลาดโลกเพื่อตอบโจทย์ ความต้องการของผู้บริโภคที่แตกต่างกันในประเทศต่าง ๆ ได้พร้อมทั้งส่งเสริมการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา และเทคโนโลยีในการพัฒนากระบวนการผลิตและบรรจุภัณฑ์ เพื่อให้มีสินค้าอัตลักษณ์พื้นถิ่นออกสู่ ตลาดสม่ำเสมอ รวมถึงสินค้าเกษตรนอกฤดูกาล การพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ให้ได้รับการรับรองมาตรฐาน ทั้งระดับในประเทศและต่างประเทศ การส่งเสริมการขึ้นทะเบียนรับรอง สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์การส่งเสริมการสร้างแบรนด์สินค้าของเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น และการสร้างความต้องการของสินค้าด้วยการสร้างเรื่องราวของสินค้าให้เป็นที่รู้จัก และยอมรับในคุณภาพ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมถึงการผลักดันการส่งออกสินค้าเกษตรอัตลักษณ์ไทย และสินค้าที่ได้รับการรับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ และพืชผลเกษตรและผลไม้เขตร้อนอื่น ๆ สู่ตลาดโลก

3.3 เกษตรปลอดภัย สร้างความตระหนักแก่ผู้ผลิตและผู้บริโภคทั่วโลกในเรื่อง ความสำคัญของมาตรฐานระบบการจัดการความปลอดภัยของอาหาร จูงใจและวางกรอบให้เกษตรกร และผู้ผลิตทำการผลิตสินค้าที่สอดคล้องกับมาตรฐาน และเข้าสู่ระบบมาตรฐานการจัดการคุณภาพ ทางเกษตรที่ได้รับการรับรองจากสถาบันที่มีความน่าเชื่อถือ พร้อมทั้งให้ความรู้เกษตรกร ด้านกระบวนการผลิตตามมาตรฐานสากล เพื่อมุ่งสู่การเลิกใช้สารเคมีในภาคเกษตร การเพิ่มพื้นที่และ ปริมาณการผลิตเกษตรอินทรีย์ในระยะต่อไป โดยส่งเสริมการถ่ายทอดองค์ความรู้ แก่เกษตรกรในการทำ เกษตรปลอดภัย และเปลี่ยนผ่านไปสู่การทำเกษตรอินทรีย์

ตลอดจนสนับสนุนกลไกทางการตลาด แก่เกษตรกรที่ต้องการทำการเกษตรอินทรีย์ การพัฒนาระบบการตรวจรับรองคุณภาพ และมาตรฐานสินค้าเกษตรอินทรีย์ของไทย รวมถึงระบบตรวจสอบย้อนกลับ สำหรับการตรวจสอบที่มาของสินค้า ในทุกขั้นตอนให้เป็นไปตามมาตรฐาน อันเป็นที่ยอมรับของตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ

3.4 เกษตรชีวภาพ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพ ของประเทศ ในการสร้างมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต และนำไปสู่การผลิตและพัฒนาผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง จากฐานเกษตรกรรม และฐานทรัพยากรชีวภาพ และสร้างความมั่นคงของประเทศทั้งด้านอาหาร และสุขภาพ โดยเฉพาะพืชสมุนไพร ที่ประเทศไทยมีศักยภาพในการผลิต และส่งออกผลิตภัณฑ์จากสมุนไพร ในระดับภูมิภาคและระดับโลก โดยการส่งเสริมการทำเกษตรกรรมแบบยั่งยืน รวมถึงการส่งเสริมการปลูกสมุนไพร เป็นพืชเศรษฐกิจตามความเหมาะสมของสภาพแวดล้อมในพื้นที่ เพื่อการผลิตและแปรรูปสำหรับอุตสาหกรรม การแพทย์การสร้างเสริมสุขภาพ และพัฒนาต่อยอดสู่อุตสาหกรรมอื่น ๆ โดยคำนึงถึงปริมาณและคุณภาพ มาตรฐานความต้องการของตลาดทั้งในประเทศ และต่างประเทศ และการส่งเสริมการวิจัย พัฒนา และประยุกต์ใช้นวัตกรรมจากภูมิปัญญาท้องถิ่น เทคโนโลยีสะอาด เทคโนโลยี วัสดุและนาโนเทคโนโลยี เพื่อการเกษตรและการแปรรูปสินค้า จากความหลากหลายทางชีวภาพ รวมทั้ง ผลิตภัณฑ์จากสมุนไพร โดยสร้างความร่วมมือที่ใกล้ชิดระหว่างภาครัฐ เอกชน และชุมชนที่มีองค์ความรู้ ภูมิปัญญาดั้งเดิม พัฒนาต่อยอดและแลกเปลี่ยนเรียนรู้พร้อมทั้งส่งเสริมให้มีการนำวัตถุดิบเหลือทิ้ง ทางเกษตรมาใช้ประโยชน์ในอุตสาหกรรมและพลังงานที่เกี่ยวข้องกับชีวภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.5 เกษตรแปรรูป ปรับใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา รวมทั้ง นวัตกรรมจากภูมิปัญญาในการแปรรูป สร้างความแตกต่าง และเพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตร รวมทั้งส่งเสริมผลิตภัณฑ์เกษตรคุณภาพสูงของไทยสู่ตลาดภายในประเทศและต่างประเทศ โดยส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตรขั้นสูงที่มีคุณค่าเฉพาะสอดคล้องกับความต้องการของตลาดที่มีความหลากหลาย ด้วยการต่อยอดผลงานจากสถาบันวิจัยสู่การผลิตเชิงพาณิชย์การส่งเสริมให้นำเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ มาพัฒนาต่อยอดสินค้าเกษตรขั้นต้นให้เป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีมูลค่าสูง การส่งเสริมการใช้วัตถุดิบ และผลิตผล ทางเกษตรเพื่อแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่รวมทั้งการสนับสนุนการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในการสร้างสรรค์บรรจุภัณฑ์อัจฉริยะ เพื่อป้องกันการปลอมปน การควบคุม คุณภาพและความปลอดภัย การติดตามผลิตภัณฑ์ในระหว่างการขนส่ง รวมถึงอายุของอาหารและสินค้าเกษตรในบรรจุภัณฑ์ ซึ่งช่วยเพิ่มมูลค่าทางการตลาดให้แก่สินค้า พร้อมทั้งส่งเสริมการสร้างแบรนด์ และขยายช่องทางการตลาดด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งให้ความสำคัญในการสร้างเครื่องหมายการค้าและปกป้องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

3.6 เกษตรอัจฉริยะ นำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาเป็นฟาร์มอัจฉริยะเพื่อเพิ่มผลผลิตการเกษตรในเชิงมูลค่าและปริมาณต่อพื้นที่สูงสุดและเตรียมพร้อมรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มีการคำนึงถึงการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืนและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตลอดจนสร้างสมดุลเกษตรอาหารและเกษตรพลังงาน โดยสร้างและนำเทคโนโลยีนวัตกรรม และวิทยาการสมัยใหม่มาใช้ในการเกษตร ใช้เทคโนโลยีเกษตรด้านความแม่นยำ เทคโนโลยีการผลิตพืชในโรงเรือนเพาะปลูก ด้วยการใช้ระบบอัตโนมัติ และเซ็นเซอร์อัจฉริยะ ติดตามการเปลี่ยนแปลง ทั้งความชื้น แสง และอุณหภูมิภายในฟาร์ม เพื่อให้ได้ผลผลิตตรงตาม ความต้องการ คุณภาพคงที่ และสามารถวางแผนระบบการตลาดดีขึ้น รวมทั้งเทคโนโลยีการช่วยบันทึก ข้อมูลสำคัญและติดตามการบริหารจัดการภายในโรงเรือนและฟาร์ม การปรับเปลี่ยนการทำเกษตรกรรม ให้เหมาะสมกับศักยภาพพื้นที่ ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมทั้งส่งเสริมการถ่ายทอดความรู้ แก่เกษตรกรให้เข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตร การจัดการ ภาคเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ระบบการผลิตทางการเกษตรให้ปลอดภัยเหลือใช้ตลอดจน พัฒนาระบบประกันภัยทางการเกษตรที่ยั่งยืน เพื่อสนับสนุนและจูงใจให้เกษตรกรใช้เครื่องมือดังกล่าว บริหารจัดการความเสี่ยงในการทำเกษตรกรรม รวมถึง การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ปัจจัยการผลิต เทคโนโลยีการเกษตรใหม่ ๆ และการใช้วิทยาการด้านเทคโนโลยีชีวภาพ พันธุวิศวกรรม ตลอดจนพัฒนาเทคโนโลยีทางการเกษตรที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ ทั้งในเรื่องการปรับสภาพดิน การตรวจจับสารเคมีตกค้าง การตรวจวินิจฉัย และรักษาโรคสัตว์ และการพัฒนาบรรจุภัณฑ์เพื่อเพิ่มปริมาณผลผลิต เพื่อมูลค่าผลิตภัณฑ์และคุณค่าทางโภชนาการ ลดการใช้สารเคมีในการเกษตร รวมทั้ง ยืด อายุการเก็บเกี่ยวและการเก็บรักษาเพื่อยืดระยะเวลาการจำหน่ายผลผลิตและการส่งออก พร้อมทั้งการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตด้วยเครื่องจักรกล และอุปกรณ์การเกษตรสำหรับระบบฟาร์มอัจฉริยะในประเทศ โดยยกระดับเทคโนโลยีการผลิตและเครื่องจักรกลการเกษตรให้สูงขึ้นด้วยการวิจัย และพัฒนาการสร้าง และกำหนดคุณภาพมาตรฐานของสินค้าเครื่องจักรกล และอุปกรณ์การเกษตร รวมทั้งการส่งเสริม การวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ การประยุกต์ใช้ข้อมูลจากดาวเทียม และเชื่อมโยงฐานข้อมูลจากการประยุกต์ใช้ระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อพัฒนาการบริหารจัดการ ความเสี่ยงอย่างยั่งยืนให้กับภาคเกษตร การสร้างฐานข้อมูลการเพาะปลูกระดับประเทศ การจัดการ ด้านชลประทาน ทะเล และชายฝั่ง รวมทั้งการติดตามการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ (ราชกิจจานุเบกษา,ออนไลน์,2563)

จากการศึกษายุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580) สามารถสรุปได้ว่า เป็นการมุ่งเน้นให้ประเทศไทยบรรลุ วิสัยทัศน์ “ประเทศไทย มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง” โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศไทยมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยมาตรการของทางภาครัฐนี้ ถือเป็นโอกาสที่ดีของกลุ่มเกษตรกรทุกกลุ่ม โดยเฉพาะประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้าง

ความสามารถในการแข่งขัน ได้มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับสินค้าการเกษตรของไทย อาทิเช่น ในเรื่องของ การสร้างมูลค่าเพิ่ม เน้นเกษตรคุณภาพสูง ขับเคลื่อนเกษตรด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรม ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลิตภาพทางการผลิต ทั้งเชิงปริมาณและมูลค่า เพื่อรักษารายรายได้เดิม และสร้างฐานอนาคตใหม่ที่สร้างรายได้สูงค้ำประกันถึงปริมาณ และคุณภาพมาตรฐานความต้องการของตลาด ทั้งในประเทศและต่างประเทศ เป็นต้น ดังนั้นจึงเป็นโอกาสในการสร้างการรับรู้ ปัญหา และแนวทางแก้ไขราคาปาล์มน้ำมัน ที่ยังไม่มีเสถียรภาพระหว่างเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน ผู้รับซื้อปาล์มน้ำมัน และทางภาครัฐ เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาดังกล่าวต่อไป

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ได้เน้นย้ำถึงความจำเป็นที่จะต้องปรับเปลี่ยนกลไก การบริหารราชการแผ่นดินสำคัญ ๆ ปรับเปลี่ยนกฎหมายและกฎระเบียบในหลายด้าน รวมถึงการปรับการบริหารจัดการให้มีธรรมาภิบาลในทุกระดับ ปลอดภัยไร้พหุนัย และปรับเปลี่ยนทัศนคติของคนไทยในทุกภาคส่วน ให้มีค่านิยมดีงาม มีวินัย มีความรับผิดชอบ และมีความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง โดยยึดหลักการรักษาผลประโยชน์ของส่วนรวม

การพัฒนาภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 จึงเป็น 5 ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) สู่การปฏิบัติ โดยที่ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี เป็นแผนแม่บทหลักของการพัฒนาประเทศไทย ให้มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยได้กำหนดเป้าหมายอนาคตประเทศไทย ในระยะ 20 ปี พร้อมทั้งประเด็นยุทธศาสตร์ และแนวทางหลักที่จะขับเคลื่อนไปสู่เป้าหมายระยะยาวของประเทศที่ได้กำหนดไว้ โดยมีแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 เป็นเครื่องมือหรือกลไกสำคัญที่สุดที่ถ่ายทอดยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) สู่การปฏิบัติในลำดับแรกที่ขับเคลื่อนไปสู่การบรรลุเป้าหมายในระยะยาวได้ในที่สุด โดยมีกลไกตามลำดับต่าง ๆ และกลไกเสริมอื่น ๆ ในการขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติให้เกิดประสิทธิผลตามเป้าหมาย ทั้งนี้ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ได้กำหนดเป้าหมายที่จะต้องบรรลุใน 5 ปีแรกอย่างชัดเจน ทั้งในมิติเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม การกำหนดเป้าหมายที่จะบรรลุในระยะ 5 ปี นั้น ได้พิจารณาและวิเคราะห์การต่อยอดให้เกิดผลสัมฤทธิ์จากการดำเนินการต่อไปอีกใน 3 แผนจวบจนถึงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 15 ในช่วงปี พ.ศ.2575 – 2579 ซึ่งเป็นช่วงสุดท้ายของยุทธศาสตร์ชาติ การพัฒนาจะบรรลุเป้าหมายอนาคตประเทศไทย เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ภายในปี 2579 ที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ เป้าหมายการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ทั้งในระดับภาพรวมและรายสาขาของการพัฒนาจึงเป็นรายละเอียดและองค์ประกอบของเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี ในทุกด้าน โดยที่แผนพัฒนาฯ ฉบับต่อ ๆ ไป ก็จะกำหนดเป้าหมาย และแนวทางการพัฒนามารับช่วงเมื่อผ่าน 5 ปีแรก ของช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ผ่านไป

1. หลักการสำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564)

1.1 ยึด “หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ต่อเนื่องมาตั้งแต่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 เพื่อให้เกิดบูรณาการ การพัฒนาในทุกมิติอย่างสมดุลผสม มีความพอประมาณ และมีระบบภูมิคุ้มกัน และการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ดี ซึ่งเป็นเงื่อนไขจำเป็นสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมุ่งเน้นการพัฒนาคนให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์ สังคมไทยเป็นสังคมคุณภาพ สร้างโอกาสและมีที่ยืนให้กับทุกคนในสังคมได้ ดำเนินชีวิตที่ดี มีความสุข และอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ ในขณะที่ระบบเศรษฐกิจของประเทศ ก็เจริญเติบโตอย่างต่อเนื่องมีคุณภาพ และมีเสถียรภาพ การกระจายความมั่งคั่งอย่างทั่วถึง และเป็นธรรม เป็นการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รักษาความหลากหลายทางชีวภาพ ชุมชนวิถีชีวิต ค่านิยม ประเพณี และวัฒนธรรม

1.2 ยึด “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” มุ่งสร้างคุณภาพชีวิตและสุขภาวะที่ดีสำหรับคนไทย พัฒนาคนให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์มีวินัย ใฝ่รู้ มีความรู้ มีทักษะ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทัศนคติที่ดี รับผิดชอบต่อสังคม มีจริยธรรมและคุณธรรม พัฒนาคนทุกช่วงวัย และเตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างมีคุณภาพ รวมถึงการสร้างคนให้ใช้ประโยชน์และอยู่กับสิ่งแวดล้อมอย่างเกื้อกูล อนุรักษ์ ฟื้นฟู ใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม

1.3 ยึด “วิสัยทัศน์ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี” มาเป็นกรอบของวิสัยทัศน์ประเทศไทย ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” โดยวิสัยทัศน์ดังกล่าว สนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ ได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณาภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ของชาติ และประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคม ท่ามกลางพหุสังคม และการมีเกียรติ และศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรม และความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงาน อาหารและน้ำ ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติ ภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อม ระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคง ในประชาคมอาเซียน และ ประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี ประเทศไทยไม่เป็นภาระของโลก และสามารถเกื้อกูลประเทศ ที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจดีกว่า

1.4 ยึด “เป้าหมายอนาคตประเทศไทยปี 2579” ที่เป็นเป้าหมายในยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี มาเป็นกรอบในการกำหนดเป้าหมายที่จะบรรลุใน 5 ปีแรก และเป้าหมายในระดับย่อยลงมา โดยที่เป้าหมายและตัวชี้วัดในด้านต่าง ๆ มีความสอดคล้องกับกรอบเป้าหมายที่ยั่งยืน (SDGs) ทั้งนี้ เป้าหมายประเทศไทยในปี

2579 ซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกันนั้น พิจารณาจากทั้งประเด็นหลักและลักษณะของการพัฒนา ลักษณะฐานการผลิตและบริการสำคัญของประเทศ ลักษณะของคนไทยและสังคมไทยที่พึงปรารถนา และกลุ่มเป้าหมายในสังคมไทย โดยกำหนดไว้ดังนี้ “เศรษฐกิจและสังคมไทยมีการพัฒนาอย่างมั่นคง และยั่งยืนบนฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน สังคมไทยเป็นสังคมที่เป็นธรรมมีความเหลื่อมล้ำน้อย คนไทยเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นพลเมืองที่มีวินัย ตื่นรู้ และเรียนรู้ ได้ด้วยตนเอง ตลอดชีวิต มีความรู้ มีทักษะและทัศนคติที่เป็นค่านิยมที่ดี มีสุขภาพร่างกายและจิตใจที่สมบูรณ์ มีความเจริญเติบโตทางจิตวิญญาณ มีจิตสาธารณะและทำประโยชน์ต่อส่วนรวม มีความเป็นพลเมืองไทย พลเมืองอาเซียน และพลเมืองโลก ประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีนานาชาติ ระบบเศรษฐกิจตั้งอยู่บนฐานของการใช้นวัตกรรมนำดิจิทัล สามารถแข่งขันในนการผลิตได้และค้าขายเป็น มีความเป็นสังคมประกอบการ มีฐานการผลิตและบริการที่มีคุณภาพและรูปแบบที่โดดเด่น เป็นที่ต้องการในตลาดโลก เป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญ เช่น การให้บริการคุณภาพทั้งด้านการเงิน ระบบโลจิสติกส์ บริการด้านสุขภาพ และท่องเที่ยวคุณภาพ เป็นครัวโลกของอาหารคุณภาพและปลอดภัย เป็นฐานอุตสาหกรรมและบริการอัจฉริยะที่เป็นอุตสาหกรรม แห่งอนาคตที่ใช้นวัตกรรม ทูมมนุษย์ทักษะสูง และเทคโนโลยีอัจฉริยะ มาต่อยอด ฐานการผลิตและบริการที่มีศักยภาพในปัจจุบัน และพัฒนาฐานการผลิตและบริการใหม่ ๆ เพื่อนำประเทศไทย ไปสู่การมีระบบเศรษฐกิจ สังคม และประชาชนที่มีความเป็นอัจฉริยะ”

1.5 ยึด “หลักการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ลดความเหลื่อมล้ำและขับเคลื่อนการเจริญเติบโต จากการเพิ่มผลิตภาพการผลิต บนฐานของการใช้ภูมิปัญญาและนวัตกรรม” แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 มุ่งเน้นการสร้างความสำเร็จเติบโตทางเศรษฐกิจ ที่มีความครอบคลุม ทัวถึงเพื่อเพิ่มขยายฐานกลุ่มประชากรชั้นกลาง ให้กว้างขึ้น โดยกำหนดเป้าหมายในการเพิ่มโอกาสทางเศรษฐกิจ โอกาสทางสังคม และรายได้ของกลุ่มประชากร รายได้ต่ำสุดร้อยละ 40 ให้สูงขึ้น นอกจากนี้ การเพิ่มผลิตภาพการผลิตบนฐานของการใช้ภูมิปัญญาและพัฒนา นวัตกรรมนับเป็นหัวใจสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาในระยะต่อไปสำหรับทุกภาคส่วนในสังคมไทย โดยที่เส้นทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วนั้น กำหนดเป้าหมายทั้งในด้านรายได้ ความเป็นธรรม การลดความเหลื่อมล้ำ และขยายฐานคนชั้นกลาง การสร้างสังคมที่มีคุณภาพ และมีธรรมาภิบาล และความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

1.6 ยึด “หลักการนำไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจังใน 5 ปี ที่ต่อยอดไปสู่ผลสัมฤทธิ์ ที่เป็นเป้าหมายระยะยาว” จากการที่แผนพัฒนาฯ เป็นกลไกเชื่อมต่อในลำดับแรกที่จำกำกับ และส่งต่อแนวทางการพัฒนาและเป้าหมายในยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ให้เกิดการปฏิบัติในทุกระดับ และในแต่ละด้านอย่างสอดคล้องกัน แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 จึงให้ความสำคัญกับการใช้กลไกประชารัฐที่เป็นความร่วมมือพลังขับเคลื่อนจากทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชน และการกำหนดประเด็นบูรณาการของการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูง และได้กำหนดในระดับแผนงาน/โครงการสำคัญ ที่จะตอบสนองต่อเป้าหมายการพัฒนาได้อย่างแท้จริง รวมทั้งการกำหนดเป้าหมาย และตัวชี้วัดที่มีความครอบคลุมหลากหลายมิติมากกว่าใน

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ผ่าน ๆ มา ในการกำหนดเป้าหมายได้คำนึงถึงความสอดคล้องกับเป้าหมายระยะยาว ของ ยุทธศาสตร์ชาติ และการเป็นกรอบกำกับเป้าหมาย และตัวชี้วัดในระดับย่อยลงมา ที่จะต้องถูกส่งต่อ และ กำกับให้สามารถดำเนินการให้เกิดขึ้นอย่างมีผลสัมฤทธิ์ ภายใต้กรอบการจัดสรรงบประมาณ การติดตามและ ประเมินผลการใช้จ่ายเงินงบประมาณแผ่นดิน และการติดตามประเมินผลการปฏิบัติราชการรวมทั้งการพัฒนา ระบบราชการที่ สอดคล้องเป็นสาระเดียวกัน หรือเสริมหนุนซึ่งกันและกัน แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 จึงกำหนด ประเด็นบูรณาการเพื่อการพัฒนา เพื่อเป็นแนวทางสำคัญ ประกอบการจัดสรรงบประมาณแผ่นดิน รวบรวม และกำหนดแผนงาน/โครงการสำคัญในระดับปฏิบัติ และกำหนดจุดเน้นในการพัฒนาเชิงพื้นที่ ในระดับสาขา การผลิตและบริการและ จังหวัดที่เป็นจุดยุทธศาสตร์สำคัญในด้านต่าง ๆ

2. เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12

เป้าหมายการพัฒนา แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 กำหนดเป้าหมายด้านต่าง ๆ ในช่วงเวลา 5 ปี โดยคำนึงถึงการดำเนินการต่อยอดไปสู่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 14 และ 15 เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมาย ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี และในขณะเดียวกันแผนพัฒนาฯ ฉบับนี้ จัดทำเป้าหมาย และตัวชี้วัดในรายละเอียด มากกว่าในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ผ่านมาเพื่อให้กำกับ และเชื่อมโยงกับการกำหนดเป้าหมาย ในแผนระดับรอง และแผนปฏิบัติการต่าง ๆ ได้ชัดเจนขึ้น โดยการจัดสรรงบประมาณ และแผนปฏิบัติการต่าง ๆ ต้องแสดงให้เห็นถึง การเชื่อมโยงจากเป้าหมายที่เป็นผลสัมฤทธิ์ ผลลัพธ์หลัก ๆ กับผลผลิตในระดับแผนงาน และ โครงการ ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในแต่ละกลุ่มบูรณาการ ของการจัดสรรงบประมาณ รวมถึงความเชื่อมโยงถึงตัวชี้วัดผล การดำเนินงานของภาครัฐ ทั้งนี้ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ได้ตั้งเป้าหมายในมิติหลัก ๆ ประกอบด้วย (1) คน ไทยที่มีคุณลักษณะเป็นคนไทยที่สมบูรณ์ มีวินัย มีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีความเป็นพลเมืองดี มีความสามารถในการปรับตัวได้อย่างรู้เท่าทันสถานการณ์ มีความรับผิดชอบ และทำ ประโยชน์ต่อส่วนรวม มีสุขภาพกายและใจที่ดี มีความเจริญงอกงามทางจิตวิญญาณ มีวิถีชีวิตที่พอเพียง มี ความเป็นไทย (2) การลดความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้และความยากจน การเข้าถึงบริการทางสังคมที่มี คุณภาพอย่างทั่วถึง กลุ่มที่มีรายได้ต่ำสุดร้อยละ 40 มีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 40 มีรายได้เพิ่มขึ้นอย่าง น้อยร้อยละ 15 (3) ระบบเศรษฐกิจมีความเข้มแข็งและแข่งขันได้ โครงสร้างเศรษฐกิจปรับสู่เศรษฐกิจฐาน บริการ และดิจิทัล มีผู้ประกอบการรุ่นใหม่ และเป็นสังคมผู้ประกอบการ และมีผู้ประกอบการขนาดเล็ก และ ขนาดเล็กที่เข้มแข็ง สามารถใช้นวัตกรรม และเทคโนโลยีดิจิทัล ในการสร้างสรรค์คุณค่าสินค้าและบริการ รวมทั้งมีระบบการผลิต และให้บริการจากฐานรายได้เดิมที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น และเศรษฐกิจไทยมีเสถียรภาพ และมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 5 ต่อปี เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย การเป็นประเทศที่มีรายได้สูงภายในปี 2579 (4) ทุนทางธรรมชาติ และคุณภาพสิ่งแวดล้อม สามารถสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความ มั่นคง อาหาร พลังงาน และน้ำ โดยเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ร้อยละ 40 ของพื้นที่ประเทศ เพื่อรักษาความสมดุล ของระบบนิเวศ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงาน และขนส่ง ไม่น้อยกว่าร้อยละ 7 ภายในปี 2563

เกี่ยวกับการปล่อยในกรณีปกติ มีปริมาณหรือสัดส่วนของขยะมูลฝอย ที่ได้รับการจัดการอย่างถูกต้องหลัก
 สุขภาพเพิ่มมากขึ้น และรักษาคุณภาพน้ำ และคุณภาพอากาศ ในพื้นที่วิกฤตอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน (5) มีความ
 มั่นคงในเอกราชและอธิปไตย สังคมปลอดภัย สามัคคี สร้างภาพลักษณ์ดี และเพิ่มความเชื่อมั่นของนานาชาติ
 ต่อประเทศไทย ความขัดแย้งทางอุดมการณ์ และความคิดในสังคมลดลง ปัญหาอาชญากรรมลดลง ประเทศ
 ไทยมีส่วนร่วม ในการกำหนดบรรทัดฐานระหว่างประเทศ และ (6) มีระบบบริหารจัดการภาครัฐที่มี
 ประสิทธิภาพ ทันสมัย โปร่งใส ตรวจสอบได้ กระจายอำนาจและมีส่วนร่วมจากประชาชน บทบาทภาครัฐใน
 การให้บริการ ซึ่งภาคเอกชนดำเนินการแทนได้ดีกว่าลดลง เพิ่มการใช้ระบบดิจิทัลในการให้บริการ ปัญหา
 คอร์รัปชันลดลง และการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระขึ้น เป้าหมายทั้ง 6 กลุ่มหลัก
 ภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 สะท้อนถึงเป้าหมายการขับเคลื่อนการพัฒนาตามวาระการพัฒนาที่ยั่งยืน
 (Sustainable Development Goal:SDGs) และเป้าหมายในระยะยาวภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติที่ต้องบรรลุภายใน
 ระยะเวลา 20 ปี (แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12, ออนไลน์,2563)

จากการศึกษา แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) สรุปได้ว่า
 เป้าหมายของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 คือ ระบบเศรษฐกิจ มีความเข้มแข็ง และแข่งขันได้ เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย
 การเป็นประเทศที่มีรายได้สูง ภายในปี 2579 และการมีระบบบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ ทันสมัย
 โปร่งใส ตรวจสอบได้ กระจายอำนาจ และการมีส่วนร่วมจากประชาชน ปัญหาคอร์รัปชันลดลง ทั้งนี้มาตรการ
 ตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ดังกล่าว เป็นโอกาสที่ดีของกลุ่มเกษตรกร ในการยกระดับชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี
 ขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน หากราคาปาล์มมีเสถียรภาพสามารถจัดปัญหาคอร์รัปชัน
 รวมถึงการฮั้วกันของพ่อค้าคนกลางได้ จะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อเกษตรกร และระบบเศรษฐกิจต่อไป

ยุทธศาสตร์กระทรวงพาณิชย์ 20 ปี (พ.ศ.2559 - 2579)

ระยะที่ 1 ปี พ.ศ. 2559 - 2564 ปฏิรูปการค้าเน้นปรับกฎหมาย วางระบบการค้า

ระยะที่ 2 ปี พ.ศ. 2565 - 2569 เป็นห่วงโซ่คุณค่าสำคัญของภูมิภาค เน้นพัฒนาผู้ประกอบการ
 ให้สามารถเป็นผู้นำตลาดภูมิภาค

ระยะที่ 3 ปี พ.ศ. 2570 - 2574 เป็นห่วงโซ่คุณค่าสำคัญของโลก เน้นยกระดับความสามารถของ
 ผู้ประกอบการไทย ให้เป็นผู้ค้าสำคัญในตลาดโลก

จากกรอบระยะเวลาดังกล่าว กระทรวงพาณิชย์ได้กำหนดยุทธศาสตร์ ในระยะ 20 ปี โดยมุ่ง
 พัฒนาผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในแต่ละภาคส่วน ไม่ว่าจะเป็นเกษตรกร ผู้ประกอบการ ผู้บริโภค และระบบการค้า
 ไทย ให้สามารถปรับตัวท่าทันการเปลี่ยนแปลงในอนาคตได้ ดังยุทธศาสตร์ต่อไปนี้

1. ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาผู้ประกอบการแบบครบวงจร

การพัฒนาให้เกษตรกรไทย มุ่งสู่การเป็นเกษตรกรวงพาณิชย์ต้องเพิ่มบทบาทการช่วยเหลือ เพื่อพัฒนาความสามารถในการประกอบการด้านการค้า แก่ผู้ประกอบการไทย โดยเฉพาะผู้ประกอบการขนาดเล็กและกลาง ซึ่งรวมไปถึงเกษตรกร ที่นอกจากจะเน้นเรื่อง ประสิทธิภาพการผลิตแล้ว ยังต้องมีความสามารถในการตัดสินใจ ทำการผลิต และทำการค้า ผลผลิตของตนอย่างชาญฉลาดด้วย

ผู้ประกอบการในระดับท้องถิ่น มุ่งสู่การเป็นผู้ประกอบการในระดับภูมิภาค และระดับโลก ศึกษางานพัฒนาจะมุ่งไปที่ การสร้างผู้ประกอบการไทยให้เป็นผู้ค้าในระดับภูมิภาคและระดับโลก เนื่องจากการค้า การลงทุนในอนาคต จะลดอุปสรรคการค้า และการลงทุนข้ามแดนลงไปเรื่อย ๆ ซึ่งจะจำกัดความคิด และแผนงานไว้เพียงในประเทศไม่ได้อีกต่อไป แต่ต้องพร้อมที่จะแข่งขันกับต่างชาติ และรู้จักออกไปค้าและลงทุนในต่างประเทศด้วย

การสนับสนุนทางการขาย มุ่งการสนับสนุนทั้งด้านการซื้อ – ขาย ผู้ประกอบการต้องได้รับการสนับสนุนให้สามารถจัดการกับทั้งอุปทาน และอุปสงค์อย่างครบวงจร ตั้งแต่วัตถุดิบไปจนถึงผู้บริโภค เพื่อให้มั่นใจว่าวัตถุดิบมีคุณภาพ ต้นทุนเหมาะสม และได้ปริมาณตามต้องการ กระบวนการผลิต รูปแบบสินค้า การขนส่ง และการเก็บรักษา มีประสิทธิภาพ รวมทั้งผู้บริโภคได้รับสินค้าและบริการ ในรูปแบบที่เหมาะสม และตรงตามความคาดหวัง จึงจะสามารถยืนหยัดอยู่ในตลาดได้อย่างเข้มแข็ง

เปลี่ยนจากการบริหารจัดการ โดยใช้ฐานข้อมูล และเครื่องมือสื่อสาร ไปสู่การบริหารจัดการที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ในกิจกรรมทางธุรกิจทุก ๆ ขั้นตอน ผ่านระบบการสื่อสาร แบบทุกที่ทุกเวลา (อาทิ การใช้บริการทางการเงินออนไลน์ และการค้าผ่านช่องทางออนไลน์ต่าง ๆ เป็นต้น)

การขับเคลื่อนไปสู่ไทยแลนด์ 4.0 ต้องมีนวัตกรรมเป็นของตนเอง แต่การพัฒนาจากงานวิจัยไปเป็นนวัตกรรม ต้องการส่งเสริม และสนับสนุนในเชิงพาณิชย์อีกมาก โดยจะเน้นสนับสนุนผู้ประกอบการ ที่มีความตั้งใจสูง ในการพัฒนานวัตกรรมอย่างจริงจัง ทั้งนวัตกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง ซึ่งพลิกโฉมธุรกิจการค้า (Disruptive Innovation) และนวัตกรรมพื้นฐานอย่างง่าย (Frugal Innovation)

การพัฒนาผู้ประกอบการไปสู่ภาคบริการ ถือเป็นความท้าทายอย่างยิ่ง จะต้องมีการวางระบบข้อมูลสนับสนุน กลไกการสนับสนุน และส่งเสริมศักยภาพ และลดความเสี่ยงทั้งทางการเงิน และการค้าควบคู่กัน เพื่อนำไปสู่การบริการ ที่ให้มูลค่าสูงและมีเอกลักษณ์

2. ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาระบบการค้าให้มีประสิทธิภาพ

ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว และการเปลี่ยนแปลง บริบทการค้าการลงทุนโลก ทำให้บทบาทในการควบคุม มีความจำเป็นน้อยลง ดังนั้นภาครัฐจึงจำเป็นต้องหันไปเน้น การกำกับดูแล และการอำนวยความสะดวกทางการค้า ให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลง ของเทคโนโลยีที่เกิดขึ้น โดยจะมีการปรับระบบการค้าในหลายด้าน อาทิ การปรับกฎระเบียบสู่การค้าเสรี ให้สอดคล้องกับนวัตกรรมทางการค้าสมัยใหม่ การพัฒนาเทคโนโลยีช่วย ผู้รับผลกระทบจากการเปิดเสรีทางการค้า เพื่อเตรียมรับการเปิดเสรี ที่

มีมากขึ้น การสร้างและพัฒนา Trade Digitization เพื่อการจัดการที่ทันสมัย การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการค้า ทั้ง Hardware และ Software การพัฒนากลไกการค้ากับคู่เศรษฐกิจ และสร้างความน่าเชื่อถือในรูปแบบธุรกิจสมัยใหม่ การพัฒนาระบบซัพพลายเชน และการพัฒนาระบบการค้าบริการ

การค้าในระบบตลาดที่มีการแข่งขันเสรี แม้จะนำไปสู่ประสิทธิภาพของการค้า และการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจโดยรวม แต่ยังมีจุดอ่อนที่ทำให้การพัฒนาขาดความสมดุล โดยภาคชนบท และผู้ที่ขาดโอกาสยังต้องได้รับการดูแล ทำให้ต้องมีการปรับระบบการค้า ที่สามารถยกระดับภาคการค้าในชนบท ให้สามารถเชื่อมโยง และได้ประโยชน์จากห่วงโซ่การค้าในภาคการผลิต และบริการที่ก้าวหน้า โดยคำนึงถึงบริบททางสังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมไปพร้อม ๆ กัน เพื่อให้การพัฒนาเป็นไปอย่างสมดุล ลดช่องว่างระหว่างเมือง และชนบท และนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนได้ในที่สุด

3. ยุทธศาสตร์ที่ 3 การเสริมสร้างบทบาทผู้บริโภครวม

ในอนาคตเศรษฐกิจ การค้าจะทวีความซับซ้อนมากขึ้น มีการแข่งขันและเปิดเสรีมากขึ้น ทำให้มีความจำเป็น ต้องส่งเสริมให้ผู้บริโภค มีความรอบรู้ มีเหตุผล มีภูมิคุ้มกัน มีความพอประมาณ และสามารถรับมือ กับการเปลี่ยนแปลงของตลาด และนวัตกรรมสมัยใหม่ ได้อย่างทัน่วงที่ สอดคล้องกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง รวมถึงต้องมีการส่งเสริมให้ผู้บริโภค มีความกระตือรือร้น ที่จะมีส่วนร่วมในการดูแลตลาด และสามารถกำหนดพัฒนาการของตลาด โดยการรวมตัวกัน เพื่อสร้างอำนาจต่อรองกับผู้ค้า

4. ยุทธศาสตร์ที่ 4 การบูรณาการกับระบบการค้าโลก

ไทยเป็นประเทศที่มีขนาดเศรษฐกิจ ขนาดปานกลาง และมีข้อจำกัดในการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ โดยการบริโภคและการลงทุนในประเทศแต่เพียงลำพัง จำเป็นต้องอาศัยการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ ด้วยการค้าระหว่างประเทศ ทั้งการค้ากับประเทศเพื่อนบ้าน และการค้ากับประเทศในภูมิภาคอื่น โดยภูมิภาคอาเซียน และเพื่อนบ้านจะเน้นการสร้างมาตรฐานร่วม เชื่อมโยงระบบขนส่ง และพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน ในขณะที่ภูมิภาคอื่นจะเน้นการใช้ประโยชน์ จากกลไกความร่วมมือทั้งระดับพหุภาคี ภูมิภาค และทวิภาคี สร้างการรับรู้ และการยอมรับในสินค้าและบริการของไทยในเวทีโลก เพื่อพัฒนาไทย ให้เป็นห่วงโซ่คุณค่าที่สำคัญในภูมิภาคและโลก

จะเห็นได้ว่า ยุทธศาสตร์กระทรวงพาณิชย์ระยะ 20 ปี ดังกล่าว เป็นไปตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) และแนวทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 ที่มุ่งให้ประเทศไทยในอีก 20 ปีข้างหน้าเป็น “ประเทศที่มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เพื่อนำพาประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย 4.0 (ยุทธศาสตร์ 20 ปี กระทรวงพาณิชย์, ออนไลน์, 2563)

จากการศึกษายุทธศาสตร์กระทรวงพาณิชย์ 20 ปี สรุปได้ว่า จากยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาผู้ประกอบการแบบครบวงจร เป็นการสร้างผู้ประกอบการไทย ให้เป็นผู้ค้าในระดับภูมิภาค และระดับโลก

พร้อมที่จะแข่งขันกับต่างชาติ เป็นต้น ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาระบบการค้าให้มีประสิทธิภาพ ภาครัฐเน้นการกักตุนและอำนวยความสะดวกทางการค้า ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีที่เกิดขึ้น ยุทธศาสตร์ที่ 3 การเสริมสร้างบทบาทผู้บริโภครวม เป็นการส่งเสริมให้ผู้บริโภค มีความกระตือรือร้นที่จะมีบทบาทในการดูแลตลาด และสามารถกำหนดพัฒนาการของตลาด โดยการรวมตัวกันเพื่อสร้างอำนาจต่อรองกับผู้ค้าและยุทธศาสตร์ที่ 4 การบูรณาการกับระบบการค้าโลก ซึ่งยุทธศาสตร์ของภาครัฐดังกล่าว เป็นโอกาสทำให้เกษตรกรสวนปาล์มน้ำมัน ได้เข้าถึงการช่วยเหลือจากภาครัฐ เพื่อพัฒนาความสามารถในการประกอบการ รวมถึงการสร้างอำนาจต่อรองกับผู้ค้าได้

ยุทธศาสตร์กระทรวงการเกษตรและสหกรณ์ 20 ปี

ประกอบด้วยยุทธศาสตร์ทั้ง 5 ซึ่งได้เชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ดังนี้ (ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์,ออนไลน์,2563)

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ

1. ยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

- 1.1 สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร Smart Farmer , Smart Group , Smart Enterprise
- 1.2 เสริมสร้างความภาคภูมิใจและความมั่นคงในการประกอบอาชีพเกษตรกร
- 1.3 บริหารจัดการแรงงานภาคเกษตร และเทคโนโลยีเพื่อทดแทนแรงงานอย่างเป็นระบบรองรับสังคมเกษตรสูงอายุ

2. ยุทธศาสตร์ที่ 2 การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร

เกษตร

- 2.1 พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพมาตรฐานสินค้าสู่มาตรฐานระดับสากล โดยใช้วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและความรู้แบบองค์รวม
- 2.2 ส่งเสริมการเกษตรตลอดโซ่อุปทานสอดคล้องกับความต้องการของตลาดและมูลค่าสูงมุ่งสู่การเป็นฟาร์มอัจฉริยะ

3. ยุทธศาสตร์ที่ 3 การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วย

เทคโนโลยีและนวัตกรรม

- 3.1 พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการขับเคลื่อนเกษตร 4.0 ภายใต้ Thailand 4.0
- 3.2 บริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเกษตร ให้เกษตรกรเข้าถึงและนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างทั่วถึง
- 3.3 พัฒนางานวิจัยและสารสนเทศให้ไปสู่เชิงพาณิชย์ ประชาสัมพันธ์และเชื่อมโยงเครือข่ายข้อมูลในระดับโลก

4. ยุทธศาสตร์ที่ 4 การบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่าง

สมดุลและยั่งยืน

- 4.1 บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรอย่างยั่งยืนที่สอดคล้องกับ SDGs (Sustainable Development Goals)
- 4.2 ฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรการเกษตรให้มีความสมดุลและยั่งยืน

5. ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ

- 5.1 พัฒนาบุคลากรและนักวิจัยให้เป็น Smart officers และ Smart researchers
- 5.2 เชื่อมโยงและบูรณาการการทำงานของหน่วยงานทุกภาคส่วน โดยกลไกภาครัฐและปรับระบบบริหารงานให้ทันสมัย

5.3 ปรับปรุงและพัฒนากฎหมายด้านการเกษตร เพื่อรองรับบริบทการเปลี่ยนแปลง

จากการศึกษายุทธศาสตร์กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ 20 ปี สรุปได้ว่า จากยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร และสถาบันเกษตรกร มุ่งเน้นสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร และสถาบันเกษตรกร รวมถึงการเสริมสร้างความภาคภูมิใจ และความมั่นคง ในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม เป็นโอกาสที่เกษตรกรชาวสวนปาล์มน้ำมัน จะได้รับประโยชน์จากนโยบายของภาครัฐ การสนับสนุน เพื่อเป็นส่วนสำคัญให้เกิดการกำหนดราคาปาล์มน้ำมันให้มีเสถียรภาพ

แนวคิดเกี่ยวกับการกำหนดราคา

ราคา คือ มูลค่ารวมของสินค้าหรือบริการ ที่ถูกประเมินออกมาในรูปจำนวนเงิน ซึ่งผู้บริโภคต้องจ่ายไปเพื่อการซื้อขายผลิตภัณฑ์นั้น ๆ ราคาถือว่าเป็นปัจจัยหนึ่ง ที่ฝ่ายการตลาดสามารถควบคุมได้ และเป็นสิ่งสำคัญในการกำหนดความเจริญเติบโตของกิจการและผลิตภัณฑ์ รวมทั้งกำหนดความต้องการของผู้บริโภคด้วย แต่เดิมตั้งราคาขาย ผู้บริหารจะเป็นผู้กำหนดว่าควรจะต้องตั้งราคาขายเท่าใด จึงจะได้กำไรสูงสุด แต่ในสภาพตลาดที่มีการแข่งขันในปัจจุบัน ฝ่ายการตลาดจะต้องตั้งคำถามก่อนว่าสินค้าและบริการของธุรกิจ

ของเขานั้น จะขายได้ในราคาเท่าไร การตั้งราคาขายโดยกำหนดจากต้นทุนบวกกำไร และโฆษณาให้ผู้บริโภค รับรู้ในระดับราคานั้น ถือเป็นการเสนอราคาขายให้แก่ผู้บริโภคมากกว่า ถ้าผู้บริโภคไม่ยอมรับในระดับราคา นั้น ผู้บริหารก็ต้องหาราคาใหม่ แล้วอาจส่งผลกระทบต่อวงจรชีวิตผลิตภัณฑ์ ทำให้สั้นลงก็ได้ ดังนั้นการตั้งราคาจึง ถือเป็นกระบวนการที่สำคัญและมีความซับซ้อนมาก การตั้งราคาขายจึงควรคำนึงถึง กลุ่มเป้าหมายมากกว่า เพราะปัจจุบันสินค้าหรือบริการในท้องตลาดมักถูกกำหนดโดย ผู้บริโภคเสียส่วนใหญ่ หรืออาจสรุปได้ว่า ผู้บริโภคต้องการราคาผลิตภัณฑ์ในระดับหนึ่ง ส่วนผู้บริหารฝ่ายการตลาดขององค์กรก็ต้องการขายในระดับ ราคาหนึ่ง

1. ความสำคัญของการกำหนดราคา

1.1 เป็นตัวกำหนดปริมาณการขาย กำหนดกำไรของกิจการ ตลอดจน สร้างความ เจริญเติบโตให้แก่สินค้า ในวงจรชีวิตของผลิตภัณฑ์ด้วย

1.2 เป็นเครื่องมือ ที่ช่วยให้ทราบถึงความต้องการของผู้บริโภค การตั้งราคาในระดับหนึ่ง ผู้บริโภคในขณะนั้น อาจยอมรับ แต่ในอนาคต ผู้บริโภคอาจไม่ยอมรับก็ได้ อาจจะเป็นเนื่องจาก ผู้บริโภคมี พฤติกรรมที่เปลี่ยน ไป ตลอดจนคู่แข่งก็มีปริมาณเพิ่มมากขึ้นด้วย

1.3 ราคากับการส่งเสริมการขาย มีความสัมพันธ์กันมาก คือ ถ้ามีการส่งเสริมการขาย หลาย ๆ อย่าง ย่อมทำให้เกิดรายจ่ายมากขึ้นอย่างแน่นอน และรายจ่ายต่าง ๆ เหล่านี้ จะถูกนำกลับไปบวกเข้าไป ในราคาของสินค้าด้วย จึงทำให้สินค้า มีราคาสูงขึ้น หากผู้บริโภคไม่ยอมรับในระดับราคาดังกล่าว ธุรกิจ ก็ต้องรับภาระรายจ่ายดังกล่าวนี้เอง (รุ่งทิวา เพชรประพันธ์, 2560:17-18)

2. ปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดราคา

ปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดราคามีทั้งปัจจัยภายใน และภายนอกองค์กรที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ (1) วัตถุประสงค์ขององค์กร(Company Objective) ซึ่งองค์กรหรือบริษัทจะเป็นผู้กำหนดเป้าหมายและนโยบายใน การดำเนินองค์กรเอง แล้วจึงจะสามารถกำหนดราคาซื้อขาย เพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายและนโยบายที่ตั้ง ไว้ (2) ลักษณะและประเภทของสินค้าแต่ละชนิด(Character of Product) (3) ต้นทุนของสินค้าที่จะเป็น ตัวกำหนดราคาขั้นต่ำสุดของสินค้าได้ (4) อุปสงค์(Demand) ของตลาดว่ามีความต้องการเสนอซื้อสินค้ามาก น้อยเพียงใด และอุปสงค์มีความยืดหยุ่นต่อราคาอย่างไรบ้าง (5) สภาพเศรษฐกิจ (6) กฎหมายและรัฐบาล (7) จรรยาบรรณในการประกอบธุรกิจ (8) การแข่งขัน (9) พ่อค้าคนกลาง และสุดท้าย (10) ผู้บริโภค (รุ่งทิวา เพชร ประพันธ์, 2560:18-19)

3. วัตถุประสงค์ของการกำหนดราคา

3.1 พิจารณาด้านกำไร(Profit Oriented Objective) วัตถุประสงค์ในการกำหนดราคาโดย พิจารณาด้านกำไร หมายความว่า นำกำไรมาเป็นตัวกำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาราคาสินค้า ว่าราคาควร อยู่ในระดับใด สามารถแบ่งได้ 2 อย่างคือ

3.1.1 เพื่อให้ได้ผลตอบแทนเป้าหมาย (Target Return) คือ เป็นการตั้งเป้าหมายไว้ก่อน ว่า องค์กรต้องการผลกำไรเท่าไร อาจคิดเป็นจำนวนเงิน หรือร้อยละเท่าใดจากเงินลงทุน หรือร้อยละเท่าใดของ ราคาขาย แล้วจึงคำนวณว่าสมควรตั้งราคา ณ ระดับเท่าไร จึงจะได้กำไรตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

3.1.2 เพื่อให้ได้ผลตอบแทนสูงสุด (Maximize Profit) คือ การกำหนดราคาเพื่อให้ได้ กำไรสูงสุดนั้น ในทางเศรษฐศาสตร์จะตั้งราคาตรงจุดที่

ต้นทุนเพิ่มต่อหน่วย = รายได้เพิ่มต่อหน่วย คือ

$$\text{Marginal Cost (MC) = Marginal Revenue (MR)}$$

3.2 พิจารณาด้านการขาย (Sales Oriented Objectives) วัตถุประสงค์ในการกำหนดราคาโดย พิจารณาด้านการขายสามารถแบ่งได้ เป็น 3 อย่างคือ

3.2.1 เพื่อเพิ่มปริมาณการขาย หรือยอดขาย (Increased Sales) คือ การตั้งราคาให้ต่ำ แต่ ต้องคำนึงถึงต้นทุนด้วย คือต้องไม่ต่ำกว่าต้นทุน และควรเป็นราคาที่ทำให้สามารถขายสินค้าได้มากที่สุด

3.2.2 เพื่อรักษาสัดส่วนของการถือครองตลาด (Maintain Market Share) คือ การตั้งราคา เพื่อให้องค์กร ดำเนินต่อไปเรื่อย ๆ ให้ได้กำไรพอสมควร แต่ต้องมียอดขายในสัดส่วนคงที่

3.2.3 เพื่อรักษาเสถียรภาพของราคา (Stabilize Price Objectives) วัตถุประสงค์ในการ กำหนดราคาโดยพิจารณาการรักษาเสถียรภาพของราคา สามารถแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

3.2.4 เพื่อรักษาระดับราคาให้คงที่ ไม่มีการพัฒนาในด้านใดด้านหนึ่งให้ดีขึ้น ปล่อยให้ องค์กรดำเนินธุรกิจไปเรื่อย ๆ ไม่มีการเปลี่ยนแปลง ขายสินค้าราคาคงที่ อาจมีการเปลี่ยนแปลงบ้างเล็กน้อยแต่ นาน ๆ ครั้ง

3.2.5 เพื่อรักษาระดับราคาให้คงที่ แต่ก็ยังพยายามพัฒนาปรับปรุงคุณภาพสินค้าให้ดีขึ้น และผู้บริหารจะต้องพยายามแข่งขันในด้านส่งเสริมการตลาดให้ดีขึ้นด้วย โดยคงราคาไว้ ณ ระดับเดิม ซึ่ง ถือเป็นการแข่งขันโดยใช้วิธีอื่น (รุ่งทิวา เพชรประพันธ์, 2560:19-20)

4. วิธีการขั้นพื้นฐานในการตั้งราคา

วิธีการขั้นพื้นฐานในการตั้งราคา (Basic Methods of Setting Price) นิยมกันอยู่ทั่วไป 3 วิธี (รุ่งทิวา เพชรประพันธ์, 2560:20-22) คือ

4.1 วิธีการตั้งราคาโดยยึดต้นทุนเป็นเกณฑ์ วิธีปฏิบัติมี 2 แบบ คือ

4.1.1 ตั้งราคาโดยคิดต้นทุนบวกกำไร

$$\text{ราคาขายต่อหน่วย} = \text{ต้นทุนทั้งหมด} + \text{กำไรที่ต้องการ}$$

จำนวนการผลิต วิธีนี้จะใช้ได้ ต้องแน่ใจว่าจำนวนการผลิตต้องเท่ากับจำนวนจำหน่าย หรือผู้ขาย จึงจะมีกำไรตามที่ต้องการ สำหรับพ่อค้าคนกลางอาจจะบวกกำไร กับต้นทุนได้ จึงจะได้กำไรตามที่ต้องการ เช่น

(กำไร) ราคาขายต่อหน่วย = ต้นทุนต่อหน่วย + 10% ของราคาขาย

(กำไร) ราคาขายต่อหน่วย = ต้นทุนต่อหน่วย + 10% ของราคาทุน

4.1.2 วิธีการวิเคราะห์จุดคุ้มทุน (Break-Even Point) เป็นการวิเคราะห์จุดที่แสดงว่าปริมาณ ณ จุดของการผลิต หรือการจำหน่าย รายได้รวมจะเท่ากับต้นทุนรวมพอดี

สูตรจุดคุ้มทุน = ต้นทุนคงที่ทั้งหมด / ราคาขายต่อหน่วย - ต้นทุนผันแปรต่อหน่วย

4.2 วิธีการตั้งราคาโดยยึดความต้องการของตลาดเป็นเกณฑ์ การพิจารณาตั้งราคาโดยยึดความต้องการของตลาดเป็นเกณฑ์นั้น สามารถจำแนกได้ เป็นลักษณะย่อย ๆ ดังนี้

4.2.1 การตั้งราคาในตลาดผูกขาด

4.2.2 การตั้งราคาในตลาดที่มีการแข่งขันสมบูรณ์

4.2.3 การตั้งราคาในตลาดที่มีการแข่งขันน้อยราย

4.2.4 การตั้งราคาในตลาดที่มีความแตกต่างกันในด้านความต้องการ ซึ่งระดับราคาจะแตกต่างกันตามกรณี

4.3 วิธีการตั้งราคาโดยยึดการแข่งขันเป็นเกณฑ์

การตั้งราคาโดยมุ่งพิจารณาที่การแข่งขัน เป็นวิธีการที่นักการตลาดเห็นความสำคัญของคู่แข่ง มากกว่าความสำคัญของความต้องการของตลาด และต้นทุนของสินค้า ลักษณะราคาเช่นนี้ อาจเกิดขึ้นในช่วงเวลาใด เวลาหนึ่ง เพื่อเอาชนะคู่แข่งระดับราคาเท่านั้น ไม่จำเป็นต้องทำเทียมกับคู่แข่งเสมอไป อาจสูงกว่าหรือต่ำกว่าก็ได้ ตัวอย่างที่เห็นชัดเจนถึงการตั้งราคาในลักษณะนี้ได้แก่ การกำหนดราคาตามคู่แข่ง และการกำหนดราคาโดยขึ้นของประมูล

สำหรับขั้นตอนในการกำหนดราคาสินค้า ที่เฉพาะเจาะจงตามตลาดเป้าหมายของสินค้า เช่น สินค้าเกษตร เป็นต้น โดยมีขั้นตอนดังนี้

4.3.1 ตั้งวัตถุประสงค์ของการกำหนดราคา

4.3.2 การกำหนดความต้องการในด้านราคา

4.3.3 การประเมินค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้อง

4.3.4 การวิเคราะห์การสภาพการแข่งขัน

4.3.5 เลือกวิธีการกำหนดราคา

4.3.6 ตั้งราคาสุดท้าย

การกำหนดราคาสินค้า หรือผลิตภัณฑ์ สามารถทำได้หลายวิธี ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกลยุทธ์ที่จะนำไปใช้ว่า มีความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมภายในและภายนอก เป้าหมายของธุรกิจ รวมถึงการแข่งขันด้วย วิธีการกำหนดราคาทั่วไปที่นิยมใช้มีหลายวิธี เช่น การกำหนดราคาด้วยการบวกส่วนเพิ่มเข้าไปในต้นทุนต่อหน่วยในสินค้า การกำหนดราคาแบบบวกเพิ่มเป็นลูกโซ่ การกำหนดราคาจากต้นทุนส่วนเพิ่ม การกำหนดราคาโดยกำหนดผลตอบแทนเพิ่มจากเงินลงทุนตามเป้าหมาย เป็นต้น

การกำหนดราคาด้วยการบวกส่วนเพิ่มเข้าไปกับต้นทุนต่อหน่วยในสินค้าจะคำนึงถึงต้นทุนเป็นสำคัญ และวิธีการนี้ ถือว่าเป็นที่นิยมใช้กันทั่วไปก็คือ การกำหนดส่วนบวกเพิ่มเข้าไปกับต้นทุนที่ประมาณได้ (markup pricing) การกำหนดราคาด้วยการบวกส่วนเพิ่มเข้าไปกับต้นทุน (markup on cost) เป็นวิธีการที่คำนวณต้นทุนต่อหน่วยทั้งหมด หรือที่เรียกว่าต้นทุนมาตรฐานจากนั้นก็จะมีกำหนดส่วนบวกเพิ่มของกำไรที่องค์กรต้องการ แล้วจึงนำไปบวกเพิ่มเข้าไปกับต้นทุน (รุ่งทิwa เพชรประพันธ์, 2560:22)

จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการกำหนดราคา สรุปได้ว่า การกำหนดราคาเป็นตัวกำหนดปริมาณการขาย กำหนดกำไรของกิจการ เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ทราบถึงความต้องการของผู้บริโภค การกำหนดราคาด้วยการบวกเพิ่มเข้าไปกับต้นทุนต่อหน่วยในสินค้า เป็นที่นิยมใช้กันทั่วไป ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนแต่ เป็นส่วนสำคัญในการกำหนดราคาปาล์มน้ำมันให้มีเสถียรภาพได้

แนวคิดเกี่ยวกับต้นทุน

ต้นทุน(Cost) หมายถึง มูลค่าของทรัพยากร ที่ต้องสูญเสียไปเพื่อให้ได้สินค้า หรือบริการโดยมูลค่านั้น จะต้องสามารถวัดได้เป็นหน่วยเงินตรา ซึ่งมีลักษณะของการลดลงในสินทรัพย์ หรือ เพิ่มขึ้นในหนี้สินต้นทุนที่เกิดขึ้น อาจจะทำให้เกิดประโยชน์ในปัจจุบัน หรือในอนาคตก็ได้ และเมื่อต้นทุนใดที่เกิดขึ้นแล้ว และกิจการได้ใช้ประโยชน์จากต้นทุนนั้น จะถือว่าต้นทุนนั้นเป็นค่าใช้จ่าย(expenses) ดังนั้นค่าใช้จ่ายก็อาจจะหมายถึง ต้นทุนที่ได้ให้ประโยชน์และทำให้กิจการได้ใช้ประโยชน์ทั้งหมดไปแล้วในขณะนั้น

ส่วนประกอบของต้นทุนการผลิตในการผลิตสินค้า ด้านการเกษตรซึ่งต้องมีการใช้ปัจจัยต่าง ๆ ได้แก่ ที่ดิน แรงงาน งานเมล็ดพันธุ์ อุปกรณ์การเกษตร และวัสดุทางการเกษตรซึ่งปริมาณและชนิดของปัจจัยเหล่านี้ ล้วนมีความแตกต่างกันไปในการผลิตสินค้า แต่ละชนิดทำให้ต้องมีค่าใช้จ่ายในการผลิต หรือที่เรียกว่าต้นทุนการผลิต ซึ่งอาจแบ่งได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ ตามประเภทการผลิต คือ ต้นทุนที่เป็นเงินสด กับต้นทุนที่ไม่เป็นเงินสด และต้นทุนคงที่กับต้นทุนแปรผัน ในที่นี้จะกล่าวถึง ต้นทุนคงที่และต้นทุนผันแปร (รุ่งทิwa เพชรประพันธ์, 2560:22-23) ดังต่อไปนี้

1. ต้นทุนผันแปร (Variable Cost) หมายถึง ต้นทุนรวมที่ผันแปร หรือเปลี่ยนแปลงไปตามปริมาณการผลิต หรือกิจกรรมที่เกิดขึ้น ถ้าดำเนินการผลิตมาก ต้นทุนรวมนี้จะมีมากขึ้นตามปริมาณการผลิต

แต่ถ้าดำเนินการผลิตน้อย ต้นทุนรวมนี้จะลดน้อยลงตามสัดส่วน ของต้นทุนการผลิตที่เปลี่ยนแปลงไปตาม ปริมาณการผลิต และค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการใช้ปัจจัยจะผันแปรไปตามการผลิต

2. ต้นทุนคงที่ (Fixed Cost) หมายถึง ต้นทุนการผลิตที่ไม่เปลี่ยนแปลงไปตามปริมาณการผลิต ที่อาจจะเพิ่มขึ้นหรือลดลง ถือเป็นค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการใช้ปัจจัยการผลิตคงที่ในการผลิตและไม่สามารถ เปลี่ยนแปลงปริมาณได้ในช่วงหนึ่งของการผลิต

ต้นทุนเป็นข้อมูลทางบัญชี ที่ผู้บริหารในองค์กรให้ความสำคัญ เนื่องจากองค์กรมีทรัพยากรอยู่ อย่างจำกัด จึงต้องหาทางเลือกที่ดีที่สุดให้องค์กร ไม่ว่าจะเป็นต้นทุนที่ต่ำ ผลประกอบการที่ดีขึ้น เป็นที่ น่าสนใจของนักลงทุน ในการตัดสินใจ ผู้บริหารจะพิจารณาเฉพาะต้นทุนที่เกี่ยวข้อง กับการตัดสินใจเท่านั้น

1. ต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ (Relevant Cost)

ต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ (Relevant Cost) หมายถึง ต้นทุนที่จะเปลี่ยนแปลงไป เมื่อผู้บริหารตัดสินใจเลือกทางเลือกใดทางเลือกหนึ่ง หรือหมายถึง ต้นทุนที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต และมีความแตกต่างกัน ระหว่างทางเลือกต่าง ๆ ที่ได้รับเพื่อพิจารณา โดยต้นทุนตามหลักการบัญชีรับรองอาจจะ ไม่ใช่ต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจก็ได้ โดยต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ (รุ่งทิพา เพชรประพันธ์, 2560:23-26)

การตัดสินใจเป็นกระบวนการในการเลือก ที่มีทางเลือกมากกว่าหนึ่ง ผู้บริหารในองค์กร จะต้องพิจารณาตั้งแต่ต้นทุนของสินค้า และประโยชน์ที่ได้รับของแต่ละทางเลือก แล้วนำมาเปรียบเทียบกัน ซึ่งต้นทุนและประโยชน์ที่ได้รับคือ ต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจสามารถจำแนกต้นทุนตามประโยชน์ ของการตัดสินใจ ได้แก่ 1) ต้นทุนส่วนแตกต่าง และรายได้ส่วนแตกต่าง 2) ต้นทุนเสียโอกาส 3) ต้นทุนจม

1.1 ต้นทุนส่วนแตกต่าง และรายได้ส่วนแตกต่าง (ต้นทุนส่วนเพิ่ม และรายรับส่วนเพิ่ม)

ถือเป็นทางเลือกที่ดีที่สุดจากทางเลือกทั้งหมด วิธีการคือ นำต้นทุนและประโยชน์ ของทางเลือกทั้งหมดมาเปรียบเทียบกัน ความแตกต่างระหว่างทางเลือก เรียกว่า ต้นทุนส่วนต่าง (Differential Cost) และความแตกต่างของรายได้ระหว่างทางเลือก เรียกว่า รายได้ส่วนแตกต่าง (Differential Revenue)

ต้นทุนส่วนต่างอาจเรียกอีกอย่างว่า ต้นทุนส่วนที่เพิ่มขึ้น (Incremental Cost) ใช้ได้ใน กรณีต้นทุนเพิ่มขึ้น จากการเปรียบเทียบทางเลือกหนึ่ง กับอีกทางเลือกหนึ่ง หรือต้นทุนส่วนที่ลด (Decremental Cost) ในกรณีต้นทุนลดลง จากการเปรียบเทียบทางเลือกหนึ่งกับอีกทางเลือกหนึ่ง ทั้งนี้ต้นทุนส่วนเพิ่มและ ต้นทุนส่วนลด ถือเป็นส่วนหนึ่งของต้นทุนส่วนแตกต่าง

1.1.1 ต้นทุนส่วนเพิ่ม (Incremental Cost) หรือต้นทุนส่วนต่าง (Differential Cost) หมายถึง ต้นทุนส่วนที่เพิ่มขึ้น (Incremental Cost) หรือต้นทุนส่วนที่ลด (Decremental Cost) หรือการ เปลี่ยนแปลงของรายการต้นทุน เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงกรรมวิธี หรือต้นทุนในการผลิต เป็นต้นทุนในการ ดำเนินกิจกรรม คือต้นทุนในการเข้าไปดำเนินกิจกรรมนั้น จะเพิ่มขึ้นจากต้นทุนเดิม ต้นทุนนี้อาจมีทั้งต้นทุน

คงที่ และต้นทุนผันแปร องค์กรจะต้องรวมต้นทุนทุกชนิด ที่เปลี่ยนแปลงจากการดำเนินกิจกรรมเข้าไว้เป็น ต้นทุนส่วนเพิ่ม ต้นทุนส่วนเพิ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง อาจเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า ต้นทุนที่เกี่ยวข้อง (relevant costs) ประเภทของต้นทุนส่วนเพิ่มสามารถแบ่งได้ 3 กลุ่ม คือ

1.1.1.1 ต้นทุนแจ้งชัดในปัจจุบัน (Present-Period Explicit Costs) ได้แก่ ต้นทุนทุกชนิดที่ได้จ่ายออกไปจริง ในช่วงที่กำลังมีการตัดสินใจ หรือ เป็นค่าใช้จ่ายในการตัดสินใจ เช่น ค่าจ้างแรงงาน ค่าวัสดุที่เพิ่มขึ้น ตลอดจนค่าใช้จ่ายทางอ้อมอื่น ๆ

1.1.1.2 ต้นทุนเสียโอกาส(Opportunity Cost) คือ ผลประโยชน์ที่องค์กรคาดว่าจะสูญเสียไป หากตัดสินใจทางเลือกหนึ่งแทนอีกทางเลือกหนึ่ง ต้นทุนเสียโอกาสในการใช้ทรัพยากรในการผลิตที่มีจำนวนจำกัดในธุรกิจ ในการดำเนินกิจกรรมที่มาจากจากการตัดสินใจของผู้จัดการ การนำทรัพยากรนั้น มาใช้ในกิจการย่อมส่งผลเสียโอกาส ที่จะนำทรัพยากรการผลิตนั้นไปใช้ในกิจการอย่างอื่น เช่น ค่าเสียโอกาสของเงินทุน จากดอกเบี้ยที่เจ้าของธุรกิจจะได้รับ ถ้านำดอกเบี้ยนั้นไปลงทุนในธุรกิจอย่างอื่น ค่าเสียโอกาสของเวลาที่เจ้าของธุรกิจดำเนินกิจการของตน และค่าเสียโอกาสการใช้เครื่องจักรอุปกรณ์ในการผลิตสินค้าชนิดเดียว เป็นต้น

ค่าใช้จ่ายเพิ่มกับค่าเสียโอกาส เป็นผลต่างระหว่างต้นทุนที่เกิดจากการตัดสินใจของผู้บริหาร ค่าใช้จ่ายเพิ่ม จะถูกหักออกจากรายได้ เพื่อคำนวณผลกำไรของกิจการว่ามีการเปลี่ยนแปลงหรือไม่ อย่างไร ส่วนค่าเสียโอกาส คือ ต้นทุนในทางเศรษฐศาสตร์ของการใช้ปัจจัยในการผลิตที่มีอย่างจำกัด มาหักออกจากรายได้รวม เพื่อคำนวณว่ามีผลกำไรในทางเศรษฐศาสตร์หรือไม่ จากการนำทรัพยากรนั้น ๆ ใช้

ปกติต้นทุนเสียโอกาสจะไม่ถูกนำมาบันทึกบัญชี แต่จะถูกนำมาเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจของผู้บริหาร ในทุก ๆ เรื่อง และในความเป็นจริง ต้นทุนเสียโอกาสนี้จะแฝงอยู่ด้วยทั้งสิ้น

1.1.1.3 ต้นทุนในอนาคต (Future Costs) ต้นทุนนี้จะนำไปรวมไว้ในต้นทุนส่วนเพิ่ม เพื่อใช้ในการตัดสินใจดำเนินงาน อาจอยู่ในรูปแบบต้นทุนที่แจ้งชัด หรือต้นทุนค่าเสียโอกาส ที่องค์กรคาดว่าจะเกิดขึ้น และมีโอกาสที่จะเกิดขึ้นจากการตัดสินใจ องค์กรจะต้องคำนวณมูลค่าปัจจุบันของต้นทุนนั้น รวมไว้ในต้นทุนที่จะใช้ในการตัดสินใจ

1.2 รายรับส่วนเพิ่ม (Incremental revenue) หรือรายรับส่วนลด(Decremental revenue) เห็นได้ว่าพื้นฐานของแนวคิดทั้งสองแบบจะเหมือนกัน หากนำมาใช้กับการผลิตสินค้าเพียง 1 หน่วย

2. ต้นทุนจม

ต้นทุนจม (Sunk Cost) คือ ต้นทุนที่เกิดขึ้นแล้วไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ ไม่ว่าจะการตัดสินใจนั้น จะเกิดขึ้นในปัจจุบัน หรืออนาคต เนื่องจากต้นทุนจมไม่สามารถเปลี่ยนแปลงแก้ไขได้ จึงไม่ถือว่าเป็นต้นทุนส่วนแตกต่าง และไม่จำเป็นต้องการตัดสินใจ

รายได้ (Revenue or Income) หมายถึง การเพิ่มขึ้นของผลประโยชน์ในเชิงเศรษฐกิจ ในระยะเวลาหนึ่ง ในรูปแบบบัญชี จะแสดงเป็นการเพิ่มค่าของสินทรัพย์ หรือการลดลงของหนี้สิน จะส่งผลให้ส่วนของเจ้าของเพิ่มสูงขึ้นด้วย ในส่วนนี้จะไม่รวมถึงเงินลงทุนที่ได้รับจากผู้มีส่วนร่วมในส่วนของเจ้าของ ซึ่งรายได้นี้ถือเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงิน ในรายงานทางบัญชีของบริษัท

ผลตอบแทนหรือกำไร (Earning of Net Income) จะเกิดจากผลของการดำเนินงานในช่วงเวลาหนึ่ง โดยเขียนสมการได้ ดังนี้

ผลตอบแทน หรือกำไร = รายได้ - ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน

จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับต้นทุน สามารถสรุปได้ว่า ต้นทุนเป็นข้อมูลที่ต้องกระทำให้มีความสำคัญเพื่อให้ได้ต้นทุนที่ต่ำ ส่งผลให้การประกอบการมีกำไรเพิ่มขึ้น สรุปคือ กำไร = รายได้ - ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน(ต้นทุน) ซึ่งกิจกรรมดังกล่าว เป็นส่วนสำคัญในการกำหนดราคาปล้ำมน้ำมัน ให้มีเสถียรภาพได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัย เรื่อง การพัฒนายุทธศาสตร์การบริหารนโยบายปล้ำมน้ำมันของภาครัฐ การศึกษามีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาการบริหารนโยบายปล้ำมน้ำมันของภาครัฐ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน 2) เพื่อการพัฒนายุทธศาสตร์การบริหารนโยบายปล้ำมน้ำมันของภาครัฐ และ 3) เพื่อนำเสนอการพัฒนายุทธศาสตร์การบริหารนโยบายปล้ำมน้ำมัน ของภาครัฐ ที่มีประสิทธิภาพ โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก และการสนทนากลุ่มกับผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 50 คน ได้แก่ ผู้บริหารระดับสูงของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพลังงาน และสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร นายสวามคมผู้ประกอบการลานเทปล้ำมภาคใต้ สมาคมชาวสวนปล้ำมน้ำมันจังหวัดสุราษฎร์ธานี กระบี่ และชุมพร สมาคมการค้าลานเทปล้ำมน้ำมันจังหวัดสุราษฎร์ธานี กระบี่ และชุมพร สมาพันธ์ชาวสวนปล้ำมน้ำมันประเทศไทย สมาพันธ์ลานเทปล้ำมประเทศไทย สมาคมโรงงานผลิตน้ำมันปล้ำมจังหวัดสุราษฎร์ธานี กระบี่ และชุมพร และสมาคมโรงกลั่นน้ำมันปล้ำมจังหวัดสุราษฎร์ธานี กระบี่ และชุมพร ผลการวิจัยพบว่า 1) การบริหาร นโยบายของภาครัฐ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน นับจากที่รัฐบาลได้กำหนดนโยบาย มุ่งเน้นพัฒนาระบบราชการเพื่อให้หน่วยงานภาครัฐ ปรับปรุงการทำงานและยกระดับการบริหารให้มีประสิทธิภาพ มีการประเมินผลการปฏิบัติราชการ ตามหลักการบริหาร

กิจการบ้านเมืองที่ดี โดยนำแนวคิดและเครื่องมือการบริหารสมัยใหม่ เข้ามาใช้ในภาคราชการ ภายใต้การประยุกต์ใช้หลักการ บริหารเชิงยุทธศาสตร์การพัฒนานโยบายปาล์มน้ำมันของภาครัฐ ซึ่งเป็นวาระแห่งชาติ ที่มีความสำคัญต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และมีกรอบระดับคุณภาพ และสร้างมาตรฐานการทำงานไปสู่ระดับมาตรฐานสากล 2) การพัฒนายุทธศาสตร์การบริหารนโยบายปาล์มน้ำมันของภาครัฐจะมี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านเกษตรกรผู้ปลูกปาล์ม น้ำมัน ด้านผู้ประกอบการอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์ม และด้านนโยบายภาครัฐ เกี่ยวกับอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์ม สำหรับยุทธศาสตร์การบริหาร นโยบายปาล์ม น้ำมันของภาครัฐที่มีประสิทธิผล จะประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านการผลิต ยุทธศาสตร์ที่ 2 นวัตกรรมผลิตภัณฑ์ ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนามาตรฐานตลอดโซ่อุปทาน ยุทธศาสตร์ที่ 4 การใช้เป็นพืชพลังงาน ยุทธศาสตร์ที่ 5 การบริหารจัดการ และ ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนากฎหมายและข้อบังคับ และ 3) ยุทธศาสตร์การบริหารนโยบายปาล์มน้ำมันของภาครัฐ จะคำนึงถึงประเด็นสำคัญ คือ กำหนดเป้าหมายด้านการผลิต การตลาดต้องชัดเจน และสร้างสมดุลระหว่างอุปสงค์ และอุปทาน กำหนดพื้นที่เกษตรที่เหมาะสม งานวิจัยและพัฒนาเน้นการเพิ่มมูลค่า และความต้องการของตลาด สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ กำหนดเป้าหมายคือ การพัฒนาเทคโนโลยีแปรรูปปาล์ม น้ำมัน ประสิทธิภาพสูง เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน เป็นอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าสูงและเกิดความยั่งยืน (ณภัทร ชัยสงคราม , 2562:1249-1250)

งานวิจัย เรื่อง การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างราคาพืชเศรษฐกิจของประเทศไทย การศึกษามีวัตถุประสงค์เพื่อ หาความเป็นไปได้ของการเกิดการเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างราคาพืชเศรษฐกิจของไทย 4 ชนิด ได้แก่ ข้าวหอมมะลิ ยางพารา มันสำปะหลัง และปาล์ม น้ำมัน จากการศึกษาช่วงระยะเวลาระหว่างปี พ.ศ.2534 – 2559 พบการเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างปัจจัย อาทิ สภาพเศรษฐกิจของโลก วิฤตติการณ์อาหารโลก สภาพภูมิอากาศที่แปรปรวนและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ตลอดจนนโยบายจากภาครัฐ (กรรณิการ์ ดวงเนตร และสุพรรณิกา ลือชาศรีศรี , 2561:59-92)

งานวิจัย เรื่อง การกำหนดราคาที่เหมาะสมสำหรับปาล์ม น้ำมันคุณภาพ การศึกษามีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาวิธีการซื้อขายและกำหนดราคาปาล์ม น้ำมันของผู้ประกอบการลานเท 2) วิเคราะห์และเปรียบเทียบ ต้นทุนผลตอบแทนของการซื้อขายปาล์มคุณภาพ และปาล์มบ่มของลานเท โดยวิธีงบประมาณบางส่วน 3) เสนอแนะแนวทางในการกำหนดราคาในการรับซื้อปาล์มคุณภาพ โดยใช้วิธีการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามจาก 15 ลานเทพาล์มคุณภาพ และ 15 ลานเทพาล์มด้วยคุณภาพ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เชิงพรรณนา และการวิเคราะห์งบประมาณบางส่วน เพื่อเปรียบเทียบต้นทุนผลตอบแทนของกิจกรรมที่แตกต่าง ในการ

ซื้อขายปาล์มน้ำมัน ของลานเทแต่ละประเภท ผลการศึกษาพบว่า 1) ในภาพรวมกิจกรรมการซื้อขายปาล์มของลานเทปาล์มคุณภาพ และปาล์มด้อยคุณภาพคล้ายคลึงกัน แต่พบกิจกรรมที่ส่งผลต่อคุณภาพของปาล์มน้ำมัน ที่ลานเทปาล์มด้อยคุณภาพ ปฏิบัติแตกต่างจากลานเทปาล์มคุณภาพ ประกอบด้วย การรับซื้อผลปาล์มดิบ การรดน้ำทะเลลายปาล์ม เพื่อเพิ่มน้ำหนัก การเก็บปาล์มค้างคืนไว้ที่ลานเท การพืดและแยกถูกร่วงจากทะเลลายปาล์มน้ำมัน จำนวนสัปดาห์ที่ส่งปาล์มไปขาย ส่วนการกำหนดราคารับซื้อปาล์มจากเกษตรกร ลานเททั้งสองประเภท กำหนดราคาตามราคาที่ได้รับจากโรงงานสกัด 2) การวิเคราะห์งบประมาณบางส่วน ของความแตกต่างต้นทุน และผลตอบแทนในการซื้อขายปาล์มคุณภาพ และปาล์มบ่มของลานเทในด้านต้นทุนพบว่า ลานเทปาล์มด้อยคุณภาพจะมีต้นทุนจากการบ่มปาล์มสูงกว่าลานเทปาล์มคุณภาพเท่ากับ 0.0277 บาทต่อกิโลกรัม ส่วนด้านรายได้ พบว่าลานเทปาล์มด้อยคุณภาพ มีรายได้สูงกว่าลานเทปาล์มคุณภาพเท่ากับ 0.2420 บาทต่อกิโลกรัม ส่งผลให้เกิดส่วนต่างของผลตอบแทนระหว่างลานเทปาล์มทั้งสองประเภทเท่ากับ 0.21 บาทต่อกิโลกรัม สำหรับข้อเสนอแนะ ในการกำหนดราคาซื้อขายปาล์ม เพื่อให้ลานเทปาล์มเกิดแรงจูงใจในการรักษาคุณภาพของปาล์ม ควรกำหนดราคารับซื้อปาล์มที่มีคุณภาพให้สูงกว่าราคาปาล์มที่ด้อยคุณภาพไม่ต่ำกว่า กิโลกรัมละ 0.21 บาท (รุ่งทิวา เพชรประพันธ์, 2560:5-6)

งานวิจัย เรื่อง การเพิ่มศักยภาพ ในการจัดการผลิตปาล์มน้ำมัน เพื่อการแข่งขัน ในเขตพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี การศึกษามีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสถานการณ์การผลิต และสถานการณ์การตลาดปาล์มน้ำมันของเกษตรกร 2) ศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนในการผลิตปาล์มน้ำมันของเกษตรกร 3) ปัจจัยที่คาดว่าจะมีความเกี่ยวข้องกับความเป็นไปได้ ในการใช้เทคโนโลยี ในการจัดการผลิตปาล์มน้ำมันเพื่อการแข่งขันของเกษตรกร และ 4) ศึกษานโยบาย และมาตรการในการเพิ่มศักยภาพการจัดการผลิตปาล์มน้ำมันเพื่อการแข่งขัน กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตลอดโซ่อุปทานในธุรกิจปาล์มน้ำมัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นเกษตรกร ผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน ในเขตพื้นที่ศึกษา จำนวน 30 ตัวอย่าง ใช้การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน ส่วนการคัดเลือกผู้มีส่วนได้ส่วนเสียรายอื่น ใช้การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสัมภาษณ์เกษตรกร ส่วนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นน ใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึก สถิติเชิงพรรณนา คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่ามัชฌิมเลขคณิต และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติเชิงอนุมาน ที่ใช้ในการวิเคราะห์ ถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความเป็นไปได้ในการใช้เทคโนโลยี ในการจัดการผลิตปาล์มน้ำมันเพื่อการแข่งขัน คือ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรเกือบทั้งหมด มีอาชีพหลัก คือ ปลูกปาล์มน้ำมัน พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันเฉลี่ย 43.13 ไร่ ประสิทธิภาพในการปลูกปาล์มน้ำมันเฉลี่ย 14.80 ปี แรงจูงใจในการปลูกที่พบมากที่สุด คือ ดูแลรักษาง่าย ผลผลิตเฉลี่ย 3,840.33 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี ราคาจำหน่ายเฉลี่ย 4.36

บาทต่อกิโลกรัม รายได้จากการปลูกปาล์มทั้งหมดเฉลี่ย 16,759.12 บาท/ไร่ รายได้สุทธิเฉลี่ย 5,917.13 บาท/ไร่ กำไรสุทธิเฉลี่ย 5,862.13 บาท/ไร่ ความเป็นไปได้ในการใช้เทคโนโลยี ในการจัดการ การผลิตปาล์มน้ำมันเพื่อการแข่งขัน ที่เกษตรกรมีความเป็นไปได้ว่า จะปฏิบัติมากที่สุด คือ การเลือกพันธุ์ปลูก ปัญหาการผลิตที่พบมากที่สุด ประกอบด้วย พันธุ์ดีที่ซื้อจากราชการไม่เพียงพอ ปุ๋ยมีราคาแพง และต้นทุนการผลิตสูง ตามลำดับ ปัญหาการตลาดที่พบมากที่สุด คือ ผู้รับซื้อ ไม่มีการคัดเกรดผลผลิตที่เกษตรกรจำหน่าย ส่งผลให้ราคาที่ได้รับต่ำ ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความเป็นไปได้ของเกษตรกร ในการใช้เทคโนโลยีในการจัดการ การผลิตปาล์มน้ำมันเพื่อการแข่งขัน คือ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจสังคมบางประการของเกษตรกร ประกอบด้วย ต้นทุนการผลิต จำนวนแหล่งข่าวสารทางการเกษตรเกี่ยวกับปาล์ม น้ำมัน รายได้จากการปลูกปาล์ม น้ำมัน และจำนวนกลุ่มที่เกษตรกรเป็นสมาชิก นโยบายและมาตรฐานในการเพิ่มศักยภาพการจัดการผลิตปาล์มน้ำมัน เพื่อการแข่งขัน ประกอบด้วย รัฐควรให้การสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา ด้านการปรับปรุงพันธุ์ การสนับสนุน โครงสร้างพื้นฐาน ในพื้นที่ การลดต้นทุนการผลิต การวิเคราะห์ดิน และไปให้ทั่วถึงและรวดเร็ว การควบคุมราคาปุ๋ยเคมี การสนับสนุนสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ การใช้ พรบ.ปาล์ม น้ำมันอย่างจริงจัง และการกำหนดนโยบายเรื่องพลังงานเชื้อเพลิงให้ชัดเจน (ภาศุกานต์ ไชยแขวง และคณะ, 2560:955-956)

งานวิจัยเรื่อง กลไกในการวิเคราะห์สถานการณ์ของราคาปาล์มน้ำมันงานวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อราคาทะเลาะปาล์มน้ำมัน (FFB) ราคาน้ำมันปาล์มดิบ (CPO) และจำลองพฤติกรรมเคลื่อนไหวของราคาปาล์มน้ำมัน พร้อมทั้งกำหนดมาตรการที่มีผลต่อราคา ทะเลาะปาล์มน้ำมัน (FFB) ราคาน้ำมันปาล์มดิบ (CPO) ขั้นตอนของการดำเนินงานวิจัย เริ่มจากศึกษาค้นคว้า ข้อมูลปัจจัยที่มีผลกระทบต่อราคาปาล์ม น้ำมัน ทั้งข้อมูลทุติยภูมิและปฐมภูมิโดยวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ และเชิงปริมาณ จากการสัมภาษณ์กิจกรรมกลุ่ม และ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ทางด้านสถิติจากนั้นสร้าง แบบจำลองทางเศรษฐมิติและ แบบจำลองพลวัตของระบบ (System Dynamics) เพื่อหาความสัมพันธ์และใช้ วิเคราะห์พฤติกรรมเคลื่อนไหวของปัจจัยที่มีผลต่อราคาทะเลาะปาล์ม น้ำมัน (FFB) ราคาน้ำมันปาล์มดิบ (CPO) ผลจากการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อราคาทะเลาะปาล์ม ประกอบด้วย ปริมาณการผลิตปาล์ม น้ำมัน ราคาน้ำมันปาล์มดิบในตลาด กทม. ราคาน้ำมันปาล์มดิบในตลาด มาเลเซีย ราคาน้ำมันปาล์มดิบเฉลี่ยในตลาดกระบี่ สุราษฎร์ธานีและชุมพร ราคาไบโอดีเซล ราคาน้ำมันปาล์มบริสุทธิ์ของไทย ราคาน้ำมันปาล์ม บริสุทธิ์ของมาเลเซีย รายต่อหัวของประชากร และ ราคาน้ำมันที่ใช้ประกอบอาหาร เสนอมาตรการที่มีผลต่อกลไกการขึ้นลงต่อราคาทะเลาะปาล์ม น้ำมัน (FFB) ราคาน้ำมัน ปาล์มดิบ (CPO) ซึ่งประกอบด้วย มาตรการด้านการควบคุมและเพิ่มผลผลิตทะเลาะปาล์ม เช่น มาตรการจัด โชนนึ่ง พื้นที่ปลูกปาล์ม

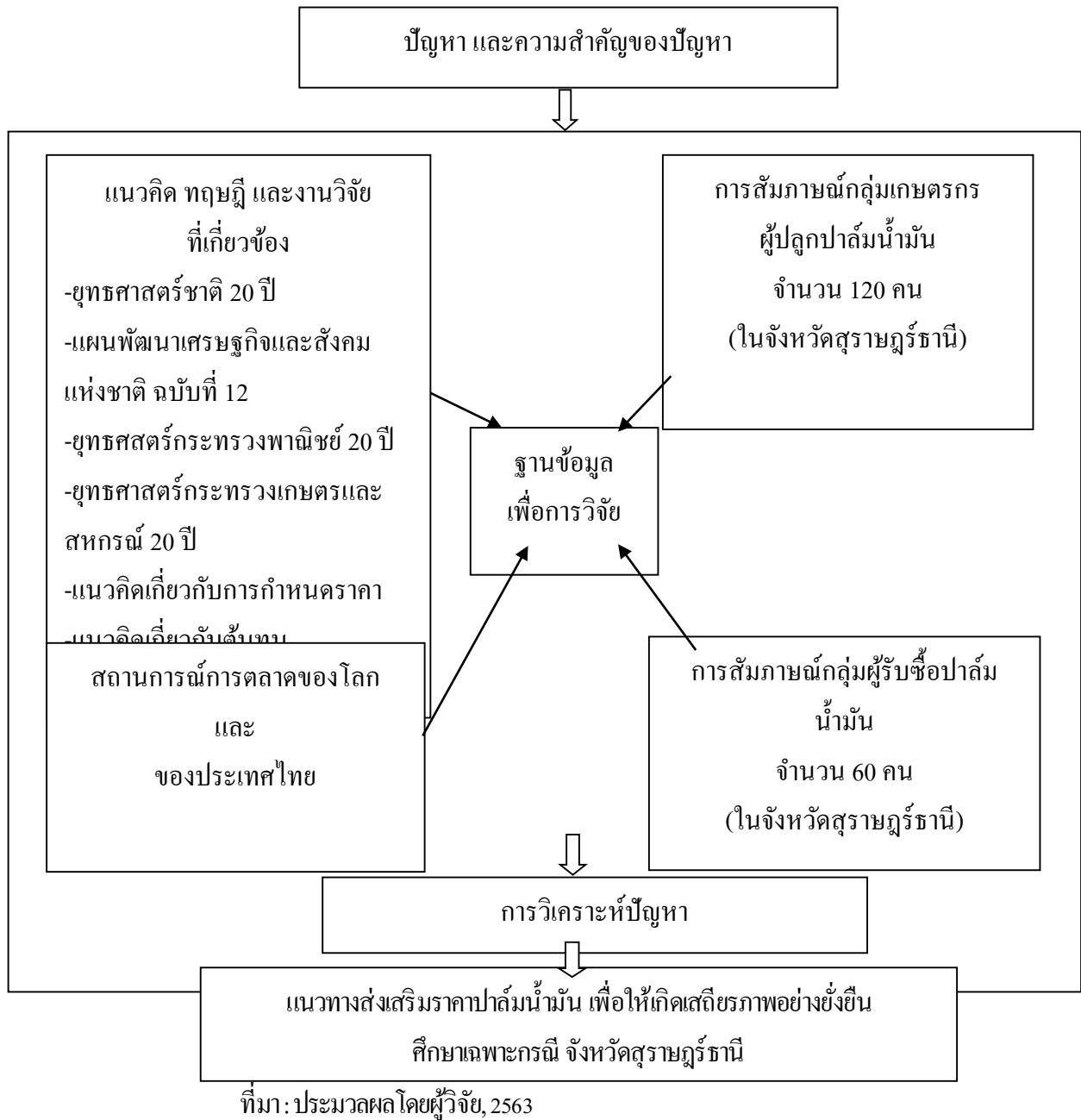
มาตรการป้องกันและบรรเทาสถานการณ์ราคาขงพาราตคต่ำ มาตรการ การเพิ่ม ผลผลิตทะเลสา
 ปาล์มต่อไร่ มาตรการด้านการเพิ่มปริมาณความต้องการน้ำมันปาล์มดิบ เช่น มาตรการส่งเสริม การ
 ใช้น้ำมันไบโอดีเซล B100 ภายในประเทศมากขึ้น(วิจัย รุ่งเรืองอนันต์ และคณะ,2558:ก)

จากการศึกษางานวิจัยและทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง สามารถสรุปได้ว่า ยุทธศาสตร์ชาติ
 20ปี (พ.ศ.2561-2580) เป็นการมุ่งเน้นให้ประเทศไทยบรรลุ วิสัยทัศน์ “ประเทศไทย มีความมั่นคง มั่งคั่ง
 ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง” โดยมีเป้าหมายการพัฒนา
 ประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐาน
 ทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยมาตรการของทางภาครัฐนี้ ถือเป็น โอกาสที่ดีของกลุ่มเกษตรกรทุกกลุ่ม
 โดยเฉพาะประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ได้มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับ
 สินค้าการเกษตรของไทย อาทิเช่น ในเรื่องของการสร้างมูลค่าเพิ่ม เน้นเกษตรคุณภาพสูง ขับเคลื่อนเกษตรด้วย
 เทคโนโลยี และนวัตกรรม ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลิตภาพทางการผลิต ทั้งเชิงปริมาณและมูลค่า เพื่อรักษา
 ฐานรายได้เดิม และสร้างฐานอนาคตใหม่ที่สร้างรายได้สูงค่านึงถึงปริมาณ และคุณภาพมาตรฐานความต้องการ
 ของตลาด ทั้งในประเทศและต่างประเทศ เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมาย ยุทธศาสตร์ชาติ
 20ปี โดยมีการกำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) ยุทธศาสตร์
 กระทรวงพาณิชย์ 20ปี ยุทธศาสตร์กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ 20ปี เพื่อกำหนดแผนการปฏิบัติงาน ต่าง ๆ
 ให้ชัดเจนขึ้น เพื่อให้ระบบเศรษฐกิจ มีความเข้มแข็ง และแข่งขันได้ บรรลุเป้าหมาย การเป็นประเทศที่มี
 รายได้สูง ภายในปี 2579 และการมีระบบบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ ทันสมัย โปร่งใส ตรวจสอบ
 ได้ กระจายอำนาจ และการมีส่วนร่วมจากประชาชน ปัญหาออร์รี่ปชั่นลดลง มุ่งเน้นการพัฒนาผู้ประกอบการ
 แบบครบวงจร เป็นการสร้างผู้ประกอบการไทย ให้เป็นผู้ค้าในระดับภูมิภาค และระดับโลก พร้อมทั้งจะแข่งขัน
 กับต่างชาติ การพัฒนาระบบการค้าให้มีประสิทธิภาพ ภาครัฐเน้น การกำกับดูแล และอำนวยความสะดวกทาง
 การค้า ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีที่เกิดขึ้น การเสริมสร้างบทบาทผู้บริ โภค เป็นการ
 ส่งเสริมให้ผู้บริ โภค มีความกระตือรือร้น ที่จะมีส่วนร่วมในการดูแลตลาด และสามารถกำหนดพัฒนาการของ
 ตลาด โดยการรวมตัวกันเพื่อสร้างอำนาจต่อรองกับผู้ค้า การบูรณาการกับระบบการค้าโลก มุ่งเน้นการสร้าง
 ความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร และสถาบันเกษตรกร มุ่งเน้นสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร และสถาบัน
 เกษตร รวมถึงการเสริมสร้างความภาคภูมิใจ และความมั่นคง ในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม สำหรับ
 แนวคิดเกี่ยวกับการกำหนดราคา และต้นทุน สรุปได้ว่า การกำหนดราคา เป็นตัวกำหนดปริมาณการขาย
 กำหนดค่าไของกิจการ เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ทราบถึงความต้องการของผู้บริ โภค การกำหนดราคาด้วยการ
 บวกเพิ่มเข้าไปกับต้นทุนต่อหน่วยในสินค้าเป็นที่นิยมใช้กันทั่วไป โดย ต้นทุนเป็นข้อมูลที่ต้องกรต้องให้
 ความสำคัญเพื่อให้ได้ต้นทุนที่ต่ำ ส่งผลให้การประกอบการมีกำไรเพิ่มขึ้น สรุปคือ กำไร = รายได้ - ค่าใช้จ่าย
 ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน(ต้นทุน) ประกอบกับงานวิจัย ที่เกี่ยวข้อง สามารถสรุปได้ว่า กิจกรรมที่ส่งผล

ต่อ แนวทางส่งเสริมราคาปาล์มน้ำมัน ของเกษตรกรในภาคใต้ เพื่อให้เกิดเสถียรภาพอย่างยั่งยืน มี 3 ปัจจัย คือ (1) ปัจจัยด้านการผลิต อาทิเช่น พื้นที่ปลูก พันธุ์ปาล์ม ต้นทุนการผลิต เป็นต้น (2) ปัจจัยด้านการขาย การถูกกดราคาจากกลุ่มพ่อค้าคนกลาง การขนส่ง ค่าใช้จ่ายในการขาย อำนาจในการต่อรองราคาของเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน ข่าวสารข้อมูลด้านเกษตร การรวมกลุ่มการเป็นสมาชิกสวนปาล์มน้ำมัน (3) ปัจจัยด้านนโยบาย การสนับสนุนจากภาครัฐ การเข้าถึงแหล่งข้อมูลข่าวสารจากภาครัฐ เป็นต้น ดังนั้น จึงเป็นโอกาสในการสร้างการรับรู้ ปัญหาและแนวทางแก้ไขราคาปาล์มน้ำมัน ที่ยังไม่มีเสถียรภาพ ระหว่างเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน ผู้รับซื้อปาล์มน้ำมัน และทางภาครัฐ เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหา ดังกล่าว ผู้วิจัยจึงนำมาสร้างกรอบแนวคิดการวิจัย ดังแผนภาพที่ 2-1

กรอบแนวคิดของการวิจัย (Conceptual Framework)

แผนภาพที่ 2-1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

สรุป

การวิจัยเรื่อง แนวทางส่งเสริมราคาปาล์มน้ำมัน เพื่อให้เกิดเสถียรภาพอย่างยั่งยืน ศึกษาเฉพาะกรณี จังหวัดสุราษฎร์ธานี จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ด้านยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580) พบว่า ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีความสำคัญอย่างยิ่ง ในการสร้างมูลค่าเพิ่ม ใให้กับเกษตรกรของประเทศไทย โดยตระหนักถึงผู้ผลิตและผู้บริโภค เพื่อรักษาฐานรายได้เดิม สร้าง

ฐานอนาคตใหม่ที่สร้างรายได้สูงขึ้น ประกอบการศึกษาแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี คือ ระบบเศรษฐกิจมีความเข้มแข็งและแข่งขันได้ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการเป็นประเทศที่มีรายได้สูง ภายในปี 2579 เป็นโอกาสที่ดีของกลุ่มเกษตรกร ในการยกระดับชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น โดยเฉพาะเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน หากราคาปาล์มมีเสถียรภาพ สามารถจัดปัญหาจอร์รับช้น รวมถึงการฮักกันของพ่อค้าคนกลางได้ จะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อเกษตรกร และระบบเศรษฐกิจได้ รวมทั้งการศึกษายุทธศาสตร์กระทรวงพาณิชย์ 20 ปี (พ.ศ.2559-2579) จากยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาผู้ประกอบการแบบครบวงจร เป็นการสร้างผู้ประกอบการไทย ให้เป็นผู้ค้าในระดับภูมิภาค และระดับโลก พร้อมทั้งจะแข่งขันกับต่างชาติ เป็นต้น ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาระบบการค้าให้มีประสิทธิภาพภาครัฐ เน้นการกำกับดูแล และอำนวยความสะดวกทางการค้า ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ที่เกิดขึ้น ยุทธศาสตร์ที่ 3 การเสริมสร้างบทบาทผู้บริ โภค เป็นการส่งเสริมให้ผู้บริ โภคมีความกระตือรือร้น ที่จะ มีบทบาทในการดูแลตลาด และสามารถกำหนดพัฒนาการของตลาด โดยการรวมตัวกัน เพื่อสร้างอำนาจต่อรอง กับผู้ค้า และยุทธศาสตร์ที่ 4 การบูรณาการกับระบบการค้าโลก ซึ่งยุทธศาสตร์ของภาครัฐดังกล่าว เป็นโอกาส ทำให้เกษตรกรสวนปาล์มน้ำมัน ได้เข้าถึงการช่วยเหลือจากภาครัฐ เพื่อพัฒนาความสามารถในการประกอบการ รวมถึงการสร้างอำนาจต่อรอง กับผู้ค้าได้ อีกทั้งการศึกษายุทธศาสตร์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ 20 ปี ด้าน การสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร และสถาบันเกษตรกร มุ่งเน้นสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร และ สถาบันเกษตรกร รวมถึงการเสริมสร้างความภาคภูมิใจ และความมั่นคง ในการประกอบอาชีพเกษตรกรกรรม เป็น โอกาสที่เกษตรกรชาวสวนปาล์มน้ำมัน จะได้รับประโยชน์จากนโยบายของภาครัฐ การสนับสนุนเพื่อเป็นส่วน สำคัญ ให้เกิดการกำหนดราคาปาล์มน้ำมันให้มีเสถียรภาพ อีกทั้งผู้วิจัยยังได้ศึกษา แนวคิดเกี่ยวกับ การ กำหนดราคา ซึ่งจะเป็นตัวกำหนดปริมาณการขาย กำหนดกำไรของกิจการ เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ทราบถึง ความต้องการของผู้บริ โภค การกำหนดราคาด้วยการบวกเพิ่มเข้าไป กับต้นทุนต่อหน่วยในสินค้าเป็นที่นิยมใช้ กันทั่วไป ซึ่งสิ่งเหล่านี้ ล้วนแต่เป็นส่วนสำคัญ ในการกำหนดราคาปาล์มน้ำมันให้มีเสถียรภาพได้ นอกจากนี้ ยังได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับต้นทุน เพื่อสามารถบริหารจัดการต้นทุนให้ต่ำ มีกำไรเพิ่มขึ้น รวมถึงการศึกษาย บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมถึงเอกสารต่าง ๆ เพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่สมบูรณ์ สะท้อนข้อเท็จจริง ใน สถานการณ์ปัจจุบันได้มากที่สุด

บทที่ 3

สภาพปัญหา สถานการณ์การปลูกปาล์มน้ำมัน และราคาปาล์มน้ำมัน

ในบทที่ 3 เป็นการศึกษาถึงสภาพปัญหา สถานการณ์การปลูกปาล์มน้ำมัน และราคาปาล์มน้ำมัน โดยมีลำดับการศึกษา ดังนี้

1. การปลูกปาล์มน้ำมันของประเทศไทย
2. สถานการณ์ราคาปาล์มน้ำมันในประเทศไทย
3. สถานการณ์ราคาปาล์มน้ำมันในต่างประเทศ
4. สภาพปัญหา
5. สรุป

การปลูกปาล์มน้ำมันของประเทศไทย

จุดกำเนิดของการปลูกปาล์มน้ำมันในประเทศไทยนั้น สันนิษฐานกันว่าพระยาประดิพัทธ์ ภูบาล เป็นผู้นำเข้ามาจากประเทศมาเลเซีย ซึ่งเป็นพันธุ์เทนรา และเป็นไม้ประดับที่สถานีทดลองยางคองหงส์ จังหวัดสงขลา หรือในปี พ.ศ.2480 และขยายไปปลูกเพื่อการค้าที่ตำบลบ้านปรก อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา ในพื้นที่ประมาณ 1,000 ไร่ โดยหม่อมเจ้าอมรสมานลักษณ์ ส่งผลให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่ผลิตน้ำมันปาล์มอยู่ในอันดับที่ 5 ของโลก รองจากประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย ไนจีเรีย โคลัมเบียและไอเวอรี โคสต์ ต่อมาปาล์มน้ำมันได้ขยายพื้นที่ในการปลูกอย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดโรงงานสกัดน้ำมันขึ้นแห่งแรกของประเทศไทย ในปี พ.ศ.2515 และถือเป็นพระมหากรุณาธิคุณอย่างสูง สำหรับประชาชนคนไทยที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช มีพระกระแสรับสั่งเมื่อวันที่ 2 ตุลาคม พ.ศ.2526 กับ พันเอกวีระ วรรณสุข หัวหน้าโครงการพัฒนาคลองหอยโข่ง และคลองจำไหล ณ ตำบลทักขิณราชนิเวศน์ โดยทรงมีพระประสงค์ให้มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ดำเนินโครงการส่งเสริมอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มขนาดเล็ก ก่อนที่ปาล์มน้ำมันจะถูกบรรจุอยู่ในแผนพัฒนาประเทศต่อไป

สำหรับการปลูกปาล์มน้ำมันในภาคใต้ เริ่มเมื่อประมาณปี พ.ศ.2511 ในพื้นที่จังหวัดสตูล และจังหวัดกระบี่ การปลูกและอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมัน ได้พัฒนาขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในปี พ.ศ. 2544 การปลูกปาล์มน้ำมัน ได้กระจายไปหลายจังหวัดในพื้นที่ภาคใต้ คาดว่ามีพื้นที่ปลูกกว่า 1.8 ล้านไร่ โดยเป็นปาล์มที่ให้ผลผลิตแล้วประมาณ 1.3 ล้านไร่ คิดเป็นผลผลิตทะลายปาล์มสดประมาณ 3.7 ล้านตัน ส่งผลให้ภาคใต้ จัดเป็น

ภาคที่ผลิตน้ำมันปาล์มมากที่สุด บริเวณพื้นที่ที่ปลูกมากที่สุด คือ จังหวัดกระบี่ สุราษฎร์ธานี ชุมพร สตูลและจังหวัดตรัง โดยจังหวัดกระบี่ เป็นจังหวัดที่ปลูกมากที่สุดจำนวน 537,637 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 39.40 และรองลงมา ได้แก่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 405,213 ไร่ และจังหวัดชุมพร จำนวน 216,798 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 29.70 และ 15.89 ของพื้นที่ปลูกทั้งประเทศตามลำดับ (สำนักงานพัฒนาการวิจัยการเกษตร(องค์การมหาชน) ,ออนไลน์,2563)

สถานการณ์ราคาปาล์มน้ำมันในประเทศ

สมาคมโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม เปิดเผยว่าราคาปาล์มน้ำมัน และน้ำมันปาล์มในประเทศมีแนวโน้มจะปรับตัวลดลง เนื่องจากการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 (COVID-19) ทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาในไทยลดลง จนกระทบต่อเนื่องไปยังความต้องการใช้น้ำมันไบโอดีเซลในธุรกิจบริการขนส่งเพื่อการท่องเที่ยว ตลอดจนความต้องการใช้น้ำมันปาล์มบรรจุขวดในธุรกิจร้านอาหาร ที่มีแนวโน้มจะลดลง ทั้งนี้ ปัจจุบันราคาผลปาล์มน้ำมันในประเทศ อยู่ที่กิโลกรัมละ 4.30–4.50 บาท ลดลงจากช่วงก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่กิโลกรัมละ 5-6 บาท ขณะที่ราคาน้ำมันปาล์มดิบ (CPO) อยู่ที่กิโลกรัมละ 30 บาท ลดลงจากช่วงก่อนหน้า ซึ่งอยู่ราวกิโลกรัมละ 40 บาท (เคเอ็มซีเอ็กซ์ซิม, ออนไลน์,2563)

ราคาผลปาล์มน้ำมัน ณ วันที่ 20-24 เมษายน 2563 เฉลี่ยอยู่ที่ 2.70–3.00 บาทต่อ กก. ราคาน้ำมันปาล์มดิบอยู่ที่ 20.00-23.00 บาทต่อ กก. ปรับตัวลดลงจากสัปดาห์ก่อน โดยราคาวัตถุดิบลดลงไปจากสัปดาห์ก่อนถึงเกือบ 3 บาทต่อ กก. ตลาดยังคงค่อนข้างผันผวนจากปริมาณการใช้ที่ลดลง และผลกระทบเนื่องจากไวรัสโควิด – 19 ทำให้ปริมาณขอการผลิตและการจำหน่าย B100 ลดกำลังการผลิตไปประมาณ 20-25 % จากยอดขายเช่นเดิม จากความต้องการใช้รถส่วนบุคคล รถสาธารณะ และนักท่องเที่ยวลดลง ส่วนในด้านการบริโภค ร้านอาหารต่างๆ ก็ยังปิดให้บริการ เหลือแต่บริการรับส่งอาหารทำให้การจำหน่ายน้ำมันปาล์มขวดลดไปถึง 30-40 % จากที่ผลิตเดือนละ 1.2 แสนตัน ปัจจุบันเหลือแค่ 6-7 หมื่นตัน โดยราคาน้ำมันขวดขายปลีกปัจจุบันอยู่ที่ประมาณ 38 บาทต่อลิตร ลดลงมา 2 บาทต่อลิตร จากช่วงที่ผ่านมา (มูลนิธิสถาบันพลังงานทางเลือกแห่งประเทศไทย ,ออนไลน์,2563) เกษตรกรชาวสวนปาล์มน้ำมัน ยังมีปัญหาจากการนำผลผลิตออกมาขายให้แก่ โรงงาน และลานเทปาล์มรายย่อย แต่ถูกปฏิเสธไม่รับซื้อ อีกทั้งยังถูกกลุ่มผู้ค้ารายย่อย กดราคาอย่างหนัก ซึ่งโรงงานให้เหตุผลว่าผลผลิตปาล์มน้ำมันล้นตลาดเกินความสามารถของโรงงานที่รับได้ อีกทั้งพ่อค้าคนกลางนำผลปาล์มผสมกับทราย หรือหิน เมื่อเข้าเครื่องสกัดทำให้ระบบเครื่องมีปัญหาและชำรุด (สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี,ออนไลน์, 2563)

อุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันภาคใต้ มีจุดแข็งได้แก่ 1) สภาพภูมิอากาศเอื้ออำนวยในการปลูกปาล์มน้ำมัน เพราะมีฝนตกชุก และสม่ำเสมอตลอดปี มีความชื้นสูง และแสงแดดจัด 2) มีอุตสาหกรรมรองรับผลผลิตครบวงจร ได้แก่ โรงสกัดและโรงกลั่น น้ำมันปาล์ม โรงงานผลิต

ไบโอดีเซล 3) โรงงานสกัดน้ำมันปาล์มส่วนใหญ่ ผลิต กระแสไฟฟ้าจากน้ำเสียที่ได้จากกระบวนการผลิต ทำให้ ประหยัดค่าใช้จ่ายและมีรายได้เพิ่มจากการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า 4) มีข้อได้เปรียบทางด้าน Logistic ในการเปิดประตูเศรษฐกิจสู่เอเชียได้ 5) มาตรฐานการผลิต น้ำมันปาล์มบริสุทธิ์ของไทยถือได้ว่าสูงสุดใน อาเซียน เนื่องจากน้ำมันมีลักษณะใส ไม่มีตะกอน และไม่ปนเปื้อน แต่ยังมีจุดอ่อนที่ต้องแก้ไข อาทิ ผลปาล์มมีอัตราน้ำมันต่ำ ต้นทุนการผลิตสูง ผลผลิต ต่อไร่ต่ำ เกษตรกรรายย่อยขาดอำนาจต่อรองกับคู่ค้าอย่างลานเท โรงสกัดน้ำมันปาล์มดิบ รวมทั้งแหล่งเงินทุนอย่างสถาบันการเงิน ทำให้ไม่มีเงินทุนที่จะมาขยายพื้นที่ปลูก หรือพัฒนาพื้นที่ได้ นอกจากนี้ ปาล์มน้ำมันยังต้องเจอกับสถานะที่ตลาดไม่มีเสถียรภาพทางด้านราคา เช่น ในช่วงที่ผลผลิตออกมา ปาล์มน้ำมันมักจะเจอปัญหาราคาคต่ำ ตลอดจนเป็นสินค้าที่ถูกทดแทนได้ง่าย เมื่อราคาปาล์มสูงขึ้นมาก ผู้บริโภคพร้อมที่จะเปลี่ยนไปบริโภคน้ำมันพืชชนิดอื่นที่ราคาใกล้เคียงกันแทน อาทิ น้ำมันถั่วเหลือง รวมทั้งภาคใต้ยังเจอปัญหาการลักลอบนำเข้าน้ำมันปาล์มจากประเทศมาเลเซีย ซึ่งราคาต่ำกว่าเข้ามาจำหน่ายในประเทศโดยอาศัยช่องโหว่ทางกฎหมาย การพัฒนาปาล์มน้ำมันให้บรรลุตามเป้าหมายของยุทธศาสตร์ จึงควรเริ่มพัฒนาตั้งแต่ต้นน้ำ โดย การส่งเสริมให้เกษตรกรเก็บเกี่ยวผลปาล์มที่มีคุณภาพ ควบคุมจุดรับซื้อผลปาล์ม ไม่ให้รับซื้อผลปาล์มที่ไม่ได้มาตรฐาน พัฒนาพันธุ์ปาล์ม และปุ๋ยให้มีคุณภาพมากขึ้น ประกอบกับให้ความรู้แก่เกษตรกร ด้านการเลือก พันธุ์ปาล์มให้เหมาะสมกับพื้นที่ การจัดการสวนที่ถูกต้อง ความรู้เกี่ยวกับ การให้ปุ๋ย การบำรุงดิน และการบริหารจัดการน้ำที่ดี ซึ่งจะช่วยให้ผลผลิตมีอัตราการให้น้ำมัน และผลผลิตต่อไร่สูงขึ้น รวมทั้งส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มของเกษตรกรชาวสวนปาล์ม ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายย่อย เพื่อเสริมสร้างอำนาจการต่อรอง รวมถึงสร้างเสถียรภาพด้านราคา ต้นทุนการผลิต ความมั่นคงและคุณภาพของวัตถุดิบ ซึ่งทำให้ ความสามารถในการแข่งขันเพิ่มขึ้น (ธนาคารแห่งประเทศไทย, ออนไลน์, 2563)

สถานการณ์ราคาปาล์มน้ำมันในต่างประเทศ

ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป็นภูมิภาคที่ผลิตปาล์มน้ำมันมากที่สุดในโลก โดยคิดเป็นร้อยละ 90 ของทั้งหมด ซึ่งอินโดนีเซียครองอันดับ 1 ถึงร้อยละ 55.1 ตามมาด้วยมาเลเซีย ร้อยละ 33.77 และไทยร้อยละ 3.73 จากข้อมูลของสำนักยุทธศาสตร์การค้า การที่แนวโน้มโลกที่ปฏิเสธการใช้ไขมันปาล์ม ไม่ว่าจะป็นผู้นำเข้าน้ำมันปาล์มรายใหญ่อย่างอินเดียปรับขึ้นภาษีนำเข้าจากร้อยละ 15 เป็นร้อยละ 40 สหภาพยุโรป หนึ่งในผู้นำเข้าน้ำมันปาล์มมากที่สุด ลดการใช้ไขมันปาล์มจากการแก้ไขกฎหมายทางด้านพลังงานทดแทน มีผลทำให้ราคาน้ำมันปาล์มดิบในตลาดโลกปรับตัวลดลงมาเหลือ กก.ละ 19.50 บาท จากช่วงเดียวกันของปีก่อน กก.ละ 26 บาท ถือเป็นราคาน้ำมันที่ต่ำที่สุดในรอบ 20 ปี ส่วนสหภาพยุโรป (EU) ประกาศจะใช้มาตรการ “zero

plam oil” พยายาม เลิกใช้น้ำมันปาล์มภายในปี 2020-2021 เนื่องจากการพบ กรดไขมันอิ่มตัว (saturated fat) เป็นสาเหตุให้เกิดโรคหัวใจ นอกจากนั้นหลายประเทศในยุโรปยังกังวล เรื่องของสิ่งแวดล้อม อย่างนอร์เวย์ที่มีมติจากรัฐสภา ให้ห้ามนำเข้าปาล์มน้ำมัน มาใช้ในการผลิตเชื้อเพลิง เพราะพบว่า พื้นที่ปลูกสวนปาล์มนั้นมาจาก การถางทำลายป่า ซึ่งบวกกับการพยายามหันไปหาพลังงานทางเลือกมากขึ้นอย่างไฟฟ้า การทำไบโอดีเซล จึงมีความจำเป็นลดลง เป็นแนวทางให้ประเทศในสหภาพยุโรป เดินตามในการลดใช้ปาล์มน้ำมัน ในการผลิตเชื้อเพลิงพลังงาน ไทยมีส่วนลดส่งออกน้อย เมื่อเทียบกับประเทศอินโดนีเซีย และประเทศมาเลเซียแต่ก็ ยังถือว่าอยู่ในอันดับ 3 ของโลก ทำให้ปัจจุบันมีปาล์มน้ำมันค้างสต็อกอยู่หลายแสนตัน และราคาที่ตกต่ำ ซึ่งที่ต่ำกว่านั้น คือเมื่อเทียบกับประเทศอื่น ๆ ศักยภาพของไทยในการส่งออกมีน้อยกว่า การหาตลาดใหม่เป็นเรื่องยากมาก เพราะตลาดใหญ่ของปาล์มน้ำมันไทย จะเป็นประเทศในอาเซียนด้วยกัน ที่ไทยได้เปรียบเรื่องระยะทางอย่าง พม่า กัมพูชาลาว หรือจีนตอนใต้ได้ (ว้อยซ์ทีวี,ออนไลน์, 2563)

สำหรับประเทศไทย ราคาปาล์มน้ำมัน เฉลี่ยต่อกิโลกรัม ปัจจุบันอยู่ที่ 2.60 บาทต่อกิโลกรัม (ตารางที่ 3-1)

ตารางที่ 3-1 ราคาปาล์มน้ำมัน

ปาล์มน้ำมัน	ปี 57	ปี 58	ปี 59	ปี 60	ปี 61	ปี 62
ราคา / กก.	4.27	4.04	5.41	4.10	3.11	2.60

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ปี 2563

จากการสำรวจพื้นที่เพาะปลูกปาล์มน้ำมันในประเทศไทย พบว่าในปี พ.ศ. 2561 ภาคใต้มีพื้นที่ในการปลูกปาล์มน้ำมันและผลผลิตต่อไร่รวม มากที่สุดในประเทศ คือ มีจำนวน 5,068,989 ไร่ และ 3,021 กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ (ตารางที่ 3-2) ดังนี้

ตารางที่ 3-2 ปาล์มน้ำมัน : เนื้อที่ยืนต้น เนื้อที่ให้ผลผลิต และผลผลิตต่อไร่ ปี 2561

จังหวัด	เนื้อที่ยืนต้น (1 ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (1 ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิต ต่อไร่ (กก.)
รวมทั้งประเทศ	5,878,127	5,352,641	15,534,984	2,902
ภาคเหนือ	88,753	75,975	97,353	1,281
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	203,694	167,247	257,966	1,542
ภาคกลาง	516,691	487,720	1,218,748	2,499
ภาคใต้	5,068,989	5,621,699	13,960,917	3,021

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ปี พ.ศ.2563

สภาพปัญหา

พื้นที่เพาะปลูกปาล์มน้ำมันที่มีจำนวนมากในปี พ.ศ. 2561 ส่งผลให้ผลผลิตปาล์มน้ำมันที่ออกสู่ตลาดในปี 2562 มีปริมาณมาก แต่ปัญหาอุปสรรคคือ การขยายตัวของตลาดรองรับมีอัตราต่ำกว่าการขยายตัวของผลผลิต โดยความต้องการใช้ในประเทศเพื่อการบริโภคทั้งในครัวเรือนและภาคอุตสาหกรรมมีแนวโน้มทรงตัว (กรุงเทพธุรกิจ,ออนไลน์, 2562)

จากสภาพปัญหาเกษตรกรชาวสวนปาล์มน้ำมัน ถูกกดราคาจากกลุ่มผู้รับซื้อ เกษตรกรรายย่อยขาดอำนาจต่อรองราคากับผู้ค้าอย่างลานเท ปัญหาความไม่เป็นธรรมผู้รับซื้อในการรับซื้อปาล์มน้ำมันจากเกษตรกรเนื่องจากการบริหารจัดการวัตถุดิบ อยู่ในมือของนายทุน ปัญหาตลาดราคาปาล์มน้ำมันตกต่ำไม่มีเสถียรภาพทางด้านราคา เป็นต้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงทำการศึกษา การวิจัยเรื่องแนวทางส่งเสริมราคาปาล์มน้ำมัน เพื่อให้เกิดเสถียรภาพอย่างยั่งยืน ศึกษาเฉพาะกรณี จังหวัดสุราษฎร์ธานี เนื่องจากเป็นปัญหาที่กระทบกับความเป็นอยู่ของเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน ซึ่งพื้นที่เพาะปลูกส่วนใหญ่อยู่ในภาคใต้ของประเทศไทย เพื่อให้ได้รับการแก้ไข ให้ได้ผลเป็นรูปธรรมเพื่อควบคุมราคาปาล์มน้ำมันทั้งระบบ ให้เป็นธรรมกับทุกฝ่าย และยังสะท้อนถึงสถานะทางเศรษฐกิจในภาพรวมที่ดีขึ้นได้

สรุป

การศึกษาในบทที่ 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัญหา การปลูกปาล์มน้ำมันในประเทศไทย และผลกระทบที่เกิดขึ้น โดยจะศึกษาตั้งแต่ การปลูกปาล์มน้ำมันของประเทศไทย สถานการณ์ราคาปาล์มน้ำมันในประเทศ สถานการณ์ราคาปาล์มน้ำมันในต่างประเทศ สภาพปัญหาผลการศึกษาดังกล่าว สรุปได้ดังนี้

ภาคใต้ เป็นภาคที่มีพื้นที่เพาะปลูก และผลิตน้ำมันปาล์มมากที่สุด เนื่องจากมีสภาพอากาศเอื้ออำนวยในการปลูกปาล์มน้ำมัน มีอุตสาหกรรมรองรับผลผลิตครบวงจร ได้แก่ โรงสกัด และโรงกลั่นน้ำมันปาล์ม โรงงานผลิตไบโอดีเซล เป็นต้น แต่ยังมีจุดอ่อน ที่ต้องแก้ไข อาทิ ผลปาล์มมีอัตราน้ำมันต่ำ ต้นทุนการผลิตสูง ผลผลิตต่อไร่ต่ำ เกษตรกรรายย่อยขาดอำนาจต่อรอง กับผู้ค้าอย่างลานเท ขาดแหล่งเงินทุนที่จะมาขยายพื้นที่ปลูก รวมทั้งเจอสถานะที่ตลาด ไม่มีเสถียรภาพทางด้านราคา เป็นต้น ประกอบกับพื้นที่เพาะปลูกปาล์มน้ำมันมีจำนวนมากในปี พ.ศ.2561 ส่งผลให้ผลผลิตปาล์มน้ำมันที่ออกสู่ตลาดในปี พ.ศ. 2562 มีปริมาณมาก การขยายตัวของตลาดรองรับมีอัตราต่ำกว่าการขยายตัวของผลผลิต โดยความต้องการใช้ในประเทศเพื่อการบริโภค ทั้งในครัวเรือน และภาคอุตสาหกรรมมีแนวโน้มทรงตัว อีกทั้ง เกษตรกรชาวสวนปาล์มน้ำมัน ถูกกดราคาจากกลุ่มผู้รับซื้อ รวมถึงสถานการณ์ราคาปาล์มน้ำมันในต่างประเทศ มีแนวโน้ม

ปรับตัวลดลง อาทิ สหภาพยุโรป(EU) พยายามเลิกใช้น้ำมันปาล์มภายในปี 2020-2021 รวมถึงหลายประเทศในยุโรป เช่น นอร์เวย์ ห้ามนำเข้าปาล์มน้ำมัน มาใช้ในการผลิตเชื้อเพลิง เพราะพบว่า พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันนั้น มาจากการถางทำลายป่า และการพยายามหันไปหาพลังงานทางเลือกมากขึ้น ส่งผลให้ไทยมีสัดส่วนในการส่งออกน้อย โดยสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้น จึงเห็นเหตุผลในการศึกษา การวิจัย เรื่อง แนวทางส่งเสริมราคาปาล์มน้ำมัน เพื่อให้เกิดเสถียรภาพอย่างยั่งยืน ศึกษาเฉพาะกรณี จังหวัด สุราษฎร์ธานี

บทที่ 4

แนวทางส่งเสริมราคาปาล์มน้ำมันของเกษตรกร

การวิจัยเรื่อง แนวทางส่งเสริมราคาปาล์มน้ำมัน เพื่อให้เกิดเสถียรภาพอย่างยั่งยืน ศึกษาเฉพาะกรณี จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นการวิจัยเชิงวิพากษ์เชิงพรรณนา โดยใช้เชิงคุณภาพ (qualitative research) การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยวิธีการแจกแบบสอบถามประกอบการสัมภาษณ์เชิงลึก (in-depth interview) การนำเสนอผลการวิจัยในบทนี้ จะแยกรายละเอียดตามแบบสอบถาม 2 ชุด คือ ชุดที่ 1 แบบสอบถามสำหรับเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน จำนวน 120 คน และ ชุดที่ 2 แบบสอบถามสำหรับผู้รับซื้อปาล์มน้ำมัน จำนวน 60 คน ในแต่ละส่วนประกอบด้วยรายละเอียด ดังนี้

ชุดที่ 1 แบบสอบถามสำหรับเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปสำหรับเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน

ส่วนที่ 2 ปัจจัยทางด้านการผลิต

ส่วนที่ 3 ปัจจัยทางด้านการตลาด(การขาย) ของเกษตรกรผู้ขายปาล์มน้ำมัน

ส่วนที่ 4 ปัจจัยทางด้านนโยบายของรัฐ

ชุดที่ 2 แบบสอบถามสำหรับผู้รับซื้อปาล์มน้ำมัน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปสำหรับผู้รับซื้อปาล์มน้ำมัน

ส่วนที่ 2 ข้อมูลการรับซื้อปาล์มน้ำมัน

ส่วนที่ 3 นโยบายของภาครัฐ

การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยกำหนดขอบเขตเนื้อหาเบื้องต้นที่ใช้ในการวิจัย กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัย ออกแบบสอบถามเบื้องต้น นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา ดำเนินการเก็บข้อมูลตามแบบสอบถาม กับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย และ ข้อมูลที่ได้จะนำมารวบรวม และแยกกลุ่มตามกลุ่มตัวอย่าง เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ต่อไป เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัย 1 เพื่อศึกษาวิธีการซื้อขาย และการกำหนดราคาปาล์มน้ำมัน 2 เพื่อศึกษาวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรค รวมถึงการกำหนดราคาที่เหมาะสมสำหรับปาล์มน้ำมัน 3 เพื่อศึกษาหาแนวทางส่งเสริมราคาปาล์มน้ำมัน โดยข้อมูลจากแบบสอบถาม จะถูกนำมาวิเคราะห์เชิงพรรณนา เพื่อเสนอแนะแนวทาง ส่งเสริมราคาปาล์มน้ำมัน เพื่อให้เกิดเสถียรภาพอย่างยั่งยืนต่อไป

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ชุดที่ 1 แบบสอบถามสำหรับเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมันในจังหวัดสุราษฎร์

ธานี จำนวน 120 คน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ประกอบด้วย เพศชาย และเพศหญิง จำนวนทั้งสิ้น 120 คน โดยได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างตามลักษณะข้อมูลทั่วไป ของกลุ่มตัวอย่าง ตามตารางที่ 4-1 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4-1 ข้อมูลทั่วไปสำหรับเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน

ลักษณะของเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน		จำนวน (n= 120)	ร้อยละ
เพศ	หญิง	50	41.66
	ชาย	70	58.33
อายุ (ปี)	20–24 ปี	3	2.50
	25–29 ปี	7	5.83
	30–34 ปี	10	8.33
	35–39 ปี	18	15.00
	40–44 ปี	28	23.33
	45 ปีขึ้นไป	54	45.00
	ระดับการศึกษา	ต่ำกว่า ป.4	38
ป.4-ป.6		11	9.17
มัธยมศึกษา		12	10.00
อนุปริญญา		20	16.67
ปริญญาตรี		29	24.17
สูงกว่าปริญญาตรี		10	8.33
จำนวนแรงงานในครัวเรือน(คน)	0–2	47	39.17
	3–5	50	41.67
	6 คนขึ้นไป	23	19.17

ตารางที่ 4-1 ข้อมูลทั่วไปสำหรับเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน (ต่อ)

ลักษณะของเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน		จำนวน	ร้อยละ
		(n = 120)	
แรงงานที่ช่วยทำสวนปาล์มน้ำมัน(คน)	0-2	55	45.83
	3-5	48	40.00
	6 คนขึ้นไป	17	14.16
ประสบการณ์ในการทำสวนปาล์ม(ปี)	0-3	23	19.17
	4-6	16	13.33
	7-10	26	21.67
	11 ปีขึ้นไป	55	45.83

ที่มา: ประมวลผลโดยผู้วิจัย, 2563

จากตารางที่ 4-1 พบว่า จากผลการสำรวจของกลุ่มตัวอย่าง ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง ซึ่งมีกลุ่มอายุ 45 ปีขึ้นไป เป็นจำนวนมากที่สุด รองลงมาคืออายุระหว่าง 40-44 ปี และอายุระหว่าง 35-39 ปี ตามลำดับ ส่วนระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างพบว่า ระดับต่ำกว่า ป.4 มีจำนวนมากที่สุด รองลงมาคือระดับปริญญาตรีและอนุปริญญา ตามลำดับ สำหรับจำนวนแรงงานในครัวเรือน ของกลุ่มตัวอย่างพบว่า มีจำนวน 3-5 คน มากที่สุด รองลงมาคือจำนวน 0-2 คน และ 6 คนขึ้นไป ตามลำดับ ส่วนประสบการณ์ในการทำสวนปาล์ม ของกลุ่มตัวอย่างพบว่า มีประสบการณ์ จำนวน 11 ปีขึ้นไป มากที่สุด รองลงมาคือ ประสบการณ์ 7-10 ปี และ ประสบการณ์ 0-3 ปี ตามลำดับ

ตารางที่ 4-2 ปัจจัยทางด้านการผลิตสำหรับเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน

ปัจจัยทางด้านการผลิต	จำนวน	ร้อยละ	
	(n = 120)		
พื้นที่เพาะปลูก(ไร่)	1-10	25	20.83
	11-20	66	55.00
	21-30	19	15.83
	31 ไร่ขึ้นไป	10	8.33

ตารางที่ 4-2 ปัจจัยทางด้านการผลิตสำหรับเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน (ต่อ)

ปัจจัยทางด้านการผลิต		จำนวน (n = 120)	ร้อยละ
พันธุ์ปาล์มที่เกษตรกรใช้	สุราษฎร์ธานี 1	10	8.33
	สุราษฎร์ธานี 2	15	12.50
	สุราษฎร์ธานี 5	10	8.33
	คูรา (dura)	30	25.00
	เทนอรา	55	45.83
ระยะเวลาที่ปลูก(ปี)	1-10	45	37.50
	11-20	40	33.33
	21 ปีขึ้นไป	35	29.17

ที่มา: ประมวลผลโดยผู้วิจัย, 2563

จากตารางที่ 4-2 พบว่า จากผลการสำรวจของกลุ่มตัวอย่าง ผู้ตอบแบบสอบถามมีพื้นที่เพาะปลูกจำนวน 11-20 ไร่ เป็นจำนวนมากที่สุด รองลงมา มีพื้นที่เพาะปลูกจำนวน 1-10 ไร่ พื้นที่เพาะปลูกจำนวน 21-30 ไร่ และ 31 ไร่ขึ้นไปเป็นลำดับสุดท้าย สำหรับพันธุ์ปาล์มที่เกษตรกรใช้ พันธุ์เทนอราเป็นพันธุ์ที่เกษตรกรใช้มากที่สุด รองลงมาคือพันธุ์ คูรา (dura) พันธุ์สุราษฎร์ธานี 2 พันธุ์สุราษฎร์ธานี 1 และสุราษฎร์ธานี 5 ในส่วนระยะเวลาที่ปลูก 1-10 ปี เป็นจำนวนที่มากที่สุด รองลงมา 11-20 ปี และ 21 ปีขึ้นไปตามลำดับ

ข้อเสนอแนะที่เกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมันแนะนำ เกี่ยวกับการปรับปรุงพันธุ์

ปาล์ม คือ

1. สายพันธุ์ที่หน่วยงานภาครัฐ แจก/จำหน่าย ผลผลิตที่ได้ยังต่ำอยู่ ควรมีการปรับปรุงสายพันธุ์ให้ได้คุณภาพ
2. รัฐบาลควรส่งเสริมให้มีการนำสายพันธุ์มาปลูกให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่แห้งแล้ง หรือฝนตกชุก
3. รัฐบาลควรพัฒนาสายพันธุ์ให้ทนทานต่อสภาพอากาศกรณีน้ำท่วม เนื่องจากหากเกิดน้ำท่วมผลปาล์มจะร่วง
4. รัฐบาลควรพัฒนาสายพันธุ์ให้มีทะลายต่อต้นให้มากขึ้น มีกะลาบาง และมีเปอร์เซ็นต์น้ำมันมากกว่า 60% ของน้ำหนัก

5. รัฐบาลควรพัฒนาสายพันธุ์ให้ทนทานต่อโรค และแมลง
6. รัฐบาลควรพัฒนาสายพันธุ์ปาล์มให้สีแตกต่างกัน เพื่อแยกแยะปาล์มสุกและปาล์มดิบ ได้ชัดเจนขึ้น
7. รัฐบาลควรพัฒนาสายพันธุ์ปาล์มให้เจริญพันธุ์เร็วขึ้น ไม่ต้องรอถึง 5 ปีกว่าจะได้ผลผลิต

ปัจจัยทางด้านการตลาด(การขาย) ของเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน มีดังนี้

พบว่า จากผลการสำรวจของกลุ่มตัวอย่าง ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 120 คน คิดว่าราคาขายที่ได้รับไม่สูงเนื่องจาก ปัจจุบันเศรษฐกิจตกต่ำ เกษตรกรถูกกดราคาผลผลิต เมื่อสินค้าล้นตลาดไม่มีผู้รับซื้อ เกษตรกรอยู่ห่างจากโรงงานรับซื้อ คุณภาพผลผลิตมีเปอร์เซ็นต์น้ำมันต่ำ โรงเทพาล์มน้ำมันรับซื้อผลผลิตในราคาที่ต่ำ และโรงงานที่รับซื้อ มีการรับซื้อในราคาที่ต่ำด้วย อีกทั้งกลไกทางการตลาดของผู้ผลิตปาล์มน้ำมัน ส่งผลให้ราคาซื้อขาย ขึ้นอยู่กับสถานะเศรษฐกิจในปัจจุบัน รัฐบาลไม่มีการแก้ไขปัญหาในระยะยาว รัฐบาลนำเข้าปาล์มน้ำมันจากต่างประเทศทำให้ปาล์มน้ำมันล้นตลาด เกษตรกรจึงได้รับราคาขายต่ำ ประกอบกับเกษตรกรปลูกปาล์มน้ำมันมากขึ้นในหลายพื้นที่ทำให้ผลผลิตล้นตลาดไม่มีตลาดรองรับทำให้พ่อค้าคนกลางตัดราคา อีกทั้งราคาน้ำมัน ขึ้น ลง ในแต่ละวันไม่เสถียร ทำให้เกษตรกรคำนวณต้นทุนยาก และเนื่องจากปาล์มต้องใส่ปุ๋ยให้เพียงพอกับจำนวนที่ปาล์มต้องการ ไม่เช่นนั้นปาล์มจะไม่ออกผลตามที่ต้องการ จากประสบการณ์ในการขายเกษตรกรยังไม่เคยได้รับราคาถึง 6 บาทต่อกิโลกรัมเลย ประกอบกับปัญหาในด้านการส่งออก มีแนวโน้มถูกปฏิเสธการใช้ น้ำมันปาล์ม มีการปรับภาษีเพิ่มขึ้น และหันมาใช้พลังงานทดแทน เป็นต้น

ตารางที่ 4-3 ปัจจัยทางด้านการผลิตสำหรับเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน : ราคาที่เกษตรกรควรได้รับ

ราคาที่เกษตรกรควรได้รับ	จำนวน (n = 120)	ร้อยละ
ราคา(บาท)	3-5	47
	6-8	73
	9 บาทขึ้นไป	0

ที่มา: ประมวลผลโดยผู้วิจัย, 2563

จากตารางที่ 4-3 พบว่า จากผลการสำรวจของกลุ่มตัวอย่าง ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่าราคาที่ได้รับจากการขาย อยู่ที่ราคา 6-8 บาท เป็นจำนวนที่มากที่สุด รองลงมาคือ ราคา 3-5 บาท ตามลำดับ

ตารางที่ 4-4 ปัจจัยทางด้านการผลิตสำหรับเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน : อำนาจต่อรองของเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน

หัวข้อ	จำนวน (n = 120)	ร้อยละ
1. เกษตรกรรับรู้ว่าคุณกวดราคา		
มาก	90	75.00
ปานกลาง	30	25.00
น้อย	0	0
ไม่ได้รับ	0	0
2. เกษตรกรได้รับราคาขายที่เป็นธรรม		
มาก	5	4.17
ปานกลาง	15	12.50
น้อย	74	61.67
ไม่ได้รับ	26	21.67
3. การรวมกลุ่มเกษตรกรทำให้ราคาขายดีขึ้น		
มาก	13	10.83
ปานกลาง	68	56.67
น้อย	30	25.00
ไม่ได้รับ	9	7.50
4. เกษตรกรเป็นผู้กำหนดราคา หรือต่อรองราคาเพื่อให้ได้ราคาที่ต้องการ		
มาก	0	0
ปานกลาง	0	0
น้อย	25	20.83
ไม่ได้รับ	95	79.17
5. เกษตรกรได้รับรู้ข่าวสารอยู่เสมอทำให้สามารถวางแผนการขายได้		
มาก	18	15.00
ปานกลาง	62	51.67
น้อย	28	23.33

ตารางที่ 4-4 ปัจจัยทางด้านการผลิตสำหรับเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน : อำนาจต่อรองของเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน (ต่อ)

หัวข้อ	จำนวน (n = 120)	ร้อยละ
ไม่ได้รับ	12	10.00
6. เจ้าหน้าที่ภาครัฐ หรือผู้เกี่ยวข้องช่วยเกษตรกรในการต่อรองราคาขาย		
มาก	7	5.83
ปานกลาง	9	7.50
น้อย	35	29.17
ไม่ได้รับ	69	57.50

ที่มา: ประมวลผลโดยผู้วิจัย, 2563

จากตารางที่ 4-4 พบว่า จากผลการสำรวจของกลุ่มตัวอย่าง ผู้ตอบแบบสอบถามรับรู้ว่าถูกกดราคามากที่สุด เป็นจำนวนมากที่สุด เกษตรกรรับรู้การได้รับราคาที่เป็นธรรมน้อย เป็นจำนวนมากที่สุด การรวมกลุ่มเกษตรกรมีส่วนทำให้ราคาขายดีขึ้นความคิดเห็นระดับปานกลาง มีจำนวนมากที่สุด โดยเกษตรกรไม่ได้เป็นผู้กำหนดราคา หรือต่อรองราคาเพื่อให้ได้ราคาที่ต้องการ มีจำนวนมากที่สุด อีกทั้งเกษตรกรได้รับรู้ข่าวสารอยู่เสมอทำให้สามารถวางแผนการขายได้ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และเกษตรกรรับรู้ว่ามีเจ้าหน้าที่ภาครัฐ หรือผู้เกี่ยวข้องไม่ได้ช่วยเกษตรกรในการต่อรองราคาขายเป็นจำนวนมากที่สุด

ตารางที่ 4-5 ปัจจัยทางด้านการผลิตสำหรับเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน : การรวมกลุ่มเกษตรกรเพื่อแก้ปัญหาเรื่องราคาปาล์มน้ำมัน

หัวข้อ	จำนวน (n = 120)	ร้อยละ
การรวมกลุ่มสามารถแก้ไขปัญหาเรื่องราคาได้	72	60.00
การรวมกลุ่มสามารถแก้ไขปัญหาเรื่องราคาได้เล็กน้อย	15	12.50
การรวมกลุ่มสามารถแก้ไขปัญหาเรื่องราคาไม่ได้	33	27.50

ที่มา: ประมวลผลโดยผู้วิจัย, 2563

จากตารางที่ 4-5 พบว่า จากผลการสำรวจของกลุ่มตัวอย่าง ผู้ตอบแบบสอบถามรับรู้ว่าการรวมกลุ่มสามารถแก้ไขปัญหาเรื่องราคาปาล์มน้ำมัน ได้ เป็นจำนวนมากที่สุด รองลงมาคือ การรวมกลุ่มสามารถแก้ไขปัญหาเรื่องราคาไม่ได้ และการรวมกลุ่มสามารถแก้ไขปัญหาเรื่องราคาได้เล็กน้อยเป็นลำดับถัดมา ซึ่งเกษตรกรได้ให้เหตุผลดังนี้ การรวมกลุ่มดังนี้

สามารถแก้ไขปัญหาเรื่องราคาได้ คือ

1. เกษตรกรจะได้มีอำนาจต่อรองราคาผลผลิต จะได้ช่วยกันขายและทำตลาด ช่วยลดต้นทุนการขนส่ง และการตลาด
2. การรวมกลุ่มจะช่วยให้การต่อรองราคากับลานเตได้ สามารถช่วยกันคิด - แก้ไขปัญหาได้
3. การรวมกลุ่มจะช่วยให้ภาครัฐให้ความสำคัญหาวิธีช่วยแก้ไขปัญหาได้เร็วขึ้น
4. การรวมกลุ่มจะช่วยให้เกษตรกรตัดเฉพาะปาล์มสุก ไม่ตัดปาล์มดิบ ส่งผลให้ผลผลิตปาล์มมีคุณภาพขึ้น

สามารถแก้ไขปัญหาเรื่องราคาได้เล็กน้อย คือ

1. เกษตรกรมีความเห็นว่าขึ้นอยู่กับเศรษฐกิจของประเทศ ไม่ได้ขึ้นอยู่กับรวมกลุ่ม เป็นปัญหาระดับรัฐบาล จึงทำให้แก้ไขปัญหาได้น้อย
2. เกษตรกรมีความเห็นว่าควรแก้ไขที่ต้นตอ คือพ่อค้าคนกลางไม่ควรกักตุนสินค้า

ไม่สามารถแก้ไขปัญหาเรื่องราคาได้ คือ

1. การแก้ไขปัญหาเรื่องราคารัฐบาลมีส่วนสำคัญในการแก้ไขปัญหา การรวมกลุ่มไม่ได้ช่วยให้ราคาดีขึ้น
2. มีการแทรกแซงราคาจากรัฐบาล

ตารางที่ 4-6 ปัจจัยทางด้านการผลิตสำหรับเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน : ค่าใช้จ่ายในการขายผลปาล์มน้ำมัน

หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ
	(n = 120)	
ค่าใช้จ่าย (บาทต่อกิโลกรัม)		
0.4-1	64	53.33
1.1-2	25	20.83
2.1-3	18	15.00
3.1-4	8	6.67
4.1-5	5	4.17
5.1 บาทต่อ กิโลกรัมขึ้นไป	0	0

ที่มา: ประมวลผล โดยผู้วิจัย, 2563

จากตารางที่ 4-6 พบว่า จากผลการสำรวจของกลุ่มตัวอย่าง ผู้ตอบแบบสอบถามมีค่าใช้จ่ายในการขายผลปาล์มน้ำมัน อยู่ที่จำนวน 0.4–1 บาทต่อกิโลกรัมเป็นจำนวนมากที่สุด รองลงมาคือจำนวน 1.1–2 บาทต่อกิโลกรัม และจำนวน 4.1–5 บาทต่อกิโลกรัม เป็นลำดับสุดท้าย

ตารางที่ 4-7 ปัจจัยทางค่านโยบายของรัฐ มีผลกระทบต่อการผลิต และการตลาด(การขาย) ของเกษตรกร ผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน

หัวข้อ	จำนวน (n=120)	ร้อยละ
1. การนำน้ำมันปาล์มมาใช้เป็นพลังงานเชื้อเพลิง จะมีผลต่อ การผลิต และการขาย		
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	87	72.50
เห็นด้วย	15	12.50
ไม่แน่ใจ	10	8.33
ไม่เห็นด้วย	8	6.67
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	0	0
2. การเปิดการค้าเสรี มีผลกระทบต่อราคาขายผลผลิตของเกษตรกร		
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	83	69.17
เห็นด้วย	10	8.33
ไม่แน่ใจ	20	16.67
ไม่เห็นด้วย	7	5.83
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	0	0
3. นโยบายของภาครัฐมีผลต่อราคาผลผลิตของเกษตรกร		
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	92	76.67
เห็นด้วย	28	23.33
ไม่แน่ใจ	0	0
ไม่เห็นด้วย	0	0
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	0	0

ที่มา: ประมวลผลโดยผู้วิจัย, 2563

จากตารางที่ 4-7 พบว่า จากผลการสำรวจของกลุ่มตัวอย่าง ผู้ตอบแบบสอบถาม เห็นด้วยอย่างยิ่งในการนำน้ำมันปาล์มมาใช้เป็นพลังงานเชื้อเพลิง จะมีผลต่อ การผลิต และการขาย เป็น

จำนวนมากที่สุด โดยเห็นด้วยอย่างยิ่ง เกี่ยวกับการเปิดการค้าเสรี มีผลกระทบต่อราคาขายผลผลิตของเกษตรกร เป็นจำนวนมากที่สุด และเห็นด้วยอย่างยิ่งนโยบายของภาครัฐที่มีผลต่อราคาผลผลิตของเกษตรกร เป็นจำนวนมากที่สุด

เกษตรกรผู้ตอบแบบสอบถามได้เสนอแนวทางในอนาคตว่ารัฐบาลควรมีนโยบาย ที่ทำให้เกษตรกรได้รับราคาที่เป็นธรรมในการขายปาล์มน้ำมัน ดังนี้

1. รัฐบาลมีการประกันราคาปาล์มน้ำมันให้กับเกษตรกร ในราคาที่ยุติธรรมและคุ้มกับต้นทุนการผลิต
2. รัฐบาลควรมีโครงการป้อนเพื่อเกษตรกร เพื่อลดต้นทุนการผลิต
3. ควบคุมการนำเข้า - ไม่นำเข้าปาล์มน้ำมัน จากต่างประเทศ
4. ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มใช้ผลผลิตมาทำประโยชน์อย่างจริงจัง และมากขึ้น
5. แก้ไขปัญหาราคาผลผลิตในแต่ละภูมิภาคให้เท่าเทียมและเป็นธรรม
6. ควรตรึงราคาปาล์มน้ำมันไม่ให้ต่ำกว่า 3.50 บาทต่อกิโลกรัม
7. ควบคุมพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันไม่ให้มีมากเกินไป
8. หาช่องทางในการส่งออกให้มากขึ้น
9. มีการกำหนดราคาขาย สูง - ต่ำ ให้ชัดเจน
10. มีมาตรการที่เข้มงวดในการตรวจ - ป้องกัน การลักลอบนำเข้าปาล์มน้ำมันจากประเทศเพื่อนบ้าน
11. มีการตั้งราคามาตรฐานสำหรับการตัดปาล์มน้ำมันดิบ
12. ผลักดันให้มีการใช้ไบโอดีเซลปี 100 เพิ่มขึ้น เพื่อเพิ่มความต้องการใช้ปาล์มน้ำมัน
13. ควรมีการจัดตั้งกลุ่มสหกรณ์สำหรับเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน

ชุดที่ 2 แบบสอบถามสำหรับผู้รับซื้อปาล์มน้ำมัน จำนวน 60 คน รายละเอียด ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้รับซื้อปาล์มน้ำมัน ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี เพศชาย และเพศหญิง จำนวน 60 คน โดยได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างตามลักษณะข้อมูลทั่วไป ของกลุ่มตัวอย่างดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4-8 ข้อมูลทั่วไปสำหรับผู้รับซื้อปาล์มน้ำมัน

ลักษณะของผู้รับซื้อปาล์มน้ำมัน		จำนวน (n=60)	ร้อยละ
เพศ	หญิง	21	35.00
	ชาย	39	65.00
อายุ (ปี)	30-40 ปี	10	16.67
	41-50 ปี	5	8.33
	51-60 ปี	35	58.33
	61 ปีขึ้นไป	10	16.67
ระดับการศึกษา ต่ำกว่า ป.4	ป.4-ป.6	4	6.67
	มัธยมศึกษา	3	5.00
	มัธยมศึกษา	5	8.33
	อนุปริญญา	7	11.67
	ปริญญาตรี	31	51.67
	สูงกว่าปริญญาตรี	10	16.67
จำนวนแรงงานในครัวเรือน(คน)	0-10	32	53.33
	11-20	20	33.33
	21 คนขึ้นไป	8	13.33
แรงงานที่ช่วยรับซื้อปาล์มน้ำมัน(คน)	0-50	40	66.67
	51-100	15	25.00
	101 คนขึ้นไป	5	8.33
ประสบการณ์ในการรับซื้อปาล์มน้ำมัน(ปี)	5-10	45	75.00
	11-16	10	16.67
	17 ปีขึ้นไป	5	8.33

ที่มา: ประมวลผลโดยผู้วิจัย, 2563

จากตารางที่ 4-8 พบว่า จากผลการสำรวจของกลุ่มตัวอย่าง ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง ซึ่งมีกลุ่มอายุ 51-60 ปี เป็นจำนวนมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มอายุ 30-40 ปี กลุ่ม

อายุ 61 ปีขึ้นไป และกลุ่มอายุ 41–50 ปี ตามลำดับ ส่วนระดับการศึกษาวุฒิปริญญาตรี เป็นจำนวนมากที่สุด รองลงมาวุฒิมัธยมศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี อนุปริญญา มัธยมศึกษาต่ำกว่าป.4 และ ป.4 - ป.6 ตามลำดับ สำหรับจำนวนแรงงานในครัวเรือน มีจำนวน 0–10 คน เป็นจำนวนมากที่สุด รองลงมาคือจำนวน 11–20 คน และ 21 คนขึ้นไป ตามลำดับ ทั้งนี้แรงงานที่ช่วยรับซื้อปาล์มน้ำมัน มีจำนวน 0–50 คน เป็นจำนวนมากที่สุด รองลงมาคือจำนวน 51–100 คน และ 101 คนขึ้นไปตามลำดับ โดยมีประสบการณ์ในการรับซื้อปาล์มน้ำมัน จำนวน 5–10 ปี เป็นจำนวนมากที่สุด รองลงมาคือจำนวน 11–16 ปี และจำนวน 17 ปีขึ้นไปตามลำดับ

ตารางที่ 4-9 ข้อมูลการรับซื้อปาล์มน้ำมัน

หัวข้อ	จำนวน (n=60)	ร้อยละ
1. จำนวนปาล์มน้ำมันที่รับซื้อต่อวัน (ตัน/วัน)		
50 – 100	35	58.33
101 - 151	10	16.67
152 ตัน/วันขึ้นไป	15	25.00
2. ลักษณะการรับซื้อปาล์มในรอบปี 2563		
ราคาสูงสุด(บาท/ตัน)		
6.50	22	36.67
7.30	23	38.33
7.50	15	25.00
ราคาต่ำสุด(บาท/ตัน)		
2.40	8	13.33
2.50	12	20.00
2.80	40	66.67
3. ภาวะเคลื่อนไหวราคา(บาท/กก.)ที่มีการซื้อขายมากที่สุด		
ช่วงเดือน ม.ค. - ก.ค. ราคา 3.50	8	13.33
ช่วงเดือน ม.ค. - ก.ค. ราคา 3.60	10	16.67
ช่วงเดือน ม.ค. - ก.ค. ราคา 3.80	15	25.00
ช่วงเดือน มี.ค. - พ.ค. ราคา 3.80	11	18.33
ช่วงเดือน มี.ค. - พ.ค. ราคา 3.50	8	13.33
ช่วงเดือน มี.ค. - ก.ค. ราคา 3.50	8	13.33

ตารางที่ 4-9 ข้อมูลการรับซื้อปาล์มน้ำมัน (ต่อ)

หัวข้อ	จำนวน (n=60)	ร้อยละ
4. ค่าใช้จ่ายในการขายผลปาล์มน้ำมัน (บาท/กก.)		
0.2	15	25.00
0.3	18	30.00
0.4	10	16.67
0.5 บาท/กก ขึ้นไป	17	28.33

ที่มา: ประมวลผลโดยผู้วิจัย, 2563

จากตารางที่ 4-9 พบว่า จากผลการสำรวจของกลุ่มตัวอย่าง ผู้ตอบแบบสอบถามมีการรับซื้อปาล์มน้ำมัน จำนวน 50 – 100 ตัน/วัน เป็นจำนวนมากที่สุด รองลงมาคือ จำนวน 152 ตัน/วันขึ้นไป และ 101 - 151 ตัน/วัน ตามลำดับ การรับซื้อปาล์มในรอบปี 2563 ราคาสูงสุดที่มีการรับซื้อ จำนวน 7.30 บาท/ตัน มีจำนวนมากที่สุด รองลงมา จำนวน 6.50 บาท/ตัน และจำนวน 7.50 บาท/ตัน ตามลำดับ ราคาต่ำสุดที่มีการรับซื้อในรอบปี 2563 จำนวน 2.80 บาท/ตัน มีจำนวนมากที่สุด รองลงมา จำนวน 2.50 บาท/ตัน และ 2.40 บาท/ตัน ตามลำดับ โดยภาวะเคลื่อนไหวราคาที่มีการซื้อขายมากที่สุด คือ ช่วงเดือน ม.ค. - ก.ค. ราคา 3.80 บาท/กก. มีจำนวนมากที่สุด รองลงมา คือ ช่วงเดือน ม.ค. - ก.ค. ราคา 3.60 บาท/กก. และช่วงเวลาที่มียอดผู้รับซื้อขายเท่ากัน 3 ช่วงเวลา คือ ช่วงเดือน ม.ค. - ก.ค. ราคา 3.50 บาท/กก. ช่วงเดือน มี.ค. - พ.ค. ราคา 3.50 บาท/กก. และช่วงเดือน มี.ค. - ก.ค. ราคา 3.50 บาท/กก. โดยจะรับซื้อจากเกษตรกรชาวสวนปาล์มน้ำมัน และจากลานเท ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดชุมพร และจังหวัดนครศรีธรรมราช สำหรับค่าใช้จ่ายในการขายผลปาล์มน้ำมัน จำนวน 0.3 บาท/กก. เป็นจำนวนมากที่สุด รองลงมา คือ 0.5 บาท/กก. ขึ้นไป จำนวน 0.2 บาท/กก. และจำนวน 0.4 บาท/กก. ตามลำดับ ทั้งนี้ผู้รับซื้อปาล์มน้ำมันจากเกษตรกร มีความเห็นว่า ได้รับซื้อปาล์มน้ำมัน ในราคาที่ เป็นธรรม และซื้อในราคาที่สูง เป็นไปตามราคาตลาดโลก

ด้านนโยบายภาครัฐ

1. นโยบายภาครัฐที่มีผลกระทบต่อ การซื้อปาล์มน้ำมันของเกษตรกร จากผู้รับซื้อปาล์มน้ำมัน จำนวน 60 ราย สรุปได้ดังนี้

1.1 การนำเข้าน้ำมันจากต่างประเทศทำให้ราคาปาล์มน้ำมันตกต่ำ

- 1.2 นโยบายการควบคุมสินค้าผ่านแดน ภาครัฐไม่มีมาตรการคุมเข้มทำให้มีการลักลอบนำน้ำมันปาล์มเข้ามาภายในประเทศส่งผลให้ราคาปาล์มน้ำมันตกต่ำ
- 1.3 ความล่าช้าของนโยบายภาครัฐ ทำให้ผู้ประกอบการต้องแบกรับภาระรับซื้อควรรดำเนินการนโยบายต่างๆ ให้เร็วขึ้น เพราะนโยบายที่ออกมาส่วนใหญ่มักจะช่วยเหลือแก้ปัญหาได้
- 1.4 รัฐบาลไม่มีนโยบายการสร้างสมดุลด้านราคาอย่างจริงจัง และไม่มีมาตรฐานที่ชัดเจน ไม่มีมาตรการดูแลด้านราคาอย่างจริงจัง
2. ผู้รับซื้อปาล์มน้ำมันจำนวน 60 ราย ได้เสนอแนะนโยบายในอนาคตกับภาครัฐ เพื่อให้ผู้รับซื้อปาล์มน้ำมันได้ราคาที่เป็นธรรม ดังนี้
 - 2.1 ภาครัฐต้องมี พรบ.น้ำมันปาล์ม เพื่อเป็นกฎหมายควบคุมทุกกระบวนการ ขั้นตอนในเรื่องของปาล์มน้ำมัน
 - 2.2 ภาครัฐต้องสนับสนุน ผลักดัน เรื่องพลังงานทดแทนต่างๆ
 - 2.3 ภาครัฐต้องผลักดันให้มีเสถียรภาพด้านราคาปาล์มน้ำมัน
 - 2.4 ภาครัฐต้องสนับสนุนเรื่องการวิจัย นวัตกรรม หรือเทคโนโลยีใหม่ๆ เช่น ผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับ โอลีโอเคมี เพื่อความยั่งยืน และสามารถผลักดันด้านราคาให้สูงขึ้นได้
 - 2.5 ภาครัฐควรกำหนดราคา สำหรับการประกันคุณภาพ
 - 2.6 การสนับสนุนด้านการตลาดให้มีความชัดเจน ทั้งด้านอุปสงค์ และอุปทาน ต้องสมดุลกัน
 - 2.7 ภาครัฐควรกำหนดมาตรฐาน ด้านราคาในการรับซื้อ รวมถึงการกำหนดราคาควบคุม

สรุป

การวิจัยเรื่องแนวทางส่งเสริมราคาปาล์มน้ำมัน เพื่อให้เกิดเสถียรภาพอย่างยั่งยืน ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยการวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงพรรณนา ผลการวิจัยสำหรับเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 120 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย มากกว่าเพศหญิง มีอายุ 45 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษาต่ำกว่า ป.4 จำนวนแรงงานในครัวเรือน 3-5 คน มีประสบการณ์ในการทำงานปาล์ม จำนวน 11 ปีขึ้นไป มีพื้นที่เพาะปลูก 11-20 ไร่ และพันธุ์ปาล์มที่เกษตรกรใช้ คือ พันธุ์เทเนอรา เกษตรกรมีข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการปรับปรุงพันธุ์ปาล์ม คือ สายพันธุ์ที่หน่วยงานภาครัฐแจก/จำหน่าย ผลผลิตที่ได้ยังต่ำอยู่ ควรมีการปรับปรุงสายพันธุ์ให้ได้คุณภาพ รัฐบาลควรส่งเสริมให้ มีการนำสายพันธุ์มาปลูกให้เหมาะสม กับสภาพพื้นที่แห้งแล้ง หรือฝนตกชุก รัฐบาลควรพัฒนาสายพันธุ์ให้ทนทานต่อสภาพอากาศ กรณีน้ำท่วม เนื่องจากหากเกิดน้ำท่วมผลปาล์มจะร่วง รัฐบาลควรพัฒนาสายพันธุ์ให้มีทะลายต่อต้านให้มากขึ้น มีกะลาบาง และมีเปอร์เซ็นต์น้ำมันมากกว่า 60% ของน้ำหนัก รัฐบาลควรพัฒนาสายพันธุ์ให้ทนทานต่อโรค และแมลง รัฐบาลควรพัฒนาสายพันธุ์ปาล์มให้สีแตกต่างกัน เพื่อแยกแยะปาล์มสุก และ

ปาล์มดิบ ให้ชัดเจนขึ้น และรัฐบาลควรพัฒนาสายพันธุ์ปาล์มให้เจริญพันธุ์เร็วขึ้นไม่ต้องรอถึง 5 ปี กว่าจะได้ผลผลิต สำหรับปัจจัยทางด้านการตลาด(การขาย) ของเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน เกษตรกรส่วนใหญ่คิดว่าราคาขายที่ได้รับไม่สูง ราคาที่ควรได้รับจากการขายอยู่ที่ 6-8 บาท เกษตรกรรู้ว่าถูกกดราคา การรวมกลุ่มสามารถแก้ไขปัญหา เรื่องราคาปาล์มน้ำมันได้ ค่าใช้จ่ายในการขายปาล์มน้ำมันส่วนใหญ่อยู่ที่ 0.4-1 บาทต่อกิโลกรัม เกษตรกรส่วนใหญ่เห็นด้วยอย่างยิ่งในการนำปาล์มมาใช้เป็นพลังงานเชื้อเพลิง จะมีผลต่อการผลิตการขาย และเกษตรกรได้นำเสนอแนวทางในอนาคตว่ารัฐบาลควรมีนโยบาย ที่ทำให้เกษตรกรได้รับราคาที่เป็นธรรม ในการขายปาล์มน้ำมัน คือรัฐบาลมีการประกันราคาปาล์มน้ำมัน ให้กับเกษตรกรในราคาที่ยุติธรรม และคุ้มกับต้นทุนการผลิต ควรมีโครงการปุ๋ยเพื่อเกษตรกรเพื่อลดต้นทุนการผลิต ควบคุมการนำเข้า - ไม่นำเข้าปาล์มน้ำมันจากต่างประเทศ ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มใช้ผลผลิตมาทำประโยชน์อย่างจริงจัง และมากขึ้น แก้ไขปัญหาหาราคาผลผลิตในแต่ละภูมิภาคให้เท่าเทียมและเป็นธรรม ควรตรึงราคาปาล์มน้ำมันไม่ให้ต่ำกว่า 3.50 บาท ต่อกิโลกรัม ควบคุมพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันไม่ให้มีมากเกินไป หาช่องทางในการส่งออกให้มากขึ้น มีการกำหนดราคาขาย สูง - ต่ำ ให้ชัดเจน มีมาตรการที่เข้มงวดในการตรวจ - ป้องกัน การลักลอบ นำเข้าปาล์มน้ำมันจากประเทศเพื่อนบ้าน มีการตั้งราคามาตรฐานสำหรับการตัดปาล์มน้ำมันดิบ ผลักดันให้มีการใช้ไบโอดีเซลบี 100 เพิ่มขึ้น เพื่อเพิ่มความต้องการใช้ปาล์มน้ำมัน ควรมีการจัดตั้งกลุ่มสหกรณ์ สำหรับเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน

ผลการวิจัยสำหรับเกษตรกรผู้รับซื้อปาล์มน้ำมัน จำนวน 60 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นผู้รับซื้อปาล์มน้ำมัน ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีเพศชายมากกว่าเพศหญิง กลุ่มอายุ 51-60 ปี ระดับการศึกษาวุฒิปริญญาตรี จำนวนแรงงานในครัวเรือนมีจำนวน 0-10 คน โดยมีประสบการณ์ในการรับซื้อปาล์มน้ำมัน จำนวน 5-10 ปี มีการรับซื้อปาล์มน้ำมันดิบจำนวน 50-100 ตัน/วัน ภาวะเคลื่อนไหวน้ำมันที่มีการซื้อขายมากที่สุดคือช่วงเดือน ม.ค.- ก.ค. ราคา 3.80 บาท/กิโลกรัม โดยจะรับซื้อจากเกษตรกรชาวสวนปาล์มน้ำมัน และจากลานเทในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดชุมพร และจังหวัดนครศรีธรรมราช มีค่าใช้จ่ายในการขายผลปาล์มน้ำมัน จำนวน 0.3 บาท/กิโลกรัม ผู้รับซื้อปาล์มน้ำมันจากเกษตรกร มีความเห็นว่า ได้รับซื้อปาล์มน้ำมันในราคาที่ยุติธรรม และซื้อในราคาที่สูงเป็นไปตามราคาตลาดโลก ทั้งนี้ผู้รับซื้อปาล์มน้ำมัน เห็นว่านโยบายภาครัฐ ที่มีผลกระทบต่อการใช้ปาล์มน้ำมันของเกษตรกร คือ การนำเข้าน้ำมันจากต่างประเทศ ทำให้ราคาปาล์มน้ำมันตกต่ำ นโยบายการควบคุมสินค้าผ่านแดนภาครัฐไม่มีมาตรการคุมเข้ม ทำให้มีการลักลอบนำเข้าน้ำมันปาล์มเข้ามาภายในประเทศ ส่งผลให้ราคาปาล์มน้ำมันตกต่ำ ความล่าช้าของนโยบายภาครัฐ ทำให้ผู้ประกอบการ ต้องแบกรับการรับซื้อ ควรดำเนินการนโยบายต่างๆ ให้เร็วขึ้น เพราะนโยบายที่ออกมา ส่วนใหญ่จะช่วยแก้ไขปัญหาได้ รัฐบาลไม่มีนโยบายการสร้างสมดุลด้านราคาอย่างจริงจัง และไม่มีความชัดเจน ไม่มีมาตรการดูแลด้านราคาอย่างจริงจัง และได้เสนอแนะนโยบายในอนาคตกับภาครัฐ คือ รัฐบาลต้องมี พรบ.น้ำมันปาล์ม เพื่อเป็นกฎหมายควบคุมทุกระบวนการ ขึ้นตอนในเรื่องของปาล์มน้ำมัน ภาครัฐต้อง

สนับสนุนผลิตภัณฑ์เรื่องพลังงานทดแทนต่างๆ ผลิตภัณฑ์ให้มีเสถียรภาพด้านราคาปาล์มน้ำมัน ต้องสนับสนุนเรื่องการวิจัย นวัตกรรม หรือเทคโนโลยี ใหม่ ๆ เช่น ผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับโพลิ โอคิเมี เพื่อความยั่งยืนและสามารถผลักดันด้านราคาให้สูงขึ้นได้ ภาครัฐควรกำหนดราคาสำหรับการประกันคุณภาพ การสนับสนุนด้านการตลาด ให้มีความชัดเจน ทั้งด้านอุปสงค์ และอุปทาน ต้องมีสมดุลกัน และภาครัฐควรกำหนดมาตรฐานด้านราคาในการรับซื้อ รวมถึงการกำหนดราคาควบคุม

บทที่ 5

สรุป และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง แนวทางส่งเสริมราคาปาล์มน้ำมัน เพื่อให้เกิดเสถียรภาพอย่างยั่งยืน ศึกษาเฉพาะกรณี จังหวัดสุราษฎร์ธานี สามารถสรุปผลการวิจัยโดยเรียงลำดับการนำเสนอ ได้ดังนี้

1. สรุป
2. ข้อเสนอแนะ

สรุป

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามการวิจัย ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยได้เป็น 2 ข้อดังนี้ คือ 1. สรุปผลการวิจัยตามข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง เกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน และกลุ่มผู้รับซื้อปาล์มน้ำมัน และ 2. สรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัย

1. สรุปผลการวิจัยตามลักษณะข้อมูลทั่วไป ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน จำนวน 120 ตัวอย่าง พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นกลุ่มอายุ 45 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างพบว่า ระดับต่ำกว่า ป.4 มีจำนวนมากที่สุด ส่วนใหญ่จำนวนแรงงานในครัวเรือน มีจำนวน 3-5 คน ส่วนประสบการณ์ในการทำสวนปาล์ม มีประสบการณ์ จำนวน 11 ปีขึ้นไปมากที่สุด

กลุ่มตัวอย่างผู้รับซื้อปาล์มน้ำมัน จำนวน 60 ตัวอย่าง ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง ซึ่งส่วนใหญ่มีกลุ่มอายุ 51-60 ปี ระดับการศึกษาวุฒิปริญญาตรี เป็นจำนวนมากที่สุด ส่วนใหญ่จำนวนแรงงานในครัวเรือน มีจำนวน 0-10 คน เป็นจำนวนมากที่สุด แรงงานที่ช่วยรับซื้อปาล์มน้ำมัน มีจำนวน 0-50 คน เป็นจำนวนมากที่สุด โดยส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการรับซื้อปาล์มน้ำมัน จำนวน 5-10 ปี

2. สรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัย ซึ่งงานวิจัยฉบับนี้ ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ 3 ข้อ ดังต่อไปนี้

- 2.1 เพื่อศึกษาวิธีการซื้อขาย และการกำหนดราคาปาล์มน้ำมัน สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

2.1.1 กลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ คิดว่าราคาขายที่ได้รับไม่สูงเนื่องจาก ปัจจุบันเศรษฐกิจตกต่ำ เกษตรกรถูกกดราคาผลผลิต เมื่อสินค้าล้นตลาดไม่มีผู้รับซื้อ เกษตรกรอยู่ห่างจากโรงงานรับซื้อ คุณภาพผลผลิตมีเปอร์เซ็นต์น้ำมันต่ำ โรงทปาล์มน้ำมันรับซื้อผลผลิตในราคาที่ต่ำ และโรงงานที่รับซื้อ มีการรับซื้อในราคาที่ต่ำด้วย อีกทั้งกลไกทางการตลาดของผู้ผลิตปาล์มน้ำมัน ส่งผลให้ราคาซื้อขาย ขึ้นอยู่กับสถานะเศรษฐกิจในปัจจุบัน รัฐบาลไม่มีการแก้ไข ปัญหาในระยะยาว รัฐบาลนำเข้าปาล์มน้ำมันจากต่างประเทศทำให้ปาล์มน้ำมันล้นตลาด เกษตรกรจึงได้รับราคาขายต่ำ ประกอบกับเกษตรกรปลูกปาล์มน้ำมันมากขึ้นในหลายพื้นที่ทำให้ผลผลิตล้นตลาดไม่มีตลาดรองรับทำให้พ่อค้าคนกลางตัดราคา อีกทั้งราคาน้ำมัน ขึ้น ลง ในแต่ละวัน ไม่เสถียร ทำให้เกษตรกรคำนวณต้นทุนยาก และเนื่องจากปาล์มต้องใส่ปุ๋ยให้เพียงพอกับจำนวนที่ปาล์มต้องการ ไม่เช่นนั้นปาล์มจะไม่ออกผลตามที่ต้องการจากประสบการณ์ในการขายเกษตรกรยังไม่เคยได้รับราคาถึง 6 บาทต่อกิโลกรัมเลย ประกอบกับ ปัญหาในด้านการส่งออก มีแนวโน้มถูกปฏิเสธการใช้ น้ำมันปาล์ม มีการปรับภาษีเพิ่มขึ้น และหันมาใช้พลังงานทดแทน เป็นต้น ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่าราคาที่ควรได้รับการขาย ควรอยู่ที่ราคา 6-8 บาท เนื่องจากเกษตรกรมีค่าใช้จ่ายในการขายผลปาล์มน้ำมันส่วนใหญ่ อยู่ที่จำนวน 0.4-1 บาทต่อกิโลกรัม

2.1.2 กลุ่มตัวอย่างผู้รับซื้อปาล์มน้ำมัน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีการรับซื้อปาล์มน้ำมัน จำนวน 50 - 100 ตัน/วัน การรับซื้อปาล์มในรอบปี 2563 ราคาสูงสุดที่มีการรับซื้อ คือ จำนวน 7.30 บาท/ตัน โดยภาวะการเคลื่อนไหวราคา ที่มีการซื้อขายมากที่สุด คือ ช่วงเดือน ม.ค. - ก.ค. ราคา 3.80 บาท/กก. โดยจะรับซื้อจากเกษตรกรชาวสวนปาล์มน้ำมัน และจากลานเท ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดชุมพร และจังหวัดนครศรีธรรมราช สำหรับค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่ในการขายผลปาล์มน้ำมัน อยู่ที่จำนวน 0.3 บาท/กก. ทั้งนี้ผู้รับซื้อปาล์มน้ำมันจากเกษตรกร มีความเห็นว่า ได้รับซื้อปาล์มน้ำมัน ในราคาที่เป็นธรรมและซื้อในราคาที่สูง เป็นไปตามราคาตลาดโลก

2.2 เพื่อศึกษา วิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรค รวมถึงการกำหนดราคาที่เหมาะสมสำหรับปาล์มน้ำมัน สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

2.2.1 กลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่รับรู้ว่าถูกกดราคาจากผู้รับซื้อ เกษตรกรรับรู้การ ได้รับราคาที่เป็นธรรมน้อย โดยเกษตรกรไม่ได้เป็นผู้กำหนดราคา หรือต่อรองราคาเพื่อให้ได้ราคาที่ต้องการ และเกษตรกรรับรู้ว่ามีเจ้าหน้าที่ภาครัฐ หรือผู้เกี่ยวข้องไม่ได้ช่วยเกษตรกรในการต่อรองราคาขาย การกำหนดราคาที่เหมาะสมผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เห็นด้วยอย่างยิ่งในการนำน้ำมันปาล์มมาใช้เป็นพลังงานเชื้อเพลิง โดยจะมีผลต่อการผลิตและการขายปาล์มน้ำมัน และเห็นด้วยอย่างยิ่ง เกี่ยวกับการเปิดการค้าเสรี ซึ่งมีผลกระทบต่อราคาขายผลผลิตของเกษตรกร และเกษตรกรเห็นด้วยอย่างยิ่งว่านโยบายของภาครัฐมีผลต่อราคาผลผลิตของเกษตรกร

2.2.2 กลุ่มตัวอย่างผู้รับซื้อปาล์มน้ำมัน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความเห็นว่านโยบายภาครัฐเป็นปัญหาและอุปสรรค ที่มีผลกระทบต่อการรับซื้อปาล์มน้ำมันจากเกษตรกรสรุปได้ดังนี้

2.2.2.1 การนำเข้าน้ำมันจากต่างประเทศ ทำให้ราคาปาล์มน้ำมันตกต่ำ

2.2.2.2 นโยบายการควบคุมสินค้าผ่านแดน ภาครัฐไม่มีมาตรการคุมเข้มทำให้มีการลักลอบนำน้ำมันปาล์มเข้ามาภายในประเทศส่งผลให้ราคาปาล์มน้ำมันตกต่ำ

2.2.2.3 ความล่าช้าของนโยบายภาครัฐ ทำให้ผู้ประกอบการต้องแบกรับภาระรับซื้อ ควรดำเนินการนโยบายต่าง ๆ ให้เร็วขึ้น เพราะนโยบายที่ออกมาส่วนใหญ่จะช่วยแก้ไขปัญหาก็ได้

2.2.2.4 รัฐบาลไม่มีนโยบายการสร้างสมดุลด้านราคาอย่างจริงจัง และไม่มีมาตรฐานที่ชัดเจน ไม่มีมาตรการดูแลด้านราคาอย่างจริงจัง

2.3 เพื่อศึกษาแนวทางในการส่งเสริมราคาปาล์มน้ำมัน สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

2.3.1 กลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ได้เสนอแนวทางในอนาคตว่ารัฐบาลควรมีนโยบาย ที่ทำให้เกษตรกรได้รับราคาที่เป็นธรรมในการขายปาล์มน้ำมัน ดังนี้

2.3.1.1 รัฐบาลมีการประกันราคาปาล์มน้ำมันให้กับเกษตรกร ในราคาที่ยุติธรรมและคุ้มกับต้นทุนการผลิต

2.3.1.2 รัฐบาลควรมีโครงการป้อนเพื่อเกษตรกร เพื่อลดต้นทุนการผลิต

2.3.1.3 ควบคุมการนำเข้า - ไม่นำเข้าปาล์มน้ำมัน จากต่างประเทศ

2.3.1.4 ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มใช้ผลผลิตมาทำประโยชน์อย่างจริงจัง และมากขึ้น

2.3.1.5 แก้ไขปัญหาการขาดผลผลิตในแต่ละภูมิภาคให้เท่าเทียมและเป็นธรรม

2.3.1.6 ควรตรึงราคาปาล์มน้ำมันไม่ให้ต่ำกว่า 3.50 บาทต่อกิโลกรัม

2.3.1.7 ควบคุมพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันไม่ให้มีมากเกินไป

2.3.1.8 หาช่องทางในการส่งออกให้มากขึ้น

2.3.1.9 มีการกำหนดราคาขาย สูง - ต่ำ ให้ชัดเจน

2.3.1.10 มีมาตรการที่เข้มงวดในการตรวจ - ป้องกัน การลักลอบนำเข้าปาล์มน้ำมันจากประเทศเพื่อนบ้าน

2.3.1.11 มีการตั้งราคามาตรฐานสำหรับการตัดปาล์มน้ำมันดิบ

2.3.1.12 ผลักดันให้มีการใช้ไบโอดีเซลปี 100 เพิ่มขึ้น เพื่อเพิ่มความต้องการใช้ปาล์มน้ำมัน

2.3.1.13 ควรมีการจัดตั้งกลุ่มสหกรณ์สำหรับเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน

2.3.1.14 ภาครัฐควรกำหนดคุณภาพปาล์มน้ำมัน มีเปอร์เซ็นต์น้ำมัน ที่ 18%

2.3.2 ด้านกลุ่มเกษตรกรผู้รับซื้อปาล์มน้ำมัน

2.3.2.1 ภาครัฐต้องมี พรบ.น้ำมันปาล์ม เพื่อเป็นกฎหมายควบคุมทุกกระบวนการ ขั้นตอนในเรื่องของปาล์มน้ำมัน

2.3.2.2 ภาครัฐต้องสนับสนุน ผลักดัน เรื่องพลังงานทดแทนต่าง ๆ

2.3.2.3 ภาครัฐต้องผลักดันให้มีเสถียรภาพด้านราคาปาล์มน้ำมัน

2.3.2.4 ภาครัฐต้องสนับสนุนเรื่องการวิจัย นวัตกรรม หรือเทคโนโลยีใหม่ ๆ

เช่น ผลิตรถยนต์เกี่ยวกับ โอลิ โอเคมิ เพื่อความยั่งยืน และสามารถผลักดันด้านราคาให้สูงขึ้นได้

2.3.2.5 ภาครัฐควรกำหนดราคา สำหรับการประกันคุณภาพ

2.3.2.6 การสนับสนุนด้านการตลาดให้มีความชัดเจน ทั้งด้านอุปสงค์ และอุปทาน ต้องสมดุลกัน

2.3.2.7 ภาครัฐควรกำหนดมาตรฐาน ด้านราคาในการรับซื้อ รวมถึงการกำหนดราคาควบคุม

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงบริหาร

จากผลการวิจัยเบื้องต้น ทำให้ภาครัฐทราบถึงแนวทางส่งเสริมราคาปาล์มน้ำมัน เพื่อให้เกิดเสถียรภาพอย่างยั่งยืน ศึกษาเฉพาะกรณี จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยผลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ ภาครัฐสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อให้สอดคล้องกับบริบท ของการซื้อ ขาย ปาล์มน้ำมันในประเทศไทย ได้อย่างเหมาะสมดังนี้

1.1 ภาครัฐควรปรับปรุงสายพันธุ์ ปาล์มน้ำมัน ให้มีคุณภาพ มีเปอร์เซ็นต์น้ำมันมากกว่า 60% ของน้ำหนัก ให้ทนทานต่อโรค และแมลง พัฒนาสายพันธุ์ให้เจริญพันธุ์เร็วขึ้น ไม่ต้องรอถึง 5 ปี ประกอบกับให้ข้อมูลเกษตรกร ในการนำสายพันธุ์มาปลูก ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ ที่แห้งแล้งหรือฝนตกชุก

1.2 ภาครัฐควรมีมาตรการบังคับให้ โรงงานผู้รับซื้อปาล์มน้ำมัน ติดตั้งระบบบิโอมิเตอร์ ควบคุม ปริมาณ ผลผลิตปาล์มน้ำมัน และน้ำมันปาล์ม ที่กลั่นออกมาได้ในแต่ละวัน ของแต่ละโรงงาน เป็นปริมาณเท่าไร เพื่อทราบ Stock น้ำมันปาล์มที่แท้จริงทั่วประเทศ เป็นการแก้ปัญหาการลักลอบ การนำเข้า น้ำมันปาล์มจากต่างประเทศ

1.3 ภาครัฐควรเปิดให้มีการประมูล การขายน้ำมันปาล์ม ให้กับการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย อย่างเสรี และมีเงื่อนไขที่เป็นธรรม ผู้ค้ารายอื่น สามารถเข้าร่วมประมูลได้ และควรมีการแต่งตั้งคณะกรรมการ จากบุคคลภายนอกที่เชื่อถือได้ ตรวจสอบน้ำมันปาล์ม ที่นำส่งเข้าเผาเพื่อให้ได้น้ำมันปาล์มที่มีคุณภาพ ใหม่ สด เป็นการลดปริมาณ Stock น้ำมันปาล์มในประเทศไทย ได้อย่างแท้จริง

2. ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

ภาครัฐควรนำผลที่ได้จากการวิจัย ไปเป็นฐานข้อมูลประกอบการใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบาย หรือยุทธศาสตร์ชาติต่อไป

3. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ภาครัฐควรนำผลที่ได้จากการวิจัย ไปพิสูจน์กับกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน และกลุ่มผู้รับซื้อปาล์มน้ำมัน ในท้องที่อื่น หรือภูมิภาคอื่น เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ครอบคลุม และสมบูรณ์มากขึ้น

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

วารสาร

กรรณิการ์ ดวงเนตร และสุพรรณิกา ลือชาศรีสมิ. “การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างราคาพืชเศรษฐกิจของประเทศไทย”,วารสารเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.ปีที่ 22(1),มกราคม-เมษายน 2561. หน้า 59-92.

ณภัคธร ชัยสงคราม. “การพัฒนายุทธศาสตร์การบริหารนโยบายปาล์มน้ำมัน” ,วารสารมหาจุฬานาค รทรรณ.ปีที่ 6 (3),พฤษภาคม 2562. หน้า 1249– 1250.

ภาศุกานต์ ไชยแขวง ,เอมอร อังสุรัตน์ และสนธิชัย จันทร์เปรม. “การเพิ่มศักยภาพในการจัดการผลิตปาล์มน้ำมัน เพื่อการแข่งขัน ในเขตพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี”,วารสารศิลปกรรมมหาวิทยาลัยศิลปกร.ปีที่ 10(3),กันยายน - ธันวาคม 2560. หน้า 955-956.

วิทยานิพนธ์ รายงานการวิจัย

บัญชา สมบูรณ์สุข,ปริญญา เณิฉิมและฐิติรัชต์ ไม้เรียง, “ การพัฒนาแนวทางการสร้างเสถียรภาพราคา ในอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมัน”.รายงานการวิจัยคณะทรัพยากรธรรมชาติ, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2544.

รุ่งทิวา เพชรประพันธ์, “การกำหนดราคาที่เหมาะสมสำหรับปาล์มน้ำมันคุณภาพ”.วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต,สาขาบริหารธุรกิจ,มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2560.

วิจัย รุ่งเรืองอนันต์,สมภพ ตลับแก้ว และสุกัญญา เชิดชูงาม, “ กลไกในการวิเคราะห์สถานการณ์ของราคาปาล์มน้ำมัน ”.รายงานวิจัย,สกว, 2558.

ฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

กฤษณา ไพฑูริย์. “วังวนแก้ ปาล์มน้ำมัน อียูเปลี่ยน แต่ไทยยังไม่เปลี่ยน”.(ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <https://www.prachachat.net/columns/news-251755>, 2563.

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. “ความเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์รัฐบาล กับยุทธศาสตร์กระทรวงเกษตรและสหกรณ์”.(ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <https://www.opsmoac.go.th/songkhla-strategic-files-392791791792>, 2563.

- กระทรวงพาณิชย์. “ยุทธศาสตร์กระทรวงพาณิชย์ ระยะ 20 ปี”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : https://www.moc.go.th/images/1781/_The_white_paper.pdf , 2563.
- กรุงเทพธุรกิจ. “พาณิชย์เร่งขับเคลื่อนช่วยเหลือเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <https://www.bangkokbiznews.com/news/detail/830177>, 2562.
- กรุงเทพธุรกิจ. “รัฐคุมเข้มสกัดปาล์มเถื่อน เร่งติดมิเตอร์เช็คสต็อก”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <https://www.bangkokbiznews.com/news/detail/861898>, 2563.
- คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานรัฐมนตรี,สำนักงาน. “ภาพรวมการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: <http://plan.bru.ac.th/wp-content/uploads/2018/12/แผนพัฒนา-12-.pdf> , 2563.
- เคเอ็มซีเอ็กซ์ซิม. “ข่าวเศรษฐกิจ”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <https://kmc.exim.go.th/detail/economynews/20200304131238> , 2563.
- ไทยรัฐ. “แก้ปัญหาหาคาปาล์มน้ำมัน”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <https://www.thairath.co.th/news/politic/1629971> , 2562.
- พงศธร อึ้งวิศิษฐ์วงศ์. “ปาล์มน้ำมัน ความหวังใหม่ของเกษตรกรภาคใต้”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <https://www.bot.or.th/Thai/MonetaryPolicy/Southern/ResearchPaper/Oil%20palm%20New%20hope%20of%20Southern%20farmers.pdf> , 2563.
- พัฒนาการวิจัยการเกษตร(องค์การมหาชน),สำนักงาน. “ฐานข้อมูลงานวิจัย ปาล์มน้ำมัน”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <http://www.arda.or.th/kasetinfo/south/palm/history/01-02.php> , 2563.
- มูลนิธิสถาบันพลังงานทางเลือกแห่งประเทศไทย. “สถานการณ์ราคาน้ำมันชีวภาพ”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <https://aeitfthai.org/featured-news/11948.html> , 2563.
- ราชกิจจานุเบกษา. “ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ.2561- 2580”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : https://www.nesdc.go.th/download/document/SAC/NS_PlanOct2018.pdf , 2563.
- วอยซ์ทีวี. “วิกฤตราคา ปาล์มน้ำมันไทย สวนทางกลับความต้องการโลก”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <https://voicetv.co.th/read/IHQM5ef70> , 2563.
- วิกิพีเดีย. “ปาล์มน้ำมัน”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: <https://th.wikipedia.org/wiki/ปาล์มน้ำมัน> , 2563.
- เศรษฐกิจการเกษตร,สำนักงาน. “ตารางแสดงรายละเอียดปาล์มน้ำมัน”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <http://www.oae.go.th/assets/portals/1/fileups/prcaidata/files/oilpalm%2061.pdf> , 2563.
- เศรษฐกิจการเกษตร,สำนักงาน. “ราคาปาล์มน้ำมัน ”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : http://www.oae.go.th/assets/portals/1/files/price/monthly_price/palm.pdf , 2563.

ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี,สำนักงาน.“ชาวปาล์มสุราษฎร์ เดือนร้อนหนัก โรงงานป้ดรับ
เชื้อ”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <http://www.suratlocal.go.th/rssnews/detail/370.html>,
2563.

ภาคผนวก

แบบสอบถามสำหรับเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน และ
ผู้รับซื้อปาล์มน้ำมัน

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง แนวทางส่งเสริมราคาปาล์มน้ำมัน เพื่อให้เกิดเสถียรภาพอย่างยั่งยืน ศึกษาเฉพาะกรณี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

คำชี้แจง : สำหรับเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน

1. แบบสอบถามนี้ มีวัตถุประสงค์สำหรับเป็นเครื่องมือในการรวบรวมสำหรับงานวิจัย เรื่อง แนวทางส่งเสริมราคาปาล์มน้ำมัน เพื่อให้เกิดเสถียรภาพอย่างยั่งยืน ศึกษาเฉพาะกรณี จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อให้เกิดเสถียรภาพอย่างยั่งยืน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิธีการซื้อขายและการกำหนดราคาปาล์มน้ำมัน เพื่อศึกษาวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรค รวมถึงการกำหนด ราคาที่เหมาะสมสำหรับปาล์มน้ำมัน ประกอบ การศึกษาหาแนวทางในการส่งเสริมราคาปาล์มน้ำมัน ของเกษตรกร ข้อมูลความคิดเห็นของท่าน มีความสำคัญ ต่องานวิจัยในครั้งนี้ จึงขอความกรุณาจากท่าน โปรดตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง

2. แบบสอบถามชุดนี้มี 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปสำหรับเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน

ส่วนที่ 2 ปัจจัยทางด้านการผลิต

ส่วนที่ 3 ปัจจัยทางด้านการตลาด (การขาย) ของเกษตรกรผู้ขายปาล์มน้ำมัน

ส่วนที่ 4 ปัจจัยทางด้านนโยบายของรัฐ

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะได้รับความร่วมมือและความอนุเคราะห์จากท่านในการตอบแบบสอบถาม จึงขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

นายพิริยะ ธานีรณานนท์
นักศึกษาระดับปริญญาโท วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร
หลักสูตร วปอ.รุ่นที่ 62 เลขประจำตัว 9043

เลขที่แบบสอบถาม.....

วันที่เดือน..... พ.ศ.2563

สำหรับเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน
แบบสอบถาม งานวิจัยเรื่อง แนวทางส่งเสริมราคาปาล์มน้ำมัน เพื่อให้เกิดเสถียรภาพ
อย่างยั่งยืน ศึกษาเฉพาะกรณี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปสำหรับเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน

- 1.1 ชื่อ - สกุล.....
ที่อยู่ บ้านเลขที่.....ตำบล.....อำเภอ.....
จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....
- 1.2 อายุ.....ปี
- 1.3 ระดับการศึกษา
1.3.1 () ต่ำกว่าป.4	1.3.4 () อนุปริญญา
1.3.2 () ป.4-ป.6	1.3.5 () ปริญญาตรี
1.3.3 () มัธยมศึกษา	1.3.6 () สูงกว่าปริญญาตรี
- 1.4 จำนวนแรงงานในครัวเรือน คน
- 1.5 แรงงานที่ช่วยทำสวนปาล์มน้ำมัน.....คน
- 1.6 ท่านมีประสบการณ์ในการทำสวนปาล์ม ระยะเวลา.....ปี

ส่วนที่ 2 ปัจจัยทางด้านการผลิต

- 2.1 ท่านมีพื้นที่ปลูกปาล์มทั้งหมด.....ไร่ จำนวน.....แปลง
- 2.2 พันธุ์ปาล์มที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน คือ พันธุ์.....ใช้มาเป็นระยะเวลา.....ปี
- 2.3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงพันธุ์ปาล์ม.....
-
-
-
-

ส่วนที่ 3 ปัจจัยทางการตลาด (การขาย) ของเกษตรกรผู้ขายปาล์มน้ำมัน

3.1 ท่านคิดว่าราคาขายที่ท่านได้รับสูง หรือไม่ () สูง () ไม่สูง

กรณีไม่สูง เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3.2 ท่านคิดว่าราคาที่ท่านได้รับควรอยู่ในระดับใด.....บาท/ กก.

3.3 อำนาจในการต่อรองราคาของเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน

หัวข้อ	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ได้รับ	เหตุผล
1. ท่านรับรู้ว่าคุณกตราคา					
2. ท่านได้รับราคาที่เป็นธรรม					
3. ท่านคิดว่าการรวมกลุ่มมีส่วนทำให้ราคาขายดีขึ้น					
4. โดยปกติท่านเป็นผู้กำหนดราคา หรือต่อรองราคา เพื่อให้ได้ราคาตามที่ท่านต้องการ					
5 การได้รับข่าวสารอยู่เสมอ ทำให้ท่านสามารถวางแผนการขายได้					
6 เจ้าหน้าที่ภาครัฐหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ช่วยท่านในการต่อรองราคาขาย					

3.4 ท่านคิดว่าการร่วมกลุ่มเกษตรกร สามารถแก้ปัญหาเรื่องราคาได้หรือไม่.....

.....

3.5 ค่าใช้จ่ายในการขายผลปาล์มน้ำมันเฉลี่ยบาท/กก.

ส่วนที่ 4 ปัจจัยทางด้านนโยบายของรัฐ มีผลกระทบต่อ การผลิตและการตลาด(การขาย) ของเกษตรกร ผู้ปลูกปาล์มน้ำมันมากน้อยเพียงใด

หัวข้อ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เหตุผล
1.การนำน้ำมันปาล์มมาใช้เป็นพลังงานเชื้อเพลิง จะมีผลต่อการผลิต และการขาย						
2.การเปิดการค้าเสรี มีผลกระทบต่อราคาขายผลผลิตของท่าน						
3.นโยบายของภาครัฐมีผลต่อราคาผลผลิตของท่าน						

4.1 ในอนาคตท่านคิดว่ารัฐควรมีนโยบายอะไร ที่ทำให้ท่านได้รับราคาที่เป็นธรรมในการขายปาล์มน้ำมัน

.....

.....

.....

.....

.....

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง แนวทางส่งเสริมราคาปาล์มน้ำมัน เพื่อให้เกิดเสถียรภาพอย่าง ยั่งยืน ศึกษาเฉพาะกรณี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

คำชี้แจง : สำหรับผู้รับซื้อปาล์มน้ำมัน

1. แบบสอบถามนี้ มีวัตถุประสงค์สำหรับเป็นเครื่องมือในการรวบรวมสำหรับงานวิจัย เรื่อง แนวทางส่งเสริมราคาปาล์มน้ำมัน เพื่อให้เกิดเสถียรภาพอย่างยั่งยืน ศึกษาเฉพาะกรณี จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิธีการซื้อขายและการกำหนดราคาปาล์มน้ำมัน เพื่อศึกษาวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรค รวมถึงการกำหนด ราคาที่เหมาะสมสำหรับปาล์มน้ำมัน ประกอบการศึกษาหาแนวทางในการส่งเสริมราคาปาล์มน้ำมัน ของเกษตรกร ข้อมูลความคิดเห็นของท่าน มีความสำคัญต่องานวิจัยในครั้งนี้ จึงขอความกรุณาจากท่าน โปรดตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง

2. แบบสัมภาษณ์ชุดนี้มี 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปสำหรับผู้รับซื้อปาล์มน้ำมัน

ส่วนที่ 2 ข้อมูลการรับซื้อปาล์มน้ำมัน

ส่วนที่ 3 นโยบายของภาครัฐ

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะได้รับความร่วมมือและความอนุเคราะห์จากท่านในการตอบแบบสอบถาม จึงขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

นายพิริยะ ธานีรัตนานนท์

นักศึกษาระดับปริญญาโท วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร

หลักสูตร วปอ.รุ่นที่ 62 เลขประจำตัว 9043

เลขที่แบบสอบถาม.....

วันที่เดือน..... พ.ศ.2563

สำหรับผู้รับซื้อปาล์มน้ำมัน

แบบสอบถาม งานวิจัยเรื่อง แนวทางส่งเสริมราคาปาล์มน้ำมัน ของเกษตรกรในภาคใต้
เพื่อให้เกิดเสถียรภาพอย่างยั่งยืน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปสำหรับผู้รับซื้อปาล์มน้ำมัน

- 1.1 ชื่อ - สกุล.....
 ที่อยู่ บ้านเลขที่.....ตำบล.....อำเภอ.....
 จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....
- 1.2 อายุ.....ปี
- 1.3 ระดับการศึกษา
1.3.1 () ต่ำกว่าป.4	1.3.4 () อนุปริญญา
1.3.2 () ป.4-ป.6	1.3.5 () ปริญญาตรี
1.3.3 () มัธยมศึกษา	1.3.6 () สูงกว่าปริญญาตรี
- 1.4 จำนวนแรงงานในครัวเรือน คน
- 1.5 แรงงานที่ช่วยรับซื้อปาล์มน้ำมัน.....คน
- 1.6 ท่านมีประสบการณ์ในการรับซื้อปาล์มน้ำมัน ระยะเวลา.....ปี

ส่วนที่ 2 ข้อมูลการรับซื้อปาล์มน้ำมัน

- 2.1 ท่านรับซื้อปาล์มน้ำมัน จากแหล่งใด และปริมาณเท่าไร.....

- 2.2 ลักษณะการรับซื้อในรอบปี พ.ศ.2563
- ราคาสูงสุด
- ราคาต่ำสุด
- 2.3 ภาวะการเคลื่อนไหวราคาที่มีการซื้อขายมากที่สุด
- ช่วงเดือน ถึงเดือน ราคาบาท/กก.

2.4 ค่าใช้จ่ายในการขายผลปาล์มน้ำมันเฉลี่ย..... บาท/กก.

2.5 ท่านคิดว่าราคาที่ท่านรับซื้อจากเกษตรกรสูงไปหรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

ส่วนที่ 3 นโยบายของภาครัฐ

3.1 นโยบายของภาครัฐ ในเรื่องใดบ้างที่มีผลกระทบต่อการซื้อขายปาล์มน้ำมันของท่าน

.....

.....

.....

.....

.....

3.2 ในอนาคตท่านคิดว่ารัฐควรมีนโยบายอะไร ที่ทำให้ท่านได้รับราคาที่เป็นธรรมในการ
รับซื้อปาล์มน้ำมัน

.....

.....

.....

.....

.....

ประวัติย่อผู้วิจัย

- ชื่อ** : นายพีริยะ ธานีรณานนท์
- วันเดือนปีเกิด** : 13 เมษายน 2510
- การศึกษา**
- : ปริญญาตรีบริหารธุรกิจ (สาขาการจัดการ) มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
 - : ปริญญาตรีนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
 - : ประกาศนียบัตร หลักสูตร “กลยุทธ์การบริหาร โครงการธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ยุคใหม่ ครั้งที่ 1”
 - : ประกาศนียบัตร หลักสูตร SCB IEP (Intelligent Entrepreneur Program) รุ่นที่ 4
 - : ประกาศนียบัตร หลักสูตร ABC Real : Real Estate Real Deal รุ่นที่ 1 “กลยุทธ์ความคิดสร้างสรรค์ ประสบการณ์ตรงจากนักพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ต้นแบบ” รุ่นที่ 1
 - : ประกาศนียบัตร หลักสูตร “RE - CU CEO – PREMIUM” รุ่นที่ 1
 - : ประกาศนียบัตร หลักสูตร Global Business Leaders Program (GBL) รุ่นที่ 1
 - : ประกาศนียบัตร หลักสูตร Center for Building Competitive Enterprises: CBCE รุ่นที่ 2
 - : ประกาศนียบัตร หลักสูตร ผู้บริหารระดับสูง (วตท.) รุ่นที่ 25
 - : ประกาศนียบัตร หลักสูตร วิทยาการการจัดการสำหรับนักบริหารระดับสูง (วบส.) รุ่นที่ 1
 - : ประกาศนียบัตร หลักสูตร หลักสูตรสื่อสุขภาพ รุ่นที่ 1 Health Ambassador (HAm.1)

ประวัติการทำงานโดยย่อ

- : เจ้าหน้าที่ฝ่ายการตลาด บริษัท แอร์เอนจิเนียร์ จำกัด
 - : เจ้าหน้าที่ฝ่ายการตลาด บริษัท ดีทแฮล์ม จำกัด (ประเทศไทย)
 - : เจ้าหน้าที่ฝ่ายการลงทุน บริษัท เงินทุนหลักทรัพย์ ภัทรชนก จำกัด
 - : เจ้าหน้าที่ฝ่ายการลงทุน บริษัท เงินทุนหลักทรัพย์ ชนชาติ จำกัด
- ตำแหน่งปัจจุบัน** : ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร บริษัท บ้านสวยกรู๊ป (สุราษฎร์ธานี) จำกัด (มหาชน)

สรุปย่อ

ลักษณะวิชา การเศรษฐกิจ

เรื่อง แนวทางส่งเสริมราคาปาล์มน้ำมัน เพื่อให้เกิดเสถียรภาพอย่างยั่งยืน ศึกษาเฉพาะกรณี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ผู้วิจัย นายพิริยะ ธานีธนานนท์ หลักสูตร วปอ. รุ่นที่ 62

ตำแหน่ง ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร บริษัท บ้านสวนกรู๊ป(สุราษฎร์ธานี) จำกัด (มหาชน)

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความเป็นมาการปลูกปาล์มน้ำมันในภาคใต้ เริ่มเมื่อประมาณปี พ.ศ.2511 ในพื้นที่จังหวัดสตูล และจังหวัดกระบี่ การปลูกและอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมัน ได้พัฒนาขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในปี พ.ศ.2544 การปลูกปาล์มน้ำมัน ได้กระจายไปหลายจังหวัดในพื้นที่ภาคใต้ คาดว่ามีพื้นที่ปลูกกว่า 1.8 ล้านไร่ โดยเป็นปาล์มที่ให้ผลผลิตแล้วประมาณ 1.3 ล้านไร่ คิดเป็นผลผลิตทะลายปาล์มสดประมาณ 3.7 ล้านตัน ส่งผลให้ภาคใต้ จัดเป็นภาคที่ผลิตน้ำมันปาล์มมากที่สุด บริเวณพื้นที่ที่ปลูกมากที่สุดคือ จังหวัดกระบี่ สุราษฎร์ธานี ชุมพร สตูล และจังหวัดตรัง โดยจังหวัดกระบี่ เป็นจังหวัดที่ปลูกมากที่สุดจำนวน 537,637 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 39.40 และรองลงมา ได้แก่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 405,213 ไร่ และจังหวัดชุมพร จำนวน 216,798 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 29.70 และ 15.89 ของพื้นที่ปลูกทั้งประเทศตามลำดับ ความสำคัญของปัญหาปัจจุบันเกิดกรณีราคาปาล์มน้ำมันตกต่ำทั่วโลก ซึ่งเป็นผลมาจากปริมาณผลผลิตปาล์มน้ำมันที่เพิ่มขึ้นในประเทศผู้ผลิตรายใหญ่คือ ประเทศอินโดนีเซีย และประเทศมาเลเซีย ขณะที่ความต้องการใช้ปาล์มน้ำมันลดลง เนื่องจากกระแสของการรักษาสุขภาพของผู้บริโภค และมาตรการของประเทศ ในสหภาพยุโรปที่ประกาศเลิกใช้น้ำมันปาล์ม ที่มาจากการบุกรุกพื้นที่ป่า กลายเป็นเรื่องใหญ่ และเป็นจุดวิกฤติของเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มทันที ประกอบกับสหภาพยุโรปใช้มาตรการ “zero palm oil” เลิกใช้น้ำมันปาล์มในปี 2020 – 2021 และได้จำกัดการใช้น้ำมันปาล์มเพิ่มในการผลิตพลังงานทดแทน ส่งผลให้ “ปาล์มน้ำมัน” มีแนวโน้มราคาลดลงอย่างต่อเนื่อง ปัจจุบันสวนปาล์มของไทยมีต้นทุนสูง ผลผลิตต่ำ โดยผลผลิตเฉลี่ยของไทยอยู่ที่ประมาณ 2.5-3 ตันต่อไร่ต่อปี แต่มาเลเซียทำได้ถึง 3.5 ตันต่อไร่ต่อปี ต้นทุนที่ต่ำทำให้มีการ “แอบลักลอบ” นำเข้าปาล์มจากมาเลเซีย เข้ามาซ้ำเติม “กดดัน” ราคาลดลงไปอีก จากสภาพปัญหาเกษตรกรชาวสวนปาล์มน้ำมัน ถูกกดราคาจากกลุ่มผู้รับซื้อ เกษตรกรรายย่อยขาดอำนาจต่อรองราคากับผู้ค้าอย่างถาวร ปัญหาความไม่เป็นธรรมผู้รับซื้อในการรับซื้อปาล์มน้ำมันจากเกษตรกรเนื่องจากการบริหารจัดการวัตถุดิบ อยู่ในมือของนายทุน ปัญหาตลาดราคาปาล์มน้ำมัน

ตกต่ำไม่มีเสถียรภาพทางด้านราคา เป็นต้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงทำการศึกษา การวิจัยเรื่อง แนวทางส่งเสริมราคาปาล์มน้ำมัน เพื่อให้เกิดเสถียรภาพอย่างยั่งยืน ศึกษาเฉพาะกรณี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาวิธีการซื้อขาย และการกำหนดราคาปาล์มน้ำมัน 2. เพื่อศึกษา วิเคราะห์ ปัญหาและอุปสรรค รวมถึงการกำหนดราคาที่เหมาะสม สำหรับปาล์มน้ำมัน และ 3. เพื่อศึกษา แนวทางทางการส่งเสริมราคาปาล์มน้ำมัน

ขอบเขตของการวิจัย

กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ 3 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา ด้านพื้นที่ และด้านประชากร ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ประกอบด้วย

1.1 ข้อมูลปฐมภูมิ(primary data) ซึ่งได้เก็บข้อมูล โดยการแจกแบบสอบถาม ประกอบการสัมภาษณ์เชิงลึก กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมันในจังหวัดสุราษฎร์ธานี และกลุ่มผู้รับซื้อปาล์มน้ำมันในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

1.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data) ซึ่งได้ทำการรวบรวมข้อมูลของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องคือ ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) ยุทธศาสตร์ กระทรวงพาณิชย์ 20 ปี (พ.ศ.2559-2579) ยุทธศาสตร์ กระทรวงการเกษตรและสหกรณ์ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) แนวคิดเกี่ยวกับการกำหนดราคา แนวคิดเกี่ยวกับต้นทุน และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ ที่ใช้ในการศึกษา คือ พื้นที่ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ของประเทศไทย ประกอบด้วย 19 อำเภอ คือ (1) อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี (2) อำเภอกาญจนดิษฐ์ (3) อำเภอดอนสัก (4) อำเภอเกาะสมุย (5) อำเภอเกาะพะงัน (6) อำเภอไชยา (7) อำเภอท่าชนะ (8) อำเภอกีรีรัฐนิคม (9) อำเภอบ้านตาขุน (10) อำเภอพนม (11) อำเภอท่าฉาง (12) อำเภอบ้านนาสาร (13) อำเภอบ้านนาเดิม (14) อำเภอเคียนซา (15) อำเภอเวียงสระ (16) อำเภอพระแสง (17) อำเภอพุนพิน (18) อำเภอชัยบุรี และ (19) อำเภอวิภาวดี

3. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ กลุ่มเกษตรกร ผู้ปลูกปาล์มน้ำมันในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 120 คน และกลุ่มผู้รับซื้อปาล์มน้ำมันในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 60 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

ดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยมีขั้นตอนดังนี้

การรวบรวมข้อมูล ข้อมูลปฐมภูมิ ดำเนินการโดยการแจกแบบสอบถามพร้อมการสัมภาษณ์เชิงลึก กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมันในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 120 คน และกลุ่มผู้รับซื้อปาล์มน้ำมันในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 60 คน ข้อมูลทุติยภูมิ ดำเนินการโดยการศึกษาจาก ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) ยุทธศาสตร์ กระทรวงพาณิชย์ 20 ปี (พ.ศ.2559-2579) ยุทธศาสตร์ กระทรวงการเกษตรและสหกรณ์ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) แนวคิดเกี่ยวกับการกำหนดราคา แนวคิดเกี่ยวกับต้นทุน บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมถึงเอกสารต่าง ๆ การวิเคราะห์ข้อมูล โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบ และสังเคราะห์ข้อมูลทฤษฎี หลักการ ต่าง ๆ และ นำเสนอข้อมูลแบบรายงานวิจัยเชิงพรรณนา และวิเคราะห์นำเสนอแนวทางใหม่ ๆ จากการวิจัย

ผลการวิจัย

1. สรุปผลการวิจัยตามลักษณะข้อมูลทั่วไปดังนี้

กลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน จำนวน 120 ตัวอย่าง พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นกลุ่มอายุ 45 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างพบว่า ระดับต่ำกว่า ป.4 มีจำนวนมากที่สุด ส่วนใหญ่จำนวนแรงงานในครัวเรือน มีจำนวน 3–5 คน ส่วนประสบการณ์ในการทำสวนปาล์ม มีประสบการณ์ จำนวน 11 ปีขึ้นไปมากที่สุด

กลุ่มตัวอย่างผู้รับซื้อปาล์มน้ำมัน จำนวน 60 ตัวอย่าง ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง ซึ่งส่วนใหญ่มีกลุ่มอายุ 51–60 ปี ระดับการศึกษาวุฒิปริญญาตรี เป็นจำนวนมากที่สุด ส่วนใหญ่จำนวนแรงงานในครัวเรือน มีจำนวน 0–10 คน เป็นจำนวนมากที่สุด แรงงานที่ช่วยรับซื้อปาล์มน้ำมัน มีจำนวน 0–5 คน เป็นจำนวนมากที่สุด โดยส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการรับซื้อปาล์มน้ำมัน จำนวน 5–10 ปี

2. สรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัย ซึ่งงานวิจัยฉบับนี้ ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ 3 ข้อ ดังต่อไปนี้

2.1 เพื่อศึกษาวิธีการซื้อขาย และการกำหนดราคาปาล์มน้ำมัน สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

2.1.1 กลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ คิดว่าราคาขายที่ได้รับไม่สูงเนื่องจาก ปัจจุบันเศรษฐกิจตกต่ำ เกษตรกรถูกกดราคาผลผลิตเมื่อสินค้าขึ้น

ตลาดไม่มีผู้รับซื้อ เกษตรกรอยู่ห่างจากโรงงานรับซื้อ คุณภาพผลผลิตมีเปอร์เซ็นต์น้ำมันต่ำ โรงเทปาล์ม น้ำมันรับซื้อผลผลิตในราคาที่ต่ำ และโรงงานที่รับซื้อ มีการรับซื้อในราคาที่ต่ำด้วยอีกทั้งกลไกทางการตลาดของผู้ผลิตปาล์มน้ำมัน ส่งผลให้ราคาซื้อขาย ขึ้นอยู่กับสถานะเศรษฐกิจในปัจจุบัน รัฐบาลไม่มีการแก้ไข ปัญหาในระยะยาว รัฐบาลนำเข้าปาล์มน้ำมันจากต่างประเทศทำให้ปาล์มน้ำมันล้นตลาด เกษตรกรจึงได้รับ ราคาขายต่ำ ประกอบกับเกษตรกรปลูกปาล์มน้ำมันมากขึ้นในหลายพื้นที่ทำให้ผลผลิตล้นตลาดไม่มีตลาดรองรับ ทำให้พ่อค้าคนกลางตัดราคา อีกทั้งราคาน้ำมัน ขึ้น ลง ในแต่ละวันไม่เสถียร ทำให้เกษตรกรคำนวณต้นทุน ยาก เป็นต้น

2.1.2 กลุ่มตัวอย่างผู้รับซื้อปาล์มน้ำมัน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีการรับซื้อปาล์มน้ำมัน จำนวน 50 – 100 ตัน/วัน การรับซื้อปาล์มในรอบปี 2563 ราคาสูงสุดที่มีการรับซื้อ คือ จำนวน 7.30 บาท/ตัน โดยภาวะการเคลื่อนไหวราคา ที่มีการซื้อขายมากที่สุด คือ ช่วงเดือน ม.ค. - ก.ค. ราคา 3.80 บาท/กก. โดยจะรับซื้อจากเกษตรกรชาวสวนปาล์มน้ำมัน และจากลานเท ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัด ชุมพร และจังหวัดนครศรีธรรมราช สำหรับค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่ในการขายผลปาล์มน้ำมัน อยู่ที่จำนวน 0.3 บาท/กก. ทั้งนี้ผู้รับซื้อปาล์มน้ำมันจากเกษตรกร มีความเห็นว่า ได้รับซื้อปาล์มน้ำมัน ในราคาที่เป็นธรรม และซื้อในราคาที่สูง เป็นไปตามราคาตลาดโลก

2.2 เพื่อศึกษา วิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรค รวมถึงการกำหนดราคาที่เหมาะสมสำหรับ ปาล์มน้ำมัน สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

2.2.1 กลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่รับรู้ว่าคุณค่าราคาจากผู้รับซื้อ เกษตรกรรับรู้การ ได้รับราคาที่เป็นธรรมน้อย โดยเกษตรกรไม่ได้ เป็นผู้กำหนดราคา หรือต่อรองราคาเพื่อให้ได้ราคาที่ต้องการ และเกษตรกรรู้ว่าเจ้าหน้าที่ภาครัฐ หรือ ผู้เกี่ยวข้องไม่ได้ช่วยเกษตรกรในการต่อรองราคาขาย การกำหนดราคาที่เหมาะสมผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ เห็นด้วยอย่างยิ่งในการนำน้ำมันปาล์มมาใช้เป็นพลังงานเชื้อเพลิง โดยจะมีผลต่อ การผลิต และการขายปาล์มน้ำมัน เป็นต้น

2.2.2 กลุ่มตัวอย่างผู้รับซื้อปาล์มน้ำมัน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความเห็นว่านโยบายภาครัฐเป็นปัญหาและอุปสรรค ที่มีผลกระทบต่อกรรับซื้อปาล์มน้ำมันจากเกษตรกร คือ การนำเข้าน้ำมันจากต่างประเทศ ทำให้ราคาปาล์มน้ำมันตกต่ำ นโยบายการควบคุมสินค้าผ่านแดน ภาครัฐไม่มี มาตรการคุมเข้มทำให้มีการลักลอบนำน้ำมันปาล์มเข้ามาภายในประเทศส่งผลให้ราคาปาล์มน้ำมันตกต่ำ ความ ล่าช้าของนโยบายภาครัฐ ทำให้ผู้ประกอบการต้องแบกรับราคาซื้อ ควรดำเนินการนโยบายต่าง ๆ ให้เร็วขึ้น เพราะนโยบายที่ออกมาส่วนใหญ่จะช่วยแก้ไขปัญหาคได้ รัฐบาลไม่มีนโยบายการสร้างสมดุลด้านราคาอย่าง จริงจัง และไม่มีมาตรฐานที่ชัดเจน ไม่มีมาตรการดูแลด้านราคาอย่างจริงจัง

2.3 เพื่อศึกษาแนวทางในการส่งเสริมราคาปาล์มน้ำมัน สามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

2.3.1 กลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ได้เสนอแนวทางในอนาคตว่ารัฐบาลควรมีนโยบาย ที่ทำให้เกษตรกรได้รับราคาที่เป็นธรรมในการขายปาล์มน้ำมัน คือ รัฐบาลมีการประกันราคาปาล์มน้ำมันให้กับเกษตรกร ในราคาที่ยุติธรรม และคุ้มกับต้นทุนการผลิต รัฐบาลควรมีโครงการป้อนเพื่อเกษตรกร เพื่อลดต้นทุนการผลิต ควบคุมการนำเข้า - ไม่นำเข้าปาล์มน้ำมัน จากต่างประเทศ และมากขึ้น แก้ไขปัญหาราคาผลผลิตในแต่ละภูมิภาคให้เท่าเทียมและเป็นธรรม ควรตรึงราคาปาล์มน้ำมันไม่ให้ต่ำกว่า 3.50 บาทต่อกิโลกรัม ควบคุมพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันไม่ให้มีมากเกินไป มีมาตรการที่เข้มงวดในการตรวจ - ป้องกัน การลักลอบนำเข้าปาล์มน้ำมันจากประเทศเพื่อนบ้าน ผลักดันให้มีการใช้ไบโอดีเซลบี 100 เพิ่มขึ้น เพื่อเพิ่มความต้องการใช้ปาล์มน้ำมัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงบริหาร

ด้านกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน รัฐบาลควรมีการประกันราคาปาล์มน้ำมันให้กับเกษตรกร ในราคาที่ยุติธรรมและคุ้มกับต้นทุนการผลิต รัฐบาลควรมีโครงการป้อนเพื่อเกษตรกร เพื่อลดต้นทุนการผลิต ภาครัฐต้องควบคุมการนำเข้า - ไม่นำเข้าปาล์มน้ำมัน จากต่างประเทศ ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มใช้ผลผลิตมาทำประโยชน์อย่างจริงจัง และมากขึ้น แก้ไขปัญหาราคาผลผลิตในแต่ละภูมิภาคให้เท่าเทียมและเป็นธรรม ควรตรึงราคาปาล์มน้ำมันไม่ให้ต่ำกว่า 3.50 บาทต่อกิโลกรัม ควบคุมพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันไม่ให้มีมากเกินไป เป็นต้น

ด้านกลุ่มเกษตรกรผู้รับซื้อปาล์มน้ำมัน ภาครัฐต้องมี พรบ.น้ำมันปาล์ม เพื่อเป็นกฎหมายควบคุมทุกกระบวนการ ขั้นตอนในเรื่องของปาล์มน้ำมัน ภาครัฐ ต้องสนับสนุน ผลักดัน เรื่องพลังงานทดแทนต่าง ๆ ภาครัฐต้องผลักดันให้มีเสถียรภาพด้านราคาปาล์มน้ำมัน ภาครัฐต้องสนับสนุนเรื่องการวิจัย นวัตกรรม หรือเทคโนโลยีใหม่ ๆ เช่น ผลกระทบเกี่ยวกับ โออี โอเคมี เพื่อความยั่งยืน และสามารถผลักดันด้านราคาให้สูงขึ้นได้ ภาครัฐควรกำหนดราคา สำหรับการประกันคุณภาพ การสนับสนุนด้านการตลาดให้มีความชัดเจน ทั้งด้านอุปสงค์ และอุปทาน ต้องสมดุลกัน ภาครัฐควรกำหนดมาตรฐาน ด้านราคาในการรับซื้อ รวมถึงการกำหนดราคาควบคุม

2. ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

ภาครัฐควรนำผลที่ได้จากการวิจัย ไปพิสูจน์กับกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน และกลุ่มผู้รับซื้อปาล์มน้ำมัน ในท้องถิ่น หรือภูมิภาคอื่น เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงประจักษ์ประกอบการใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบาย หรือยุทธศาสตร์ชาติต่อไป

